III.

Monografje

[illegible]a Kaspra Niesieckiego

„Korona Polska"

([illegible] I z r. 1728, II z r. 1738, III z r. 1740, [illegible])

rodzin

spok[illegible]nionych wzgl. spowinowaconych z rodzi[illegible] Malinowskich h. Pobóg i des[illegible] h. [illegible]

uzupełnione

[illegible]afjami z Herbarzy: Czarnieckiego, Bonieckiego, Żernickiego, [illegible]skiego, oraz datami z własnych dokumentów rodzinnych i datami z innych źródeł

Opracował

S. M.

Lwów – 1936.

1.50

Monografje

z dzieła Kaspra Niesieckiego.
„Korona Polska"
(Tomy: I. z r. 1728, II z r. 1738, III z r. 1740 i IV z r. 1743)

rodzin

spokrewnionych wzgl. spowinowaconych z rodzinami Malinowskich h. Pobóg i Leszczyńskich h. Abdank

uzupełnione

monografjami z Herbarzy: Czarnieckiego, Bonieckiego, Żernickiego, Uruskiego, oraz datami z własnych dokumentów rodzinnych i datami z innych źródeł

Opracował
S. M.

Lwów 1936.

Wstęp.

(Będzie później napisany)

Spis Rzeczy

(numera oznaczają strony)

Spis Rzeczy.
(Numera oznaczają strony)

„Korona Polska" K. Niesieckiego:

Mikułowski h. Rawicz 88, Mikułowski h. Drzewica 89, Mazaraki 91, Strutyński h. Sas 92, Lipnicki h. Hołobog, 104, Lipnicki h. Poray 107, Gołuchowski h. Leliwa 118, Gołuchowski h. Lis 131, Targowski h. Rogala 139, Jagniński h. Tarnawa 141, Bańkowski 144, Lipczyński 148, Siemieński h. Leszczyc 149, Lasota h. Rawicz 153, Lasota h. Jelita 156, Łuniewski 159, Szczawiński h. Prawdzic 160, Kanigowski h. Lis 163, Karwacki 165, Suchcicki h. Ostoja 166, Czerwonka 167, Leszczyński h. Abdank 171, (Leszczyński h. Belina, Jastrzębiec, Korczak, Radwan, i Wieniawa (Król.)) 172, Rzewuski h. Krzywda 183, Wasilkowski h. Korczak 200, Wąsowicz h. Łabędź 204, Nowicki h. Osęki (przyd. Siła) 215, Domaradzki h. Ostoja 218, Chędzyński h. Ciołek 225, Łążyński h. Lubicz 230, Łążyński h. Nałęcz 230, Żurakowski h. Sas 231, Gniewosz h. Rawicz 241, Skrzyszowski h. Gryff 248, Skrzyszowski h. Jastrzębiec 249, Kuźmicki (vel Kuźmiński) h. Jastrzębiec 250, Koźmiński h. Lubicz 250, Koźmiński h. Poraj 251, Bogdanowicz h. Łada 252, Olszewski h. Prus 2do. 253, Zubrzycki 254, Chełkowski h. Wczele 255.

Herbarz Polski _ K. Łodzia-Czarnieckiego:

Malinowski h. Pobóg 24, (Malinowski h. Ślepowron 28), Chrzanowski h. Poraj 47, Branicki h. Gryff 50, Koczowski h. Lubicz 65, Mazaraki h. Newlin 96, Gołuchowski h. Leliwa 132, Łężyński (h. Lubicz) 230

Herbarz A. Bonieckiego:

Leszczyńscy h. Abdank (z linji galic.) 176, 177, 180. Domaradzcy h. Ostoja i h. Jastrzębiec 219, Daszkiewiczowie h. Korybut 220, Chądzyńscy h. Ciołek 226-228, Hubiccy h. Sas 233-235.

Szeliga-Żernicki „Der polnische Adel" - Hamburg 1900:

Tokarzewski h. Trąby 84, Ościk h. Trąby 85, Lewicki h. Rogala 87, Siemieński h. Dąbrowa 88, Mazaraki h. Nerlin 96, Lipczyński h. Korwin, h. Łabędź i h. Ślepowron 148, Szczawiński h. Prawdzic 162, Karwacki 165, Czerwonka h. Lubicz 167, Wasilkowski h. Korczak i Sas 202, Wąsowicz h. Łabędź, h. Ślepowron i herbu Sulima 209, Korybut herb 223, Szeliski h. Szeliga 224, Żurakowski h. Sas i Prus I 232, Skrzyszowski h. Gryff i Jastrzębiec 250, Kuźmiński 251, Koźmiński h. Lubicz i h. Poraj 251, Bogdanowicz h. Łada, Bogdanowicz nobilitowany 1784 i Bogdanowicz ormianie 253, Olszowski h. Prus 2. 254, Lubrzycki h. Wieniawa i h. Sas 254, Szalewicz 255, Chełkowski h. Węże 255. Nazwiska osób, wymienionych w monografji Bonieckiego o Leszczyńskich h. Abdank (odnoga galicyjska) 181.

Uruski – Herbarz Szlachty pol. „Rodzina":
Piasecki h. Janina 77, 78, 79.
Monografja Mazaraków h. Nowlin 92 i 98-101.
O generale Józefie Nowickim 212

Poczet Szlachty galic. i bukow. – Lwów 1857:
O Wąsowiczach Duninach h. Łabędź i h. Słepowron i Wąsowiczach Duninach bez herbu 209. O Nowickich Siła i h. Poraj i o Nowickich bez herbu 213; o Koźmińskim Michale 252.

Napisy na grobowcu Chądzyńskich h. Ciołek na cmentarzu w Kozowej (koło Brzeżan) 228.

Kunaszowski Hieronim - Lwów 1880 r. - Życiorysy uczestników powstania listopadowego:

„O Daszkiewiczu Marcinie 223.

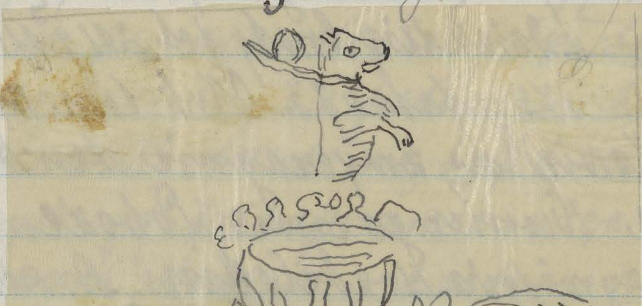
O Chądzyńskim Antonim, Legjoniście z czasów Napoleona, majorze W. P. z r. 1831 229.

O Hubickim Karolu - 238"

Nekrolog o Anieli z Sierakowskich Hubickiej, żonie ostatniego. (z gazety współczesnej), 239.

„Korona Polska" – Kaspra Niesieckiego
Tom III, str. 616:

Pobog Herb.

Podkowa powinna być barkiem do góry stojąca, w polu błękitnym, srebrna,

albo połerowanta żelazna, na grzbiecie iey krzyż złocisty, nad hełmem Chart do pał, iakby wyskakujący z Korony, na prawy rękę, w obroźij, z smyczą. Tak go opisuię Paproc. w Gniazdzie Cnoty fol. 201 y 1175, O herb: fol: 173 y fol. 673. Okol: tom: 2 fol: 423. Zowie się zwyczaynie ten herb Pobog. Kromer go zowie Poboże. W przywileiu Herbelskiem Króla Władysława Jagełła w Lask. w statu. fol: 127 Pobodze. Że pochodzi ze Jastrzębczyków, przypotwie chcę autorowie, wyiąwszy Joachima Bielskiego w Kronice, ale czy przez to, czyli też przez Jastrzębczyków, w tym zgody nie masz między niemi. Paproc: o herb: y w Księżce Krom. powiada, że Jastrzebczyk, (synowiec to miał być pierwsze

go Zagrobczyka, według Rożyckiego
w przemowie żałobnej)", mając sobie
za hańbę, odmianę starożytnego
herbu nakazaną, wiozanę od wszyst-
kiego pokrewieństwa na stryja swe-
go, za pewny excess, żeby był tę nie-
sławę z siebie i z potomstwa swe-
go zmazał, starał się iaką znaczną
przysługą to naprawić: więc do
cudzych kraiów y postronnych
dworów wyiachawszy y tam przez
iaki czas dobrze się zaleciwszy,
otrzymał od onych Panów list
przyczynny do Papieża, którym
zachwalony, łatwie wymógł, że
mu ten herb odmieniano, to iest
wyrzuciwszy szablę, krzyż na
mierzchu płomienisty, a nad hełmem
hart nadany, z listami potym Pa-
pieskiemi do Bolesława Chabrego

do Polski wróciwszy, Król pochwa-
liwszy y podziękowawszy że odmia-
ną, herb sam Pobóg od pobożnoś-
ci jego nazwał. Są jednak niektó-
rzy co twierdzą, że ten herb z tey
okazyi wszedł na hełm tego herbu,
gdy ten pierwszy Pobożanin, wielce
się w cudzych krajach cnotą swoią
przysłużywszy, poiął w małżeństwo
znacznego Domu Damę, która się
herbem pieczętowała, na której
Kolligacyi pamiątkę, charta tegoż
na hełmie wyniósł: iako wiele
takżę domów jest we Francyi,
Włoszech, Niemczech, Brytanii,
które się jednym, albo y kilka
chartami z obrożą pieczętnią, o czym
Petrasan: c 53 y 54. Bielski fol: 70 twierdzi,
że jeden Pobożanin, między inszemi posłany,
jeździł w legacyi po Kazimierza Mnicha,

wzywające go na tron Polski.

Herbowni.

~~Barberius~~

Barberius	~~Gorski~~	Malinowski	Skrzeszewski
Benisławski	~~Grabowski~~	Mielżnieski	Snopkolski
Bielicki	Gumowski	Montort	Sutocki
Bronierski	Jamontowicz	Mnichowiecki	Sułkowski
Brzechański	Januszewski	Nestorowicz	Szantyr
Burzyński Bylicki	Kato	Nieczay	Szczucki
Cetkowski	Kielanowski	Niepecki	Szukszta
Czyżowski	Kiczenowski	Nieroszyński	Szydłowski
Dadzibog	Kobylski	Olszewski	Tereykowski
Dinżewski	Komarzewski	Pęgowski	Tołoczko
Dmochowski	Koniecpolski	Pakoszewski	Trzciński
Duszewski	Korbudski	Petelczyc	Wickowicz
Elert	Krasnołęcki	Polanowski	Wickowski
Faliszewski	Kruszyński	Popawski	Wierzbowski
Filipowicz	Kuciski	Radomski	Wodoradzki
Filipowski	Kuklawski	Rokoszycki	Wolski
Gorliński	Łaniecki	Roszkowski	Zapolski
Gintowski	Ławski	Rymiński	Zarzecki
	Łykowski	Staniszewski	Żeromski

„Korona Polska" Kaspra Niesieckiego Tom III z roku 1740 – str. 217.:

„Malinowski herbu Pobog w Podlaskim Woiewodztwie, y Sendomirskim piszą się z Kalnicy. Alexander Namiestnik Podstarostwa Łuckiego 1625, Jan, Michał, Seweryn, Adam 1632 w Podlaskim. Stanisław na Kalnicy y Kazimierz w Sendomirskim 1674. N. Malinowski deputat z Sendomirskiego na Trybunał Koronny, umarł w Piotrkowie 1684. Dunin Kazania fol.: 180.[x] Jozef w Krakowskim 1706."

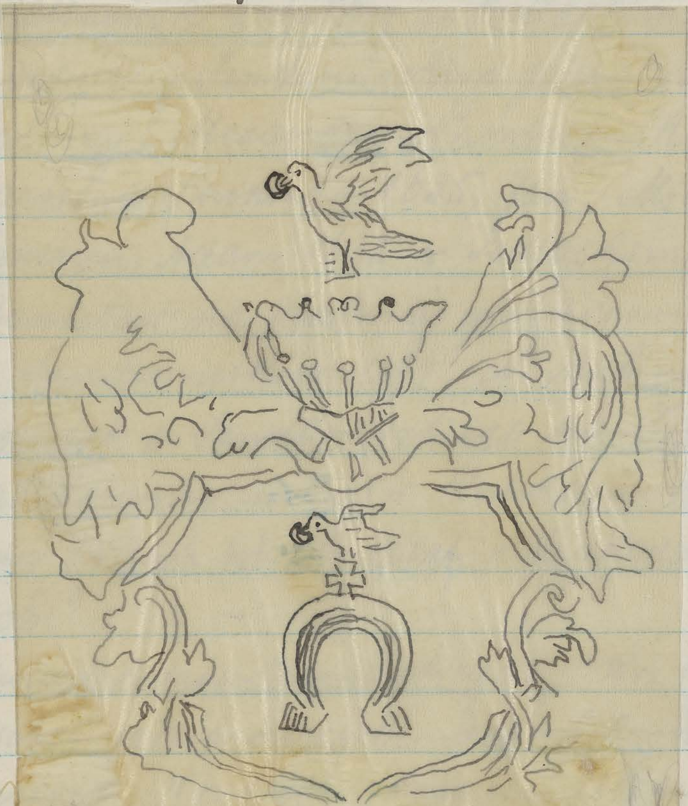
Herbarz Łodzia-Czarnieckiego: – W r. 1778 Michał sędzia rzeczycki. Antoni komiszy rzeczycki. W r. 1788 Łukasz cześnik owrucki. Jan Skarbnik. Tadeusz podkomorzy rzeczycki (Krasicki). — Dom to starożytny w ziemi bielskiej, gdzie gniazdo jego dobra Kalnica, nda=

x) Widać z tego, że Niesiecki dużo co do Malinowskich h. Pobóg, czerpał z tych kazań – zapewne pogrzebowych.

zyje się w aktach z. brańskich od r. 1533.!

„Korona Polska" – Kaspra Niesieckiego
– Tom IV (r. 1743) str. 126:

Ślepowron herb

Herbowni:

Bagieński
Bratkowski
Buyno
Ciecierski
Drożeński
Frąckiewicz
Gąsiorowski
Garkowski
Gliński
Goczanowski
Gotimunt
Gorski
Gosiewski
Grochowarski
Grodecki
Gutowski
Harbowski
Jarnizelski
Jastrzębski
Idzikowski
Josiewski

Jurzyc
Juskiewicz
Kamieński
Kornecki
Kosakowski
Korowecki
Krasiński
Krasowski
Kradlewski
Krukowski
Kuczyński
Kurelski
Kulesza
Kurp
Łaniecki
Łasiciszewski
Lisowski
Łapiński
Malinowski
Materna
Mitnacki

Milewski
Mikowski
Miraszewski
Mackiewicz
Mściechowski
Nasierowski
Nagórecki
Olszewski
Ostrowski
Pieniecki
Piotrowski
Piszczewski
Pniewski
Ponianowski
Popiawski
Przastrzelski
Puchalski
Prusacki
Raczyński
Rambiński
Rembowski

Romański
Romocki
Rozyniec
Rzączyński
Sarnicki
Sawicki
Szczucki
Ślepowroński
Sirowski
Spadowski
Sustrolski
Świderski
Szeplewski
Szymborski
Topczewski
Trzaskalski
Trzciński
Wąż
Wierzbicki
Wilkowski
Wróblewski
Wyrzykowski

„Korona Polska – Kaspra Niesieckiego –
Tom III z r. 1740 – str. 217:
„Malinowski herbu Slepowron x) w Lubelskiem Województwie. N. Jan Malinowski miał za sobą Jadwigę Zieleską pozostałą wdowę po Stanisławie Wilczyńskim. N. była za Marcinem Mroczyńskim h. Nałęcz.”
Herbarz Ludwika Czarnieckiego: „– W r. 1788 Julian podczaszy urzędowski (Krasicki) – Może tu należą: Mikołaj (ur. 1800 na Podolu) współczesny znakomity historyk, członek Komisyi archeolog. w Wilnie, Ks. Franciszek współczesny filolog i Norbert Eugeniusz heraldyk”

x) „Nazywając Slepowronów Malinowskich dlatego tu umieszczam, bo oni jako rozsiedleni w Wojew. Lubelskiem – graniczyli niejako z Województwem Podlaskiem i Sandomierskiem, siedzibami Pobogów. Stąd niektórzy późniejsi heraldycy (Piekosiński, Żychliński, Uruski) biorą czasem jednych za drugich.

Drzewo genealogiczne Malinowskich h. Pobóg z Malinowa-Kalnicy

w linji prostej
od Jerzego Malinowskiego
i jego żony Elżbiety (Halszki)
z Grodziska Grodzickiej

z uwzględnieniem bliższych bocznych linji

[Zestawienie według dokumentów rodzinnych]

Stanisław Malinowski
1507 r. (Boniecki
Podsędek bielski
Król Zygmunt I potwierdził mu 1507 r. przywilej Aleksandra Jagiell. na wieś Nannicą

Jerzy M. (M.K.B.)
(1533, 1542 – (Milewski)
Podsędek bielski 1533
dziedzic na Kalnicy 1542

Jerzy M.
1569 (Milewski)
dziedzic na Kalnicy
złożył 1569 przysięgę wierności.

Wymienieni w Herbarzach Bonieckiego, Milewskiego i Uruskiego.

Jerzy M. (nieżyje w 1607)
Żona Elżbieta (Halszka) z Grodziska Grodzicka, † w Kalnicy 1623 r.

Dzieci:
- Baltazar M. † 1653 — Ż. niewiadoma
- Samuel M. — ↓ ?
- N. córka — za Janem Brzoską
- N. córka — za Janem Załuskim
- Seweryn M.

Syn Baltazara: Stanisław M. † 1683 r. — Ż. Ewa z Dymitrowskich h. Prus I-mo
Jan M. (linja boczna)

Syn Seweryna: Stefan M. — Ż. Marjanna Kaźwacka
- Anna M. — za Kazimierzem Suchockim – 4-ro dzieci.

Marcin M. — Ż. Anna Kønigowska ↓ ?
- Anna M. — † bezp.

Synowie Jana M.: Tomasz M. ↓ ?, Józef M. ↓ ?

Dzieci Stanisława M.:
- Zygmunt M. — † bezp. 1687 r. w Ostrogu
- Sebastjan M. — † bezpot. około 1692
- Kazimierz M. — † bezp. r. 1684. Żona: Helena z Przytyków Przytycka 2° v. za Franc. Szembekiem Kasztelanem Wiślickim.
- Wojciech M. † 1706 — Ż. Katarzyna Chrząnowska h. Poraj
- Justyna M. — za Franciszkiem Załuskim
- Aleksandra M. — za Franciszkiem Streczonem
- Ewa M.
- Franciszka Ż. — za Aleksandrem Dunin-Karwickim

Mikołaj M. — Ż. Teodora z Tokarzewskich h. Trzaby
- Joanna M. — za Józefem Lewickim herbu Rogala – 3-je dzieci

Florjan M. — Żona: Rozalja z Koczowskich h. Lubicz

Jan M. (w r. 1800 jeszcze żył) — Ż. Krystyna z Piaseckich h. Janina

Dzieci Jana M.:
- Karol M. ur. 1754 † 1806 — Żona Franciszka Mazaraki h. Nerlin
- Antonina M. — urodz. z Piaseckiej za Lipnickim
- Wojciech M. — ur. z Piaseckiej † bezp.
- Franciszek M. — ur. z Dąbrowskiej † bezp.
- Józef M.
- Ignacy M. — † bezp.
- Helena — † panną
- Tekla M. — mąż Laskorzewski
- Katarzyna M. — mąż Szyszkowski
- Marjanna — mąż Betdorski

Józef-Erazm-Ben. M. ur. 1784 † 1852 — Ż. Teresa z Wysockich h. Leliwa

Dzieci:
- Stanisław M. — Ż. Prakseda z Schnitzów h. wł.
- Władysław M. — ur. 1825, † 1891, Ż. Aniela z Schnitzów h. wł.
- Emilja M. — za Wincentym Targowskim h. Rogala
- Tekla M. — za Jagnińskim h. Tarnawa, † bezp.
- Franciszka M. — za Janem Nep. Bańkowskim
- Marya M. — † panną
- Anna M. — za Grzegorzem Lipczyńskim
- Zofja M. — † panną
- Władysław Bańkowski — † bezp.
- Jan-Baltazar
- Ewa M.

Dzieci Stanisława M.:
- Jan M. — Ż. Marja Leszczyńska h. Abdank
  - Karol M.
- Kazimierz M. — Ż. Aleksandra z Wernerów
  - Stanisł. M. — Ż. Marja z Gawrońskich
    - Marya
  - Władysł. — Ksiądz
  - Jan
  - Antoni
  - Zofja
  - Helena — † mło-do.
  - Wanda — za Lu-bieńskim
    - Grzegórz
    - Olenia — za Rogulskim
  - Jadwiga — za Adamem Lipczyńskim
    - Krzysztof
    - Kazimierz
    - Marya
- Jadwiga M. — za Janem Kowerskim h. Białynia

Dzieci Władysława M.:
- Stefan-Piotr-Józef — ur. 1869, † — Ż. Jadwiga Leszczyńska h. Abdank
  - Władysław M.

(30. (31 91

Elżbieta (Halszka) z Grodziska Grodzic-
ka, żona Jerzego Malinowskiego (patrz
genealogja na str. 30 i 31), zmarła w Ant-
nicy 1623 r., przynależy najprawdopo-
do Grodzickich h. Łada (patrz Gene-
alogja w Zarysie Kroniki Rodzinnej tom I
na str. 36). Przemawia za tem pokrewień-
stwo tych Grodzickich i Malinowskich z Żaliwskimi:
„Korona Polska" Kaspra Niesieckiego:
„Grodzicki herbu Łada w Łukowskiej
Ziemi. Paweł Grodzicki Generał Arty-
lerji Koronnej, tego widząc żywe
i zdolne do przezacnych dzieł przy-
mioty, Mikołay Sieniawski Podczą-
szy Koronny, swoim kosztem iesz-
cze młodego do Belgium wysłał,
aby się tam był w rycerskich kun-
sztach przećwiczył: iakoż nie omy-
lił się na nim, bo powróciwszy do
Oyczyzny, nad inszych w Geometryi

woyskowey czynił; dla tego Władysław IV, iego pierwszego prawie z rodaków Polskich, zażył na to, aby na formę cudzoziemskich, Arsenały Polskie w dobry porządek wprawił; co on do należytego końca szczególnie przyprowadził w Krakowie, Warszawie y we Lwowie: Oberszterem go w pieszym regimencie uczynił; atoli nad spodziewanie wszystkich, w tych zabiegach śmierć go zastała. Na iego mieysce nastąpił, brat iego młodszy Krzysztof, y ten w Belgium w przód początki woyskowe zaczynawszy, gdy do Polski powrócił, w Korsuniu na prezydium był postawiony, atoli rebelia kozacka, przymusiła go z innemi, że się im poddać musiał, ile że znikąd nadziei sukkursu nie było, kiedy y pod Korsuniem woysko nasze zbito, y pod Piławcami rozproszono, wzięty tedy

w niewola z Jędrzeiem Potockim, y w Tretimirowskim manasterze zamknę ły, gdzie gdy się im zdał cięższy Kozak, niżeli Tatarzyn, osobliwszą prawidłowną Boską w Tatarskie się pę ta dostał: z tych się potym na wolność dostawszy, dwora obronił przeciwko Moskiewskiey y Kozackiey potencyi, daley na Szwedów oręża swoie obrócił, wszędzie wiernym ser cem, aż go też śmierć zastała w tych kawalerskich zapędach, umarł Kasztelanem Kamienieckim, Gene rałem Artylleryi Koronney, Staros tą Drohobyckim. Potrc. Centur: fol: 60, fol. 191. Siostra ich Wierzchowskiego małżonka. N. Grodzicki Pisarz Kwar cianny Hibernowy, siostra iego była za Samuelem Głembockim. Jędrzey Cześ nik Łukowski, żona iego N. Karska Chorążan ka Derpska.

"Korona Polska" - Kaspra Niesieckiego:
"Grodziecki herbu Nałęcz inni ich piszą Grodzicki. Samuel Stanisław z Grodźca Grodziecki, Zygmunta III do Króla Hiszpańskiego ablegat umarł w Placencyi, w tey drodze będąc, Collegio naszemu Kaliskiemu trzydzieści tysięcy zapisawszy, Histor: Coll: Caliss. 1612. Jan Grodzicki Podstarości Grodzki Ciechanowski, Poborca w Ziemi Łomżyńskiey 1689, Constit: fol: 559. Stanisław w Zakonie naszym życie zakończył, wydał do druku: . . . . . Brat jego Jan, którego syn Jakob, w medycynie dobrze przepolerowany. Jana Grodzickiego Podkomorzego Rożańskiego posła na seym 1623, znaydziesz w Konstytucyach fol:10. Piotr Jakub Podkomorzy także Rożański, Starosta Ostrowski, Komisarz do gra=

nic od Prus 1638 Constit: fol: 33. Hieronim w Ziemi Nurskiey 1618. Stanisław Chorąży Łomżyński, Joachim Woyski w teyże Ziemi 1648. Alexander Józef Stolnik Ciechanowski 1705. N. Janusza Wessla Woiewody Płockiego małżonka. Z Grodziska Bronisz Cześnik Nurski 1496 Stat: Masov: fol: 110."

Herbarz Dzia-Czarnieckiego: „Jan Kanonik wrocławski r. 1565. W r. 1544 Piotr Okoin z Grodziska podkomorzy zawski, Stanisław 1567 (Krasicki)."

N. Malinowska, córka Jerzego Malinowskiego i Elżbiety (Halszki) Grodzickiej z Grodziska (patrz Genealogja na str. 30 i 31) była zamężna za Janem Brzoską.

„Korona Polska" - Kaspra Niesieckiego:

11 Brzoska herbu Nowina. W Ziemi Nurskiey iedni, drudzy z nich w Podlasiu osiedli, ci tam piszą się z Rzewni, ci zaś z Nierodnice. Do pierwszych należą ci, Brzoska Kasztelan Wiski, za czasów Paprockiego, żona jego Krysta. Stanisław Podkomorzy Nurski, Poseł na seym w r. 1613, z tamtąd deputowany na sądy Fiszkalne Constit. fol. 8, y na Konwokacją Warszawską. Ten iako ieszcze na ten czas nie był Podkomorzym, zlecił Rzeczpospolita, żeby był pospolite ruszenie Rożanskiey Ziemi prowadził na expedycyą generalną przeciwko Turkom Constit: 1621 f. 8. Córka iego dostała się w małżeństwo Ludwikowi Zieleńskiemu herbu Świnka, Kasztelanowi Sierpskiemu. Joachim Podczaszy Nurski, Poseł

z Ziemi Nurskiey na Konwokacyą w r. 1632. Stanisław Podelski y Poseł Nurski w roku 1648. Stanisław Starosta Nurski, Poseł na seym w r. 1662 Constit: f. 2, Żona iego Anna Łahodowska Kasztelanka Wołyńska. Do drugich należą, Jerzy Brzoska Chorąży Bielski w roku 1575 deputowany z Woiewodztwa Podlaskiego, podpisał literas Ordinum o Elekcyi Królewskiey Constit: fol. 234, Syn iego Wawrzyniec. Woyciech z Niewodnice, Ksiądz w r. 1632. Jan Brzoska Stolnik Bracławski w roku 1689, Ktorego brat rodzony Gedeon, wstąpiwszy do Zakonu Soc. Jesu w nim święto bliwie tego życia dokończył. Jana Brzoski małżonka Blandyna Komarowna."

druga córka Jerzego Malinowskiego

go i Elżbiety Grodzickiej (patrz Genealogija na str. 30 i 31) N. Malinowska, była zamężna za Janem Zaliwskim.

„Korona Polska" Niesieckiego:

„ Zaliwski herbu Junosza w Województwie Mazowieckim y Ruskim. Jerzy Jan Zaliwskiego Burgrabiego Krakowskiego, zmarłego w roku 1524 opowiada nadgrobek w Sendomierzu. Michał Sędzia Ziemski Liwski, posł na sejm 1569 podpisał Unię Litwy z Koroną, Constit: fol. 172, y 1587 na Konwokacyę, Constit. fol. 418, y 1589; zkąd naznaczony do Korrektury praw Koronnych Constit. fol. 576. Bartłomiey Starosta Warszawski, podpisał elekcyę Zygmunta III Krola Constit. fol. 437. Jerzy Sędzia Ziemski Liwski z Seymu 1601, naznaczony do rewizyi Ksiąg Ziemskich Liwskich y Grodzkich,

Constit: fol. 756. Woyciech z Opola Za-
-liwski Podsędek Liwski 1613 Constit.
fol. 19. Jan Podstoli Liwski, Woy-
ciech y Stanisław, z Seymu ~~do~~ 1616
do rewizyi Ziem Liwskich deputo-
wani, Constit: fol: 25, z tych Jan oraz
był Komornikiem Ziemskim Warsz-
skim 1626 Constit. fol. 33. Stanisław
był Sędzią Liwskim 1647 Constit. fol.
33. Jan Władysław Miecznik Liwski;
ten od zawziętego na życie swoie
adwersarza szukany na śmierć
w r. 1640, z trefunku bez broni zaia-
chał mu w oczy, gdzie rady y siły
nie maiąc, Nayśw. Pannie oddawał się,
na pistolet z szablą się
złożył, od którey tak się odbiła
kula, że śmiertelnego razu nie
zadała, co on obronie Nayśw. Pan-
ny przypisał, Nieszpork fol. 97,

Jan Pisarz Ziemski Liwski z Seymu 1678 naznaczony do rewizyi xiąg Liwskich. Constit. fol. 36 y 37. Kazimierz Cześnik Zdotnicki, z Seymu 1653 deputat na Trybunał Skarbowy Lwowski Constit. fol. 2., iest w druku iego Quadriga Leonum in 4to Varsav. 1632 Ambroży 1576 Poborca w Ziemi Chełmskiey Const. fol. 261. Kasper 1618. Jan na Wałyńcach Zaliwski w Ziemi Bielskiey 1674, Pisarzem był Grodzkim Liwskim, żona Zalińska pięciu mu synów powiła, Kaspra Sekretarza Koronnego, Wasiana, tego żona Ewa Brudowska, y Alexandra."

Stanisław Malinowski, +1683 syn Baltazara, był żonaty z Ewą z Dymitrów na Dymitrowskiej:

„Korona Polska” - Kaspra Niesieckiego:

„Dymitrowski herbu Prus Imo w Krakowskim y Podolskim województwach. N. Rotmistrz na dwieście piechoty przeciwko Moskwie, w Litwie pod Czaśnikami 1567 Biel: fol. 622. Dymitrowski, przy dworze Stanisława Branickiego, Miecznika Koronnego, Starosty Chęcińskiego, miał za sobą Branicką herbu Gryff, synowicę tegoż Miecznika (Bazanow.). Hieronim y Zygmunt 1632. Dymitrowski w okazyi pod Żółtemi Wodami w niewolą poimany. Kochowski climac. I, lib. 1. 1648. Adam z Dymitrowa, Alexander y Jacek w Sendomirskim 1674, dwaj pod Ostrogiem osiedli.”

Huf jazdy Dymitrowskich na obrazie przedstawiającym bitwę pod Kłuszynem 1610 r. w farze żółkiewskiej

Na ścianie kościoła farnego w Żółkwi, w presbyterjum koło wielkiego ołtarza, znajduje się obraz dużych rozmiarów, na którym oczy nasze nieraz spoczywały, z napisem „Dextera Domini fecit virtutem". Obraz przedstawia bitwę pod Kłuszynem, dnia 4 go lipca 1610 roku, między wojskiem polskiem pod Stanisławem Żółkiewskim hetmanem polnym koronnym, a wojskiem moskiewskiem pod wodzą Dymitra Szujskiego. Fotografja tego obrazu zdjęta została staraniem Dr. Aleksandra Czołowskiego, a kopja wykonana przez Bronisława Gembarzewskiego. Egzemplarz tej kopji dołączony jest do „Dziejów Wojen i wojskowości

w Polsce" - Tarnowska Korzona (Patrz Tom II str. 164.)

Jak z objaśnień dołączonych do tej kopji rysunkowej wynika - grupa z obrazu oznaczona numerem 35, przedstawia „Huf jazdy bez kopji, uzbrojonej po części łukami, dwa znaki chorągwiane (Dymitrowscy)"

„Korona Polska" Niesieckiego:

„...Stanisław Branicki herbu Gryff Graba z Ruszcze Miecznik Koronny, Starosta Chęciński, Lelowski, trzeci syn Grzegorza, słanny Legacyą do Włoch w r. 1617. W Starostwie Chęcińskim, ogniem zdezolowany Zamek, swoim sumptem restaurował, wyexpensowawszy na to więcej niż pięć tysięcy złotych-

go Konstytucyą Koronną toż samo Starostwo y iemu y iego Sukcessorom w possessyą pótypuścioła, póki by ta summa wrócona mu nie była. Zygmuntowi III na Moskiewską expedycyą, dwa pułki piechoty, dwie chorągwie Usarskie (w których że wszystkie szyszaki wyzłocane były, nitens aurens ich nazywano) własnym nakładem wygotowane przyprowadził. Conc. P. Kaczyński. Starowolski in Monumen. Umarł w r. 1620, ciało iego zwłoki w Krakowie u Oycow Franciszkanów złożone, dnia ostatniego czekaią, kędy też kamień grobowy, iego osobliwszą pobożność chwali: z Tarłówny Wojewodzianki Lubelskiej zostawił potomstwo." i.t.d. - - - - - (Manugrafiskij nakiny otojmuje 13 stronnic).

Łaskia-Czarniecki: „Umarł ostatni domu tego wielkiego (Branieckich Gryffów) potomek w Białym Stoku r. 1773, wieku swego 83. (Krasicki).

Wojciech Malinowski, syn Stanisława i Ewy z Dymitrowskich był żonaty z Katarzyną Chrzanowską herbu Poraj.

„Korona Polska - Niesieckiego:
„Chrząnowski herbu Poray w Sendomirskim Województwie. Jan Chrzanowski Opat Wągrowiecki Sekretarz Królewski Auctor 50 Singular. Dominik Kanonik Chełmski Deputat na Trybunał Koronny w r. 1693. Marcin w Ruskim województwie 1632. Samuel Chrzanowski Oberszter leitnant mobilitowany 1676 Lauzit.

Łodzia-Czarniecki: (Jest to ten sam Jan Samuel Chrząstowski, Komendant Trembowli, którego żona Anna Dorota z domu de Frezen, bohaterską swą odwagą uratowała miasto i zamek trembowelski od Turków.) Nies. – Antoni Chrząstowski podcz. czernichowski. Franciszek w r. 1705 w Korczynie pisali się na konfederację sandomierską. Józef z Chrząstowa na elekcję Stan. Augusta z woj. sandomierskiego. Stanisław z Kalisza, na tęż elekcję z sieradzkiego. Tomasz z w. poznańskiego podpisali elekcję 1764. – Żeleński. Chryzostom, dziedzic Żeleniogóry, wilczyna, Rakowa, zaślubił Chrystynę Borzęcką z której Antonina za Onufrym Grudzińskim 1777. Józef Michał syn Chryzostoma, cześnikiewicz bełski 1788 mąż dziedziczki Grodzieskiej?

Kazimierz Malinowski, zmarły 1683, syn Stanisława i Ewy z Dymitrowskich, miał za żonę Helenę z Przyłęku Przyłęcką, która po jego śmierci wyszła powtórnie za mąż za Franciszka Szembeka, Kasztelana Wiślickiego.

„Korona Polska" - Niesieckiego:
„Przyłęcki herbu Szreniawa w Krakowskim Województwie, z Przyłęk się piszą. Z tych seden był Burgrabią Krakowskim, y Sędzią grodzkim. Marcyan, naprzód Sędzia Zatorski, do korrektury prawa koronnego między innemi był deputowany, potym Kasztelan Oświecimski, ten lubo z rodziców heretyckich urodzony, błędy Oycowskie odrzuciwszy, katolikiem

umierał w r. 1683, żona iego Elżbieta Schylingowna, dziedziczka na Wieprzu y Jędrzychowie, atoli z nią potomstwa nie było. Niezomin brat Marcyana, z Stolnika Krakowskiego Kasztelan Sądecki, potem często na Seymy bywał, miał dwie żony, pierwszą Jordanowną, corką Stolnika Krakowskiego Spytka, drugą Minocką, Przecława Stolnika Sendomirskiego corkę, z obiema potomstwo zostawił, z których Hermolaus był Rotmistrzem Krotenvickim, Zacha-ry zaś Kasztelanem Oświecimskim. Acta Cast. Cracov. 1662, depu-tatem y nieraz na Trybunał Koronny, żona iego Barbara z Piły Koryciń[s]ka Kasztelanka

źrólicka, na którey przyszcie
miał Krakowie Chryzostom Bo-
rzęta 1650. Siostra Ignacego
y Hermolausa, była za Krzysz-
tofem Porębskim Chorążym Zator-
skim, córka Ignacego Kasztelana,
była za Woyciechem Męcińskim,
Kasztelanem Sieradzkim. Jędrzey
trzeci brat Marcyana y Hieroni-
ma, miał za sobą Elżbietę Klicz-
kowską wdowę, z którą zosta-
wił potomstwo. Czwarty brat Jo-
achim, któremu z Cieklińskiey herbu
Abdank, były trzy córki, Kata-
rzyna za Sebastyanem Grodec-
kim sterilis, Barbara za Piotrem Dem-
bińskim, Krystyna za Krzysztofem
Rarowskim, y syn Alexander, ten
poiął Annę Grodecką, siostrę rodzo-
ną Sebastyana y Stanisława Gro-

oleckich. Marzyan stryjeczny
brat tych o trzech braci dopie-
ro wspomnionych, ale kozetyst z Pio-
tkowską spłodził syna Samue-
la, który młodzianem zabity
1614, siostra jego była za Mar-
chockim Baran: Stanisław Kaur-
nik Poznański, synowiec Mar-
cyana Kasztelana Oświecimi-
skiego, Marcyanna Krzysztofa
Komorowskiego, Kasztelana
Oświecimskiego, N. Jędrzeja
Gaiewskiego, Kasztelana Oświe-
cimskiego, N. Marcina Mielec-
kiego Starosty Brzeźnickiego
(1694 umarła) matka Ks. Abra-
hama w r. 1695 w kościele naszym
Krakowskim u S. Piotra pochowany.
N. miał za sobą Katarzynę Mierską.
N. Burgrabia Krakowski Niełepczowę,
Wielkorządczankę Krakowską. N. Annę
Sierpińską.

„Korona Polska" – K. Niesieckiego;
„Szembek, herbu Przyiaciel ...
z drugiej monografji na 7 stronnie
części: .... „Stanisław
Burgrabia Krakowski pod czas
zawołaniy Kozackiey w Polszcze
męžnym się Bohatyrem Oyczyź-
nie pokazał w zwycięzkiey pod
Berestecžkiem potyczce z Koza-
kami; przybrał sobie potym
w dozgonną ligę, Krystynę
Załęcką, wdowę po Pawle Tar-
-nowskim herbu Rolicz, ta mu
powiła dwie corki, iedna z nich
zaślubiona Stanisławowi Czer-
nemu Kasztelanowi Sądeckie-
mu, druga Teresa Sziusienskie
sobie życie oddbrała pod regu-
łą S. Franciszka, synow zaś
sześciu. Z tych pierwszy

Franciszek Alexander Kasz-
telan Wiślicki, lat kilkanaście
służąc za Towarzysz pod Usar-
ską chorągwią Królewica Jaku-
ba, potym chorągiew nosił
pod znakiem Lubomirskiego
Józefa Marszałka Koronnego,
daley porucznikował u tegoż,
naprzód pod Pancerną chorąg-
wią, a też y pod Usarską:
zostawszy Woyskim Sendomir-
skim z tegoż Województwa
posłował na seym y Deputatem
bywał na Trybunał Koronny
kilka razy, Kommissarzem
na Trybunał Radomski, Mar-
szałkiem sądów Kapturowych
po Interregnum 1697, pod czas
burzy Szwedzkiey y domowego za-
mięszania, Województwa swego

y radę y ręką bronił, aż też
miestu swego dopędziwszy lat
siedmdziesiąt, w Lublinie
z ciałem się rozstał: dwa razy
śluby małżeńskie ponowiał,
pierwszy raz z wdową pozosta-
łą po Malinowskim x), drugi raz
z Krystyną Jagniątkowską,
siostrą Kasztelana Czechowskie
go, wdową po Żorawskim, ta po
iego śmierci obrała sobie życie
zakonne w Panien Karmelita-
nek Bosych na Wesołey przy
Krakowie pod imieniem Marya
Wiktorya, córka iego była za Ste-
fanem Morsztynem Starostą Ko-
walskim. Synowie zaś z pierwszey żony,

x) Jest to Kazimierz Malinowski, syn Sta-
nisława i Zofii z Tymińskich. W naszych
aktach rodzinnych są wzmianki o Jagniąt-
kowskich, Żorawskich, Wybranowskich

Stanisław Chorąży Sendomirski, poseł na seym w r. 1724, deputat y wicemarszałek Trybunału Koronnego, umarł 1737, złączył się był dożywotnie z Żorawską, siostrą przyrodnią Morsztynowey Kasztelanowey Sądeckiey, córka po nim tylko iedna została wydana za Romualda Wybranowskiego Chorążego Urzędowskiego. Drugi Antoni Starosta Kasztelan Bydgoski, Nowoszyński, poiął Iwańską Kasztelankę Brzeską Kuiawską z Gembickiey zpłodzoną; z tey ma synów y córki. Trzeci, ale iuż z Jaźwiętkowskiey urodzony syn Macicy w Zakonie Soc. IESU teraźnieyszy."

J

Justyna Malinowska, zmarła 1715 r., córka Stanisława i Ewy z Tymińskich (patrz Genealogja na str. 30 i 31.) była zamężna za Franciszkiem z Żabic Żabickim (patrz akt z r. 1796), synem - - . . . - - -
Tenże był towarzyszem pancernym (akt z 1700):

„Korona Polska" - Niesieckiego:
„Żabicki h. Prawdzic w Mazowszu, jednak ich dziedzica z Rarzowerskimi. Jakub Żabicki Podkomorzy Zakroczimski 1589, Constit. fol. 526. N. miał za sobą Łasiowną, Paprocki o herb. fol. 495. Stanisław Pisarz Ziemski Zakroczimski, poseł na seym 1620, z kąd deputatem stanął na Trybunał Radomski, Constit fol. 20, był potym zda mi się ten sam, Podkomorzym Zakroczimskim. N. Podkomorzanka

Zakroczimska, Mikołaia Bogusław-
skiego Sędziego Ziemskiego Czer-
skiego małżonka. Piotr Kaszte-
lan Liwski, a przedtym Podko-
morzy Liwski, posłał na seym
1626, z tamtąd deputat na
Trybunał Radomski, Constit. fol. 6,
wspominaią go Konstytucje iesz-
cze w r. 1638 fol. 33, Komisarzem do
granic od Pruss, złączył się był
dożywotnie z Maryanną Szabin-
czanką, z którey był syn Mi-
chał Starosta Czerniechowski,
był y drugi Mikołay Kasztelanic
Liwski y Dworzanin Władysła-
wa IV ..... ten-to podobno
Mikołay był potym Podkomo-
rzym Gostyńskim, posłem na
seym 1661, y z tamtąd deputa-
tem na Trybunał fiskalny

Comitis. pol. 3 y 1662., córka tegoż Piotra poszła za Wyprawnowskiego Stolnika Warszawskiego. Jan Wrzeski Lwowski, Kazimierz Dworzanin Władysława IV, y Stanisław 1632. Józef Chorąży Zakroczimski, Anzelm Wrzeski Liwski y Mikołay 1674. Zygmunt Chorążyc Warszawski 1686. Adam Chorąży Zakroczimski, poseł na Konwokacyą 1696. N. Podkomorzy Zakroczimski, wziął za sobą Annę Łopacką, wdowę po Swidłowskim, z tey był syn Zbigniew Chorąży Zakroczimski, poseł na seym 1724, y córki cztery, Zuzanna Narowniczyska, Barbara Strzembaszowna, Kunegunda za Antonim Radzickim Sędzicią Ziemskim Zakroczimskim, Katarzyna Sieniecka, Maryanna

matka Ewy Andkińskiej Kasztelanowej Czerskiej. Jędrzej Porucznik Pancerny chorągwi Koniecpolskiego, osiadł pod Ostrogiem 1690, mąż przez lat dwadzieścia w wojsku zasłużony.

Żabicki herbu Nałęcz w Łęczyckim Województwie. Jędrzej Żabicki, Komornik Sieradzki, w Krakowskim, Jan w Lubelskim, 1697."

Franciszka Żabicka, córka ~~Justyny~~ Franciszka Żabickiego podczaszego Smoleńskiego (Pocillator Smolenscensis) i Justyny z Malinowskich Żabickiej (Patrz akt z r. 1765 i genealogja na str. 30 i 31) była zamężna za Aleksandrem Dunin-Karwickim. W aktach rodzinnych z tych czasów są częste wzmianki o różnych Dunin-Karwickich.

„Korona Polska" Kaspra Niesieckiego:

Karwicki herbu Łabęć w Sendomirskim Województwie. Ci są własni dziedzicowie od Krystyna dziada, który w roku 1340, gdy Karwica x) kupił, od niej sukcessorów jego Karwickiemi zawołano: syn Krystyna był ~~[illegible]~~ Jerzy, tego zaś wnuk Jakub, osmdziesiątletni umierając, zostawił siedmiu synów, tyleż córek: Z tych pierwszy Jan, za czasów Zygmunta Augusta był Obożnym Koronnym: Krzysztof drugi dworzaninem Królewski. Stanisław trzeci, po śmierci brata swego został Obożnym Koronnym, y Starostą Łatyczowskim, z którymi tytułami podpisał Unią Podlasza do Korony, Constit. 1569 fol. 155. Jędrzey czwarty, naprzód na dworze Królewskim czas niejaki strawił, a

x) Karwice w dzisiejszym powiecie Opoczyńskim

potym stan sobie duchowny obrawszy,
Opatem Węchockim wyniesiony; klasztor tameczny za antecessorów swoich do ruiny nachylony restaurował; dobra pokassowane odzyskał; kościoły y domy naprawił, prowentów przyczynił; bez naymnieyszego poddanych swych uciemiężenia.
Marcin piąty Podstoli Sendomirski.
Krystyn albo Chrzczon szósty, w Litwie długo żołd woienny prowadząc tamże osiadł, ożeniwszy się, ale umarł bezpotomnie, jako Starowolski świadczy, że dwadzieścia lat z Karolem Chodkiewiczem na Inflantach y Moskiewskich expedycyach przepędził. Jakub siódmy, dworzanin Królewski, Starosta Latawiecki miał za sobą Wędrowską. Od tych potym poszli, Jan którego wspomina Kroby-

stwa 1613. Wacław 1632, Stanisław y Piotr 1648. Franciszek Bartosz Spadowski, Stefan Baranowski 1674. Jędrzey Sędzia y Podstarości Grodzki Sendomirski, poseł na Konwokacyą, Constit. 1674 fol. 19. Jędrzey Pisarz Grodzki Sendomirski, deputat na Trybunał Koronny 1675. Benedykt z Seymu 1676 Kommissarz do nawania Krzym. Constit. fol. 23. Bogusław Cześnik Sendomirski, poseł na Seym. Jerzy Krayski Oświecimski. Kasper stary w ziemi Sochaczewskiey, Alexander w Rawskim, Kazimierz Miecznik Smoleński poseł Woiewództwa Brześciańskiego. Marcin y Jarosław, Krzysztof y Stanisław w Woiewództwie Sendomirskim 1674. Ktorykolwiek z nich miał za sobą wdowę pozostałą po Alexan-

drze Węgliińskim. Cześnik Sandomirski miał za sobą Barbarę Brzezińską. N. Karnicki Kasztelan Zawichoyski, pojął w małżeństwo Annę Kuczkowską, zostawił z niey syna iednego Kazimierza, drugi Tymoteusz w Paryżu umarł, córek pięć, Bibianna dostała się Pągowskiemu, Konstancya Skotnickiemu, Marjanna ~~Piaskowsk~~ Piaseckiemu, Katarzyna Skotnickiemu, y Zofia Hrabi Tarnowskiemu. N. Zona iego Reianna, z której syn Jędrzey Sekretarz Gwardyi Królewskiey. Franciszka była za Antonim Markiewiczem. ||

Alexandra Malinowska, zmarła 1715 r, druga z córek Stanisława i Ewy z Dymitrowskich, była zamężna

za Franciszkiem ur. Wodole Streczonem (Patrz akt z r. 1711). Ten Streczan był „Comitito Cohortis loricatae”, czyli towarzyszem chorągwi pancernej, potem generalnym plenipotentem Kasztelana Krakowskiego, hetmana wielkiego Koronnego 1711., a w r. 1715 „Vicesgerens castrensis Chencinensis”

Rodzina Streczonów w żadnym herbarzu nie znajduje się.

„Korona Polska” - Niesieckiego podaje tylko Streczana przez „a”:

„Streczan herbu Świerczek w Księstwie Litewskim, w Powiecie Oszmiańskim, Daniel Streczan, synowie jego Marcyan y Adam, służyli z Zygmuntem Słuszką, Chorążym Litewskim, Ksiąg. in Ms.”

Florjan Malinowski, pułkownik Królewski, syn Wojciecha i Katarzyny z Chrzanowskich h. Poraj, miał za żonę Rozalię z Koczowskich h. Lubicz (Patrz Genealogja na str. 30 i 31.) (córkę Marcina Koczowskiego i Jadwigi z Linowskich (akt z r. 1726) (1. Łasicz) (1745)

"Korona Polska" Kaspra Niesieckiego:

"+ Koczowski. W Sendomirskim Województwie Jan Koczowski podpisał elekcyą Jana III, miał za sobą Annę Brzeską herbu Jastrzębiec. Jacek w Zakonie naszym rządził Prowincyą Polską od roku 1672, mąż i godny."

Herbarz Łodzia-Czarnieckiego:

"W r. 1788 Filip regent ziemski sandomierski (Krasicki) — Bobrowicz w tomie X Nies. kładzie im Jastrzębiec, atoli Heroldya Król.-Pol. przyznaje Ko-

czorskim h. Lubicz i z tym herbem legitymował się w tejże Heroldyi Tadeusz syn Franciszka.

„Korona Polska - Kaspra Niesieckiego:

„Brzeski herbu Jastrzębiec. O tych ani Paprocki, ani Okolski nie pisał. W Sieradzkim Województwie z Brzozy się piszą: że się Jastrzębcem pieczętują, widziałem tam w Piotrkowie, y Starowolski wypisał z Kościoła O.O. Franciszkanów z Chorągwią śmiertelny Janowi Brzeskiemu, Łowczaninowi Władysława IV wystawiony. Samuel z Brzozy Brzeski, w wielu dla Ojczyzny wojennych expedycyach wsławiony, któremu w roku 1643 zmarłego nadgrobek kładzie Starowolski f. 389.

Tamże czytam Alexandra z Brzozy, dziedzica na Kałuszowie y Niemierszy, Królów Zygmunta III, y Władysława IV Dworzanina, na Turków, Tatarów, Moskwę wielkiego woiownika, umarł w roku 1645. Mikołay z Brzozy Brzeski,x) żona iego Izabella Ligęzianka herbu Półkozic na Kalwaryi pod Krakowem zmarłemu męzowi w roku 1647 pamiątkę postawiła. Starowol. in Monum. Córki z niey; Barbara, pierwszym związkiem z Piotrem Bykowskim, Kasztelanem Konarskim w Sieradzkim, któremu w r. 1633 nagrobek w Piotrkowie wystawiła, drugim z Walentym Węzykiem Widawskim. Anna z Janem Koczowskim zmowione.

---

x) zmarł ~~yma~~ roku 1647 – patrz w Herbarzu Łukasza Czarnieckiego z manuscriptu Ligęzów

„Korona Polska" Niesieckiego:
„Linowski herbu Rawicz w Województwie Sendomirskim. Paweł 1632. Mikołay z Linowa Linowski w Województwie Ruskim 1648. Jan miał za żonę Annę x) Brzeską herbu Oksza. Teresa Linowska była naprzód za Maxymilianem Borowskim, potym za Szymonem Borowskim herbu Abdank."

Jan Malinowski, syn Florjana pułkownika Królewskiego (akta z 1739, 1740) i Rozalji z Koczowskich herbu Lubicz, był 1° voto żonaty z Krystyną z Piaseckich h. Janina, córką Marcina i Barbary z Hadkiewiczów h. Wieniawa. Od Krystyny wywodzi się nasza linja:

x) w Monografji Brzeskich h. Oksza Anastazya za Janem Linowskim

„Korona Polska - Niesieckiego:
Piasecki herbu Janina po róż-
nych Województwach tam rozro-
dzony, według świadectwa X. Kojał:
w MS, zwali się przedtym Janowskie-
mi, ale gdy w zasługach jednemu
z nich dostały się dobra Piaseczno,
w Radomskim powiecie, od nich
Piaseckiemi zawołani: wyszły potym
te dobra z ich ręku koło roku 1500,
od Stanisława przedane, ten
z pierwszej żony Dziembiowskiej
zostawił syna Jędrzeja, y kilka
córek, z drugiej Anny, Walentego
Chwostka Grodzickiego, zostawił
Sebastyana; z trzeciej Barbary,
Marcina Gromadzkiego córki,
Stanisława y Krzysztofa. Z tych
Sebastyan z Katarzyny, Marcina
Gromadzkiego córki, miał dwoch sy-

nor, Pawła, ten Iuris Utriusque Doctor
z Archidyakona Warszawskiego,
Opata Mogilskiego, naprzód wziął
Infułę Kamieniecką, po niey Chełm-
ską, na ostatek Przemyską,
na którey umarł 1649, wieku swe-
go 66: z tego poznać, iak się myli
Starowol: in Hecatom: cap. 34, gdy powiada,
że ten Paweł był dyscypulusem
Woyciecha z Brudzewa, starszym
niegdy, y w prawie tak duchow-
nym iako y świeckim, biegłego, Se-
kretarza u Alexandra Króla Pol-
skiego: bo Piasecki dopiero się uro-
dził w roku 1583: Brudzewski zaś
Żeby miał tego roku dożyć, ile że
iuż Sekretarzem był za Alexandra
Króla, który z tronu zszedł do grobu,
roku Pańskiego 1507, zda się do
wierzenia rzecz niepodobna.

Remigjan Komornik ziemski Sanocki, brat rodzony Pawła Biskupa, z Elżbiety Zagorowskiey zpłodził Jakuba Opata Mogilskiego, Pawła, Piotra, Remigiana y Jana, był potym Regentem Kancelaryi Koronney 1646.

Stanisław z Gromadzkiey Barbary urodzony, miał synów Jędrzeja, Pawła, Ignacego, y Stefana Proboszcza Kaliskiego, Kanonika Warszawskiego, z Katarzyny corki Jędrzeja Świdra Wierzbięty z Modlinie: był potym ten Stefan Opatem Lubińskim 1676 Constit. fol. 57.

Rozrody idą od Jakuba Piaseckiego Koniuszego W. X. Litew: tenza Zygmunta Augusta wprzod był Koniuszym Koronnym, potym

poiąwszy w małżeństwo Bazylissę córkę Pawła Sapiehy Woiewody Nowogrodzkiego, Koniuszym został Litewskim, które urzędy wraz oba trzymał, Starostwa przytym Gieranonskie, Tręboskie, Lipnickie Dziewieniskie, zpuścił potym Maciejowskiemu Koniuszestwo Koronne, a sam w Litwie osiadł; wspominaią go Konstytucye 1569 fol. 155, córka iego była za Stefanem Jacyniczem Marszałkiem Słonimskim. Synów zaś było sześciu. Hieronim Pisarz Polny Litewski, Starosta Gieranonski, Lipnicki, za Karola Chodkiewicza Hetmana podczas expedycyi Chocimskiey mąż odważny y Konsyliarz; był posłem na seym 1607, ztamtąd Komissarz do uspokoienia rozruchów od Rokoszanów,

Constit. fol. 866, y z Seymu 1628 do lustracyi pewnych dobr, Constit. fol. 10, umarł przed r. 1632, iako wspomina Konstytu-cya fol. 6. Drugi Piotr Starosta Rolnic-ki, miał za sobą Woyniankę Podkan-clerzankę Litewską. Trzeci Jędrzey, Stolnik Brześciański 1632, żona iego Pacieiowna. Czwarty Fabian, żona Chlebowiczowna Woiewodzianka Mścisławska. Piąty Mikołay, y ten w mayskim dniu życia, pod Ceco-rą poległ. Szosty Paweł, Podsę-dek Nowogrodzki, ktorego syn z Kaweczyńskiey Hieronim, Dwo-rzanin Krolewski, Podsędek Sło-nimski, poseł na seym 1653, z tamtąd deputat na Trybunał Skarbowy Litewski, Constit. fol. 16, potym Sędzią, daley Podkomorzy, aż też Marszałek Słonimski, z Seymu 1661

Kommissarz do tranzakcyi z Szwe-
dami o krzywdy y granice Inflantsk.
fol. 8. Zamek Grabieński, nieumiet-
nie wprawdzie kosztem, pięknie
iednak restaurował, co chwali w nim
Konstytucya 1678, gdzie mu y koszt ie-
go wrócić każano, y rekompensę na-
znaczono, zostawił syny y corki.
Tomasz Kanonik Wileński, Stefan
y Augustyn w Wileńskim 1648. Jan
Franciszek 1700. Trzecia linia te-
go herbu Piaseckich szła od Alexya-
na Piaseckiego, którego Turcy gdy
z Oycem Kamienieckim na nich woio-
wał, zabili; na haku go zawiesiwszy
Biel: fol: 614, została iednak po corkach,
z których, z których iedna Zofia
była za Ignacym Potockim Kaszte-
lanem Kamienieckim, druga za
Jacimirskim, y Orynin dobra, z te-

go domu nynieyszy, ato li Okolski
pod herbem Zabawa tego Floryana
Panem zowie, y do herbu Zabawa
naciąga, tak y tu o nim mówi:
Czwarta linia od Jerzego Piasecki-
go Pisarza Ziemskiego Lwowskie-
go y iego braci, tego Jerzego syn
Jakub był Opatem Koronowskim,
Officyałem y Archidyakonem
Katedralnym, dopuszczon na Tay-
nosci Koronney. Hieron: Wężowicz Ord.
Praed.: kazanie pogrz. N. Zakonnica
S. Franciszka w Lwow. Jan z Pias-
kow Stolnik Lubelski 1674, corka
iego Anna była za Remigianem
Mikulowskim Chorążym Wilko-
mirskim, synowie zas ci: Jozef
od Krasnego syn Jędrzey Kanclerz
Ob. Lwowski, Proboszcz Smaiowski;
dopuszczon na Taynosci Koronny 1725.

Drugi Antoni, tenn Karnicka pojął córkę, która się w Benedyktynkach Krakowskich Bogu na wieczną służbę zapisała., y synów, Seweryna, Rocha Reformata, y Marcina. Trzeci Mikołay, czwarty Wojciech, piąty Ignacy, N. miał za sobą Marjanną Karnicką Kasztelankę Zawichostską. N. była za Dziadyszewskim Kościelskim herbu Jelita, Jacek Chorąży Nowogrodzki y Józef 1697."

Nasze akta rodzinne w których jest wzmianka o Piaseckich z Piaseczna pochodzą z lat: 1701, 22/11 1740, 4/12 1740, 10/8 1754, zapisek z 1754 (może 1767), 1761, 1762, 1767, 1778, 1778 (zap.), 1783, 1784 i Testament Antoniego Piaseckiego z 4/6 1787, pisany w Solcu.

„Rodzina - Herbarz Szlachty Polskiej - opracowany przez Seweryna hr. Uruskiego - Tom XIII - Warszawa 1916 - str. 307."

„Piasecki h. Janina. Senator w rodzinie, Paweł, biskup kamieniecki 1628 r, chełmski 1640, a przemyślski 1644, um. 1649 r.

Stara małopolska rodzina, pierwotnie pisała się z Janowic, lecz gdy jeden z niej otrzymał w nagrodę zasług wieś Piaseczno w pow. radomskim, od niej wziął nazwisko Piasecki; jego potomkowie licznie rozrodzeni, już w XVI wieku rozrodzili się na trzy linie:

a) Linja na Piasecznie w Sandomierskiem.

b.) Linja Floryana

c) Linia Literacka."

(Genealogję z Linji Floryana patrz na następnej stronie)

z Herbarza Uruskiego z r. 1916:

4 Florjan, dziedzic Orynina i na Piasecznie i Jan, bracia rodzeni 1560 r. Z nich Jan dzielny wojownik, służył wojskowo na Wołoszczyźnie z Ks. Dymitrem Wiśniowieckim, a wzięty z nim do niewoli od Turków, gdy się nie chcieli wyrzec wiary chrześcijańskiej, wzniesieni na haki, zakończyli życie.

Genealogja z Linji Florjana, podług Herbarza Uruskiego:

Jan Piasecki
dziedzic Hanachowa i Kroczowa
stolnik lubelski, podpisał elekcję 1674 r.
z wojew. sandomierskiem
Żona: Justyna Podleska

Dzieci:

Anna P. – za Mikułowskim, chorążym wiślickim

Ignacy P. – elektor 1697 r. z wojew. sand.
- **Bogusław P.**
  - **Wojciech P.**
    - **Tomasz P.** – Żona: Justyna Orzechowska
      - **Józef-Benedykt** – podpor. wojsk polskich. Wylegitymowany w Król. 1842 r.

Józef P.
- **Andrzej P.** – Kanclerz krakowski, proboszcz dymajowski, deputat na Trybunał Koronny 1725 r.

Antoni P. – Żona: 1° v. Teresa Zakrzewska, 2° v. Konstancja Januszewska. Ensifer Livoniae, Bonorum Lipa Krępa in Palat. Sandom. Distr. Radomiensi obligatorius possessor. Patrz akt z r. 1784 i jego testament z r. 1787.
- **Seweryn P.** – de Piaseczno Bonorum Jasice possessor (1740)
- **Roch P.** – Ks. Reformat
- **Marcin P.** – Żona: Barbara de Hatzkiewicz (akta z r. 1740)
  - **Krystyna P.** – która w r. 1767 już nie żyje (patrz akt.) Pierwsza żona Jana Malinowskiego, Skarbnika Podlaskiego, dziedzica Niekisiałki etc.
    - **Karol Malinowski** – ur. 1754, chrzczony w Pniowie nad Sanem. Wylegit. w Gal. Zach. w r. 1804. † 1806. Pochowany u O.O. Bernardynów w Opatowie. Żona: Franciszka de Mazaraki, metryka śmierci u O.O. Reformatów w Sandomierzu.
    - **Wojciech Mal.** – zmarły bezpot.
    - **Antonina M.** – zmarła bezp.

Mikołaj P.

Wojciech P. – elektor 1697 r. z wojew. lubelsk.
- **Jan P.** – ur. Skoczylas, dziedzic dóbr Pieski Ziemiańskie w pow. Krasnostawsk. Żona: Anna Kryska
  - **Józef P.** – ż. Katarzyna Stawska
    - **Paweł-Jakób** – 1753, ochrzcz. w par. Tarnogóra
    - **Maciej-Kazimierz** – 1760 r. ochrzcz. w par. Tarnogóra
    - (Paweł-Jakób i Maciej-Kazimierz) Wylegitymowani w Galicyi Zach. 1804.
  - **Stanisław P.**

Uwaga: Daty pisane czerwono, pochodzą z naszych aktów rodzinnych.

Pierwsza żona Jana Malinowskie-
go, syna Floryana i Rozalji Krzyżanowskiej pułkownika król.
była Krystyna Piasecka, zrodzona
z Hadziewiczówny Barbary:

„Korona Polska" - Niesieckiego:

Hadziewicz herbu Pierniawa.
Mikołay Hadziewicz rodem z Grec-
ka w Polszcze osiadszy, gdy Cha-
na Tatarskiego, nad naszemi kar-
kami wiszącego, nie tylko wypłas-
kał, ale y od zguby odwrócił,
zasłużył sobie na to, że go Oy-
czyzna między syny Koron-
nych policzyła, przez Konstytucyą
1654; gdzie o nim tak mówi.
Gotow ten za Oyczyznę życie położyć,
którą dla niey taki dzielności, w tak
wielkiey potrzebie uczynił. Ten

z Rożą Scikorzowną, spłodził
corkę Elżbietę Orzechowską Sta-
rościnę krzywicką: y synow dwoch.
Z tych Krysztof Grzegorz Sor-
czy Przemyski, ktorego rycer-
skie zasługi, wspomina Konstytu-
cya 1676 fol: 46, a tak zszedł bez-
potomnie. ~~Pierwszy raz z Ka-
tarzyną Lanckorońską~~ drugi
Piotr, ten trzy razy śluby mał-
żeńskie ponawiał. Pierwszy raz
z Katarzyną Lanckorońską,
Kasztelanką Czchowską,
z tey corka Anna była za
Mrzewskim Kasztelanem
Zawichostskim. drugi raz
z Maryanną Opacką, Cześni-
kowną Warszawską, z ta mo-
powiła cztery corki, Krystynę
ta naprzod żyła z Butlerem

a po nim z Jakubem Nowosielskim, Podstolini Bielskiej, Petronellę Tomaszewską, Franciszkę Komorowską y Barbarę: synow zaś dwoch, Józefa, ktorego, ktorego z Corytki Sierakowskiej syn Antoni, y corki cztery, Barbara, Roża, Anna y Teodora: y Antoniego, ten pierwszym związkiem z Kalligaowny warszy się z Franciszką Dunimowną Karnicką, miał z nią synow trzech, Jana, Antoniego, y Jakuba, tyleż corek; drugim związkiem z Zurawską, zostawił syna Marcina, corek trzy. Trzeci raz Piotr pojął Apolonię Skarbkownę Kiełczewską, z tey synow dwoch było, Piotr y Ignacy. "

Mikołaj Malinowski, starszy brat Jana, syna pułkownika Wróblewskiego i Rozalji Kryczewskiej, był żonaty z Teodorą z Tokarzewskich, która 2° v. wyszła za Ludwika Mikułowskiego

Córka Mikołaja i Barbary Łoanna była zamężna za Józefem Lewickim h. Rogala (Patrz Genealogja na str. 30 i 31 – oraz odnośne akta rodzinne)

„Korona Polska" – Kaspra Niesieckiego:

„*Tokarzewski. Niewiem, czy nie idą od Tokara, który był synem Ościka, zaczym należeliby do herbu Trąby, iako y Ościkowie; tego Tokara był syn Iwaśko, Iwaszka Woyciech, tego Bogdan y Jan Kuchmistrz Litewski. Marcinowi Tokarzewskiemu z Tokarz

w Podlaskim Woiewodztwie mężowi wszystkiem nadgrobek postawiony w Kościele Przemyskim 1625, Starow. in Monum. Teodor Podczaszy Słoninski; Hieronim, Kazimierz, Jan, Stanisław w Woiewodztwie Brześciańskiem 1674, Anna była za Janem Antonim Ciele=męckim. Marcin miał za sobą Cecylią Chociwowską. Jozef Starosta Swid=nicki 1733.

Szeliga-Żernicki, der polnische Adel" Hamburg 1900:

"Tokarzewski v. Trąby. – Litthauen 1542, Galizien 1782. Auch Tokarzewski und Tokaczewski geschrieben, Stiechen Stammes mit den Oścík. Ein Zweig führte den Beinamen Karasiewicz oder Karaszewicz"

Lewicki, der polnische Adel:
„Ostik W. Trąby. – Litthauen 1400. Sind Nachkommen des Grossfürsten Narymunt von Litthauen. Gleichen Ursprungs mit den Dziewałtowski, Narbutt und Radziwiłł. Von ihnen zweigen sich die Niewier ab, auch Ostyk genannt."

„Korona Polska" – Kaspra Niesieckiego:
„Lewicki herbu Rogala w Mazowieckim siedzie. N. Lewicki Opat Czerwieński 1578. Stanisław Podczaszy Podlaski, Krzysztof w Ziemi Wyszogrodzkiej 1632, Mikołay w Sendomirskim 1648, Stanisław Podstoli Podlaski, y Józef w Ziemi Bielskiey 1674. Mikołay miał za sobą Zofię Bieńkowską. N. miał za sobą Joannę Zwierzownę Podczaszankę Biel-

ską, z której dwie córki, Anna Oborska, y Antonina Jęzowska Skarbnikowa Podlaska."

Herbarz Polski - przez Adama Bonieckiego - Tom XIV - Warszawa 1911:
„Lewiccy h. Rogala.

. . . .

. . . . . Józef, rotmistrz wojsk litewskich, syn nieżyjącego Adama Rogali Lewickiego, chorążego pińskiego, sprzedał 1773 roku dobra Dubecze i Tafiłowce w Brańskim, a żona jego Anna z Malinowskich, część Malinowa - Kalnicy Tomaszowi Węgierskiemu*); syn ich Ludwik Leopold ur. 1775 r. (metr. w Inchnowie), wylegitymował się ze szlachectwa 1804 w Galic. zachodn. (Anat. VII. f. 210 i Gr. Brańskie). Tenże Lud-

x) Patrz nasze akta rodzinne z r. 1773 odnoszące się do tego. Żona Józefa Lewickiego była Joanna nie Anna.

wik Leopold został adwokatem w Warszawie ~~180~~ 1811 r. i wraz z bratem Szczepanem wywiódł się ze szlachectwa w Król. Pol. przed 1850 r. Wdowa po nim, Marya z Wyrzykowskich, ur. 1783 r., zmarła 1867 r."

Teodora z Sokarzewskich Malinowska, żona Mikołaja Malinowskiego, wyszła, wyszła powtórnie za mąż za Ludwika ... Mikułowskiego

Lewicki: Lewicki h. Rogala. – Land Bielsk 1540, Russ. Wojew. Dienten in der ... Preussischen Armee. Ein Zweig erlangte den Österr. Grafentitel, der 1869 im Mannesstamm erlosch; die Siemieńskie nahmen den Beinamen Lewicki dann an. Führten in Polen um 1825 den Adelsbeweis."

Żernicki, der polnische Adel - Hamburg 1900:
„Siemieński - H. Dąbrowa. -
Wojew. Lublin 1580, Krakau 1630.
Sie erhielten 1779 den Österr. Grafentitel mit dem Prädikate de Biecz.
Sie nahmen 1869 den Nebennamen Lewicki an."

Teodora z Tatarzewskich Malinowska, żona Mikołaja Malinowskiego, była poprzednio zamężna za ~~Mikołajem Malinowskim~~ za Ludwikiem Mikułowskim.

„Korona Polska" - Niesieckiego:
„Mikułowski herbu Rawicz w Wojewodztwie Sendomirskim od Mikułowic tamże leżących nazwani.
Z tych Benedykt deputat na Trybunał Koronny 1721, Stolnik

Sendomirski y Szelkia Snacki, miał za sobą Katarzynę Laskowską[x)], z tey synów siedm, Marcin, żona iego Borowska Podstolanka, Maxymilian drugi, Remigian trzeci y tego żona Brzowska, Adam czwarty w Zakonie Societatis IEZU, piąty Ludwik, Szósty Teodor, Siódmy Izydor Jezuita."

„Korona Polska" – Niesieckiego:

„Miknianski h. Drzewica w Radomskim powiecie. O tych ani Paprocki, ani Okolski nie pisał. Iam iedni z Zaiączkowskiemi, ale się od wsi Miknianie w powiecie opoczyńskim, Miknianskiemi zwać poczęli. Katarzyna Miknianska, gdy poszła za Stanisława na Skotni Stokowskiego, całą swoię fortunę na Mikniawicach w Opoczyńskim, synowi swemu Jakubowi

x) nazwisko tej portarza się w naszych aktach rodzinnych.

Stokamskiemu w Grodzie Opoczyńskim zapisała, 1542. feria 2da post Lucae.
Stanisław Mikułowski, syn Benedykta miał dwie żony, Potocką y Łagiewnicką, z Potockiej był syn Szymon, ten spłodził Jędrzeja y Stanisława. Jędrzey młodo umarł, Stanisławowi Rogolińska czterech synów powiła; Jakuba, Stanisława, y drugich dwoch.
Z Łagiewnickiej Heleny, syn Samuel, Sędzia Radomski, deputatem bywał na Trybunał Koronny, Sędzią kapturowym, Posłem na Seym, miał za sobą Kiełczewską, Remigiana, Pisarza Lubelskiego córkę, z tey się został syn Remigian Cześnik Radomski, poseł na Radę warszawską, żona iego pierwsza Anna Piasecka, Ja=

na Stolnika Lubelskiego corka, z tey syn Jan w Zakonie naszym, y corka Tymińska Marcyanna małżonka. Druga Teofila Chlewicka, Podczaszanka Sieradzka bezdzietna. Trzecia Paulina Kosakowska, Chorążanka Lubelska, z tey czterech synow, Antoni Chorąży Wilkomirski, Samuel, Jacek y Wiktoryn"

Karol Malinowski (ur: 1754, zm. 1806) syn Jana i Krystyny z Piaseckich, herbu Janina, był żonaty z Franciszką Mazaraki. +

„Korona Polska - K. Niesieckiego: Mazaraki. Jan Mazaraki, o ktorym Konstytucya 1678 fol: 3, był Postem od Krola Jana III do Persyi, miał za sobą Konstancyą

Kruszerownę Łowczankę Inflant-skę."

Herbarz „Rodzina" Uruskiego z r. 1913, podaje, że żoną Jana Mazarackiego, posła od Króla Jana III do Persji, była Anna Stentyńska.

„Korona Polska" – K. Niesieckiego:
" „Stentyński h. Sas. Jan Bertier Stentyński Stolnik Wilkomirski Starosta Tyborowski z Seymu 1703 Kommissarzem zapisany do granic od Węgier Constit: fol: 22. Jan Kasztelan Inflantski, Starosta Wilkomirski Szakinowski, żona jego Zybergkówna Kasztelanka Inflantska. Ambroży Starosta Horodelski miał za sobą Julianną Rościszewską Sędzianką Kijowską, wdowę po Bogdańskim.

„Korona Polska" Niesieckiego podaje dłuższą monografię Komarów, herbu Komar (Litwa).

Michał Mazaraki, syn Jana, posła do Persyi, był żonaty z Ewą Komarówną.

~~Napisy~~ Daty z nagrobków, z kaplicy Mazaraków, przy Kościele P. Maryi w Krakowie:

1.) „Anna z Saryuszów Bielskich Mazarakowa - zmarła 21/XI 1828 r., w wieku lat 75 - matka (żyjącego) Karola Mazarakiego (Spoczywają tam też: synowa i wnuki pierwszej.)"

2) „Karol Nowlin Mazaraki, zmarły 20. Kwietnia 1841 w wieku lat 58 - żyjąca żona jego Julja z Korwinów ~~pomnik~~ ten stawia"

3.) „Józefa z Girtlerów Mazaraki, zmarła 2. grudnia 1822 r. w wieku lat 27 – żona (żyjącego) Karola Mazarakiego. W tym samym grobie familijnym leżą zwłoki syna Aleksanka i córki Eleonory."

---

4) „Jan Nepomucen Mazaraki, syn Ludwika i Antoniny z Chędzyńskich – Obywatel Gub. Podolskiej – Marszałek szlachty ... ur. 1797, + 1857
Olimpja z Trzeciaków Mazarakowa ur. 23/12 1817, + 19. lipca 1909."

---

5) „Marya z Mielemiewskich Mazarakowa + 1867 r.
Wincenty Nepomucen Mazaraki, syn Ludwika i Antoniny z Chędzyńskich, Obywatel Gub. Kijowskiej, Marszałek szlachty pow. Machnowieckie-

go, ur. 10. maja 1797, † 23 marca 1874 r.
Dzieci na wieczną pamięć Rodzicom!"

„August Nestor Mazaraki. Umarł
19. maja 1881 – żył lat 34."

Rocznik Szlachty Polskiej Tom II gi
– Lwów 1883 przez Jerzego Sewera hr. Dunin-
Borkowskiego, obejmuje rodziny Ma-
zaraków zamieszkałą w [okręgowej] gubernji Wo-
łyńskiej (powiat berdyczowski, powiat li-
tyński), tudzież gubernji kijowskiej.
Napisy w Kaplicy Mazaraków
w Krakowie odnoszą się do tych
rodzin – zdaje się, prawie wyłącznie.
Borkowski tak jak i Żernicki
w „Der polnische Adel" – Hamburg 1900 – poda-
ją, że rodzina Mazaraków, jest po-
chodzenia wołoskiego.
(Odpis Monografji z Borkowskiego
patrz w tomie II notat (zielona okład-
ka) – na str. 89.)

Szeliga-Żernicki – „der polnische Adel" Hamburg 1900 – podaje:

„Mazaraki – Wappen Nerlin – Nobilitiert vom Reichstage 1659. Stammen aus der Wallachei. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Niesiecki; Borkowski; Konstytucya – Spis Szl. Król. Pol.)

„Herbarz Polski" podług Niesieckiego, przez K. Łodzia Czarnieckiego – Gniezno (1875–1881):

„Mazaraki h. Nerlin. Józef, Stanisław, Franciszek, Jan, Ludwik i Wincenty członek Stanów – uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie grodzkim trembowelskim r. 1782, toż samo Karol syn Kazimierza, Franciszek syn Jana, Teodor i Julian synowie Michała, Aleksander syn Floryana, Leonard i Kazimierz synowie Karola i Włodzimierz syn Teodora, ale ci w Heroldyi Król. pol."

Uruski - Herbarz Szlachty Polskiej „Rodzina" - Tom X Warszawa 1913;

Mazaraki h. Nerlin

11

Jan Mazaraki

Żona: Anna Strutyńska

Jan, rodem Kozak ukraiński x), w nagrodę zasług i wierności dla Rzeczypospolitej na zleceniu zebrana Jana Wyhowskie-go otrzymał nobilitację 1659 r. (Sigil. Vol. Ley.), dekret 1669 r., z ziemi przemyślskiej. Jan III wysłał go do Persyi dla traktowania o przymierze przeciw Turkom.

Aleksander — towarzysz pancerny

Jan

Michał — żona: Ewa Komarówna

Piotr

Stefan

prowadzili sprawę w trybunale lubelskim 1692

Józef — syn Michała i Komarówny, dziedzic Orzechowa i Górki w powiecie lubelskim 1761 r. Żona: Anna Mikułowska, córka Apolinarego i Barbary z Mrożków xxx). Józef wylegitymowany w Galicyi 1782 r. (w Trembow. sądzie grodzkim)

Michał

Piotr

Stanisław (wylegitymowany w Galicyi w Trembowelskim sądzie grodzkim - Patrz. Poczet Szlachty Galic. i Bukow. - Lwów 1757)

Michał — ochrzczony 1765 r. w par. Pniów xxxx), nabył w 1803 r. w grodzie Chęcińskim dobra Kołuszów i Borowiec i legitymował się w Galicyi Zachodniej 1807 r. Żona: Tekla Dunin

przemieszkiwali w powiecie Żydaczowskim xx) i wylegitymowani w Galicyi 1782 (w Trembo. sądzie gr.)

Franciszek

Jan

Ludwik — dziedzic dóbr Rostroćki, żona Walentyna Krechowiecka

Wincenty — członek Stanów galicyjskich

Dominik — sprzedał wraz z ojcem 1786 r. dobra Gołoszyce Franciszkowi Wrzorowskiemu (Akta po-Galic.)

Teodor — dziedzic Kołuszowa w pow. opoczyńskim (1840)

Włodzimierz — oficer wojsk ross.

Julian — dziedzic dóbr Jankowa w pow. opoczyńskim (1840)

Leopold — ur. 1804 r. w Kołuszowie, wstąpił 1828 r. do 2 go p. Str. Kon. i w 1831 r. został porucznikiem. (Księgi wojsk Kone)

Antonina — za Włodzimierzem hr. Dzieduszyckim

Wacław-Wincenty — dziedzic Chęcyna i Krasnopola, członek tow. agronom. krakow. 1865 r. Żona Stanisława Ks. Czetwertyńska

x) Jan Borkowski w Roczniku Szl. Pol. - Lwów 1881, jak i Żernicki w „Der polnische Adel" podają, że Mazarakowie są pochodzenia wołoskiego (i zatem w rzeczy nic nie mówią) xx) Żydaczów w Galicji

xxx) Niesiecki: Korona Polska: Mrożek h. Ostoja w Wojew. Sendomirskim, dom starodawny.

xxxx) Pniów na pr. brzegu Sanu, blisko ujścia do Wisły, niedaleko Sandomierza.

(88) (99)

50

Dalszy-ciąg z monografji Mazaraków - podług notatka Urusskiego:

„Maryanna, żona Adama Łęczyńskiego, łowczego łatyczowskiego 1730 r.
N. z wojew. wołyńskiego i Piotr z wojew. ruskiego elektorowie 1733 r.
Marya, żona Jana Kotwicza 1770 r. - Ewa, żona Jakóba Gruszczyńskiego 1790 r. - Stanisław, syn Jana, prezes sądów pow. machnowieckiego, miał syna Mieczysława, po którym z Wiktoryi Rotharyuszówny, córka Marya za Bohdanem Czarneckim.

Jan
⋮
Stanisław
prezes sądów, powiatu machnowieckiego 1840 r
⋮
Mieczysław
żona Oktawja Rotharyuszówna
⋮
Marya
za Bohdanem Czarneckim

August, dziedzic dóbr Rybczyńce i Ułanów, w gub. podol., żonaty z Oktawią ks. Czetwertyńską.
Felicya, żona Apolinarego Abrahamowicza 1837 r.
Kazimierz, dziedzic dóbr Machnówki, prezes izby cyw. kijow. † 1856
Jan, żonaty z Oktawią Trzeciakówną, pozostawił córkę Natalję, za Janem Czarneckim 1860 r.
Lucyan, syn Kazimierza, marszałek szlachty pow. berdyczowsk. 1865 r.
Teodora[x)], żona Mieczysława Komarnickiego 1860 r.
Konrad, syn Leona, żonaty z Maryą Rotharyusz 1886 r.
(Powiat starokonstantynowski)

(100)

za Bohdanem Czarneckim

(Powiat starokonstantynowski)

Następujący członkowie tej rodziny, legitymowali się w Królestwie:

Kazimierz	Jan	Michał	Józef
Karol z synami: Żona: Julja Dworakowska. Nadzierżawca dóbr rządowych Sielec	Żona Antonina Chylińska	Żona: Tekla Dunin	Florjan Żona: Agnieszka Olszewska
Leonard 1840 r. Kazimierz	1837 r. Franciszek	1840 r. Teodor: dziedzic Kotuszowa w pow. Opoczyńskim; Włodzimierz: oficer wojskowy. Julian: dziedzic dóbr Jankowa w pow. Opoczyńskim. Leopold: syn Michała i Tekli z Duninów, ur. 1804 r. w Kotuszowie, wstąpił 1828 r. do 2go p. strz. konn. i w 1831 r. został porucznikiem (Ks. wojsk.).	Aleksander: Komisarz ekonom. Ks. Łowickiego, 1847 r. a prawa nowego szlachectwa otrzymał 1846 r.

Julian, ur. 1802 r. w m. Gowarczowie xx), postąpił 1824 r. do 1. puł. ułanów i w r. 1830 został podporucznikiem.

Leopold, syn Michała i Tekli z Duninów, ur. 1804 r. w Kotuszowie, wstąpił 1828 r. do 2go pułku strz. Konn. i 1831 r. został porpor (Księgi wojskowe)

x) córka Jędrzeja i Wandy z Turkułłów h. Ostoja (Hoszpin) – Pobra Borkowski Spis Szl. pol. Lwów 1881
xx) Miasteczko Gowarczów w dzisiejszym powiecie Koneckim, sąsiednim z pow. opoczyńskim

Antonina Malinowska, córka Jana (dziedzica Niekisiałki, Łosgnye i Dzierzążni – Sand.) i Krystyny z Piaseckich herbu Janina a ~~stryj~~ siostra Karola Malinowskiego, ożenionego z Franciszką Mazaraki – była zamężna za Lipnickim.

„Korona Polska" – K. Niesieckiego:

„Lipnicki h. Hołobog w Sendomirskim Województwie. Marcin y Mikołay 1551 Nakiel: fol: 657. Jeden z nich, za czasów Króla Zygmunta Augusta, y dworzaninem y męstwem sławny Królowi; miał za sobą Tarnowską Wojewodziankę Sendomirską. Stanisław brat iego rodzony Stolnik Sendomirski, mąż w interesach tey oyczyzny doświadczony y szczęśliwy, żona iego Łęczcianka z Bobrku, siostra Kasztelana Wiślickiego, z ktorey

zostało potomstwo. Woyciech Kanonik Kruszwicki, y Krakowski Officyał, Proboszcz Sendomirski, Prałat uczony 1644 Nakiel: fol: 180. Miał za sobą z córką Fedra Jędrzeia Stacosty Uyskiego, drugi Katarzynę Borowską herbu Abdank, która primo voto była za Katowskim Jędrzeiem Sędzią Grodzkim Łęczyckim.
Jan Lipnicki Obywatel Woiewodztwa Sendomirskiego, uczynił fundacyą pobożnym y chwalebnym przykładem, zastępuiąc od podatków Rzeczypospolitey, ubogich Kmiotków, chałupników y zagrodników dobr Ziemskich Woiewodztwa Sendomirskiego, dawszy pewną summę, aby z prowentu od niey wieczneyo, podatki publiczne za pomienionych poddanych płacone były, co

approbowata. Konstytucya 1647 fol: 12 Ciechoc.
Allocut: Osec. lib: 2 cap: 13. wspomina, że
Lipniccy dobr Tulkowskich dzie-
dzicy y z matką się swoię, z Kościo-
łem się katolickim, który heretyc-
kie odrzuciwszy, połączyli: Anna
z Lipnika Komornicka Kasztelano-
wa Czechowska, fundatorka nowi-
cyatu naszego w Krakowie, y S. Bar-
bary, Pani wielkiey świątobliwości,
umarła 1591. Kazanie Pamiątka wiecz-
na. Sachin: part: 5 lib. 5 num: 74. Zofia
była za Panem Chocimowskim. Te-
goż herbu Lipniccy, że się z Sendo-
mirskiego do Litwy wynieśli, świad-
czy Kwiat. ni Ml. Z tych Stanisław
Lipnicki, Pułkownik w Woysku Litew-
skim, przeciw Szwedom, Moskwie y
Turkom, zostawił trzech synów.
Jan Marszałek Mozyrski, miał za so-

łą Brzostowską, był wprzód Stolnikiem Mozyrskim, Starostą Szmeyskim, Podkomorzym Krotewskim, y Jędrzey. Stanisław Krzysztof w Mińskim 1632, Maryan w Inflanciech, Stanisław dworzanin Jana III. Franciszek y Władysław w Krakowskim 1705. N. miał za sobą" Kraszkowską. N. Annę Lipską h. Łada.

Oprócz Lipnickich herbu Hołobog, w Województwie Sandomierskim, przytacza Niesiecki" Koronie Polskiej:
" Lipnicki h. Pozay w Sieradzkim Województwie. Jan Lipnicki, mąż rycerski, daleki wprawdzie od wiary naszey, atoli skromny y dobry 1688. Są y w Podgórzu tegoż herbu. Jan y Władysław krzyżyli 1687."

Wojciech Malinowski, syn Jana, Miecznika Nieklisiańskiego(?), Żółczyc(?) i Dzierżczyni(?) w Sandomierskim i Krystyny z Piaseckich h. Janina, zmarł bezpotomnie.

Wyżej wymieniony Jan Malinowski był 2do voto żonaty z Maryanną Żądło Dąbrowską h. Radwan, córkę Józefa Żądło Dąbrowskiego, skarbnika rożańskiego i Barbary Szczepanowskiej - 3°voto z Chomentowską.

Z tych małżeństw było następujące potomstwo:

1) Franciszek, urodzony z Dąbrowskiej, zm. bezpot.
2.) Józef, z synem Ignacym, zmarłym bezpotom.
3.) Helena, zmarła panną.
4) Tekla za Zakrzewskim
5.) Katarzyna za Szyszkowskim
6.) Marjanna za Bendowskim

Józef-Erazm-Benedykt 3ga im. Malinowski, jedyny syn Karola i Franciszki Mazarakí, dziedzic Niekisiałki, Żółczyc i Dzierzązni w Sandomierskiem, koło Opatowa, ur. 20/3 1784 r. we wsi Pęczyny, par. Jankowice-Kościelne, był żonaty z Teresą z Wysockich h. Leliwa, córką Józefa i Tekli z Gołuchowskich h. Leliwa.

„Korona Polska" K. Niesieckiego, rodziny Wysockich h. Leliwa nie podaje.

Bawiąc w Opocznie w latach 1917 i 1916 dostałem od P. Hr. Artura Barona Reyskiego z Drzewicy, b. współpracownika Herbarza Bonieckiego, (który z wybuchem wojny światowej ustał na literze L. i przestał wychodzić), własnoręcznie przez niego pisane zestawienie, co do rodziny Wysockich herbu Leliwa, które w odpisie na następnej stronie podaję.

Odpis zestawienia dat, dotyczących rodziny Wysockich herbu Leliwa – zrobionego własnoręcznie przez P. Artura Barona Rzyckiego z Drzewicy, współredaktora Herbarza Bonieckiego:

Wysoccy h. Leliwa. Prawdopodobnie wyszli z Wysokiego w parafji Garbów w ziemi lubelskiej

W 1531 r. dziedzicami Wysokiego byli Jan Gorny, Andrzej, Wojciech i Sebastjan Wysoccy a niedaleko leżącej wsi Kierz Stanisław, Jakób, Stanisław i Jan Wysoccy.

(110)

Maciej
żona Anna

Anna — Zofja — Mikołaj — Jan — Krzysztof-Stanisław — Jakób — Fabjan — Andrzej

Dziedziczyli na Mentowie w Lubelskiem 1582–1596

Stanisław

Łukasz
1645 przyznał dług Janowi, synowi Wojciecha
Pisarz grodzki 1647 r.
i podsędek lubelski 1651 r.
w końcu pisarz ziemski lubelski
Żona: Teresa Sługocka
dziedziczył na Wysokiem, Mogilnicy, i Kulsku.

Wojciech

Jan

Konstancja
za Marcinem Białobrzeskim 1671 r.

Stanisław

Łukasz
1659 r.

(111.)

56

Dalszy-ciąg:

Stanisław W.
Żona: Elżbieta z Bełżów

1664 r.

Janek-Konstanty — Stanisł.-Kazim.

W 1676-dziedziczyli na Chmielnikach w lubelskim Stefan, Jan, Zbigniew z dziećmi, Zofja;
na Piszczkowicach Tomasz i dwóch Andrzejów.
na Olbięcinie Jan
na Sungocinie Adam, Stanisław
na Ożarowie Stanisław
na Staraścinie Wojciech - (czy wszyscy Leliwici trudno wiedzieć)

Stanisław W.
Ż. Elżbieta z Borowa

zawarli układ 1666 r.

Franciszek
Komornik lubelski 1658 i pisarz grodzki stężycki 1666 r.
Żona: Katarzyna Wosowska

Jan

Jan-Michał
dziedzic Śmitowa 1676 r.
poborca lubelski 1687 r.
./.

Stefan
Żona Marjanna Radzimińska

Kazimierz
sprzedał połowę Andrz Lackiego w buskim 1706 Karwickiemu
./.

Wysocki Lelivita
osiadły w wojew. zawskiem z Dowy Krzemienieckiej, herbu Ślepowron

Franciszek-Kazimierz
cześnik sohaczewski, sekretarz Królewski 1661 r.
Żona: Katarzyna Eleonora Osnchowska

sprzedali 1701 część Sokołek goliszewskiemu

Michał

Franciszek-Kazim.
Został księdzem, był Kustoszem, potem scholastykiem gnieźnieńskim, dziedzicem Chociwia w Rawskim, † 1749 r.

Kazimierz
Stolnik inowłodzki
Ż. Anna Zebrzydowska

Antoni
posesor Wielkiej Woli 1771
Zeznał zapis dożywocia z żoną Anną Sawrzwicką 1789 r.
Jego może syn Piotr Marcin Filip Jakób wylegitymował się ze szlachectwa w Królestwie przed 1850.

Dalszy - ciąg

Kazimierz

starosta uhrowiecki 1770 r.
pułk. wojsk kor. 1771 r., umarł 1775 r.
pozostawił z żony Anny Łubkowskiej
2° voto Jackowej Wojakowskiej

Franciszka — Teresa — Józefa — Małgorzata — Rozalja — Magdalena — Tekla

./.

Kazimierz

Żona: Konstancja Zawadzka

Józef

~~skarbnik malborski~~

Żona: Anna Ossowska

1775, zapisał żonie Annie Ossowskiej, tow-czance smoleńskiej dożywocie

./.

Według notatki M. D. Wężownicza (zaczerpniętej prawdopodobnie z aktów legitymacyjnych w Wydziale Kraj. we Lwowie – gdzie się legitymował 1782 Józef członek stanów) ten właśnie Józef, skarbnik malborski, syn Kazimierza i Konstancyi Zamarłskiej, wnuk Tomasza i Elżbiety z Koślin (?), ożeniony był (widocznie 2° voto) z Teklą Gołuchowską, chorążanką wiślicką.

Tomasz W.

Żona: Elżbieta z Koślin (?)

Kazimierz W.

Żona: Konstancja Zamarłska

Józef W.

Skarbnik malborski

ożeniony (widocznie 2° voto) z Teklą Gołuchowską chorążanką wiślicką. Umarł wedle papierów w arch. chorzelowsk. 1806 r. a miał dzieci następujące:

Anastazya	Domicella	Maciej	Magdalena	Teresa	Jakób	Tekla	Elżbieta	Stefan
ur. 1786 r. żyła jeszcze w 1841.	ur. 1787 r. żyła jeszcze w 1837 r.	ur. 1788 r. † bdz. między 1839 a 1851.	ur. 1789 za Piotrem Rogojskim, † przed 1832	ur. 1792, za Józefem Malinowskim z Nieklisławki	ur. 1793, † bez. między 1839 a 1851	ur. 1796, † 1840.	ur. 1799 za Michałem hr. Tarnowskim z Chorz. 1826.	ur. 1800 r. † bez. 1851.

115

58

Józef - Erazm - Benedykt 3ga imion Malinowski, syn Karola i Franciszki Mazarakki h. Newlin, 4 dziedzic Niekisiałki, Żółczyc i Dzierzążni w Sandomierskiem koło Opatowa był żonaty z Teresą z Wysockich herbu Lubicz, córką Józefa i Tekli z Gołuchowskich h. Lubicz:

„Korona Polska" K. Niesieckiego:

„Gołuchowski h. Leliwa. W Krakowskiem Sendomirskiem y na Rusi. Okołki ten Gołuchow, który iest pod Kaliszem, za gniazdo tego domu naznacza: ale tychże Gołuchowskich naciąga Przybysława z Gołuchowa, Woiewodę Kaliskiego, Raphała Patrokolego Poznańskiego, ale się myli; bo ci do herbu Wieniawa należą, przodkowie domu Leszczyńskich".

Wieniawnikowi, dlatego samże Okolski tychże pod Wieniawą położył, kiedy y ia o nich. To iednak pewna, że y Dom Gołuchowskich Leliwczyków pod tym Imieniem, zdawna Oyczyźnie zasłużony: bo ieszcze w roku 1400 w pamięci wszystkim, Piotr Hrabia na Gołuchowie, Kaplicę w Kościele Wiślickim fundował y nadał, Kollacya cum jure Patronatus, na Prebendarza przy Sukcessorach swoich zostawił, o czym erekcya świadczy, potwierdzona od Jana Biskupa Krakowskiego, ale musiało to być koło roku 1390: bo w roku 1400 żaden Jan nie prezydował na Katedrze Krakowskiey, ale Piotr Wisz. Jan Gołuchowski z Rozdzienicy, nie z Jarosławia, iako chce Okolski, ale z Rudołowi=

wicach, iako niży list o tem w Nakiel:
w Miechow: fol. 482, w roku 1448 funda:
wał Ołtarz, do którego dziesięcinę
y dwie przygrody na Rozdrzenicy
zapisał, Kielich srebrny, y inny
apparat Kapłański zporządził.
Rafał żył koło roku 1490, zosta:
wił synow dwoch, z Herburtowny,
Rafała Sędziego Sendomirskie
go, y Jana, iak u Nakiel: w Miechow:
fol. 590 czytam, Jana Gołuchowskie
go dziedzica na Chwałowicach,
Sędzią Grodzkim Nowomieyskim 1519.
Tenże sam, czy niszy Jan, był
Podsędkiem Ziemskim Sendomir:
skim, umarł przed rokiem 1546,
którego roku synowie iego, Jędrzey
y Michał kwitujeli, Nakiel: fol. 644.
Rafała Sędziego Sendomirskiego syn
Stanisław, któremu Oćieszka, Siostra

rodzona Kanclerza Koronnego, czterech synow powiła; Stanisława Proboszcza Sendomirskiego, Regenta Kancellaryi Koronney, dalszych honorow nadzieię, śmierć nieprzetko wydarła. Piotra, podpisał Ustawy Piotrkowskie 1587, Constit: fol: 422. Jana, posłował na Seym 1590, zkąmtąd do Skarbu Rawskiego deputowany. Constit: fol. 575, od ktorego zostało potomstwo. y Jędrzeia Sędziego Ziemskiego Łęczyckiego, ktorego synowie dway, Piotr y Jan, pod Smoleńskiem trupem za Oyczyznę padli, za czasow Zygmunta III. Mikołay trzeci syn, a tych dwoch brat, przez dwadzieścia lat w obozie woienne vdaizył. Rafał czwarty, y ten Warszawie życia prowadził. Paweł Piąty, Sędzia

Ziemski Sędzijcki, z Gniewoszew-
ny zostawił potomstwo. Jana
który Podsędka Ziemskiego Sando-
mirskiego, czyli iako inni chcą
Sędziego synowie, Michał y Jędrzey;
o Michale nigdy nigdziem nie czy-
tał. Jędrzey z Chmardowic, naprzód
Krayczki, potym Podkomorzy Sen-
domirski, urodzony z Anny Chas-
nickiey herbu Trąby, Sędzianki Krakow-
skiey i iemu Rzeczpospolita na
Seymie 1580, dla doświadczoney
iego ku sobie wierności zleciła,
żeby zawsze będąc obecny w obozie,
lustrował każdą Chorągiew do obo-
zu przychodzącą, czy w dobrym
porządku ludzie y konie, y żeby był
dopiero po lustracyi, każdey
zasługi płacił. Constit: fol: 368.; ato-
li pierwszy w dom ten Senatoryą wniósł;

miał za sobą Krystynę Dembińską,
Walentego Kasztelana Krakowskiego
córkę, która mu sześciu synów
powiła. Pod też czasy Stanis-
ław Gołuchowski, Podkomorzy
Krakowski [illegible], który 1589
posłując na Seym, podpisał
transakcyą Będzińską. Jan pierw-
szy syn Jędrzeja Podkomorzego
Sandomirskiego, przez długi czas,
to na dworze Królewskim, to w obo-
zie, z niemałym się tak fortuny,
iako y zdrowia uszczerbkiem bawił,
spłodził z Magdaleny Niewiarow-
skiej herbu Półkozic, syna Abraha-
ma Starostę Stężyckiego i Wileń-
skiego, w peregrynacyi do cudzych
kraiów, języków się Niemieckiego,
Francuskiego, Włoskiego nauczył;
w Lorecie herezyi się wyprzysiągł;

podczas interregnum Rotmistrzowski Woiewodztwa Sendomirskiemu, Chorągiew otrzymaną swoim sumptem na obronę Oyczyzny wystawiwszy: posłował często na rożne Seymy; iako 1631, zkąd był deputowany do skarbu Rawskiey, Constit: fol: 9. y 1633 y 1641, do traktatow o pokoy z Szwedami, Kommisarzem naznaczony, związał się był ołożywotnie z Anną Zebrzydowską, Jana Miecznika Koronnego corką, umarł 1647. Piotr drugi syn Jędrzeya Podkomorzego, w rożnych funkcyach, czy to w poselskich na walne Seymy, czy w Trybunalskich deputacyach, Oyczyźnie zasłużony, zostawił z Niewiarowskiej synow dwoch, Samuela Rotmistrza woiewodztwa Krak-

Kamskiego, ten najpierwszy z te-
go domu, odrzucił Oycowskie z Le-
rzyną włości, tego syn Franciszek
mąż Rycerski, y Zygmunta. Dru-
ga żona Piotra była Męcińska
Kasztelanka Wieluńska, z której
miał dwie córki. Trzecia żona
Gosławska, z tey było dwoch synów,
Piotr y Stanisław. Jędrzey, trzeci
syn Jędrzeia Podkomorzego, któ-
rego z Tarnowskiej dwoch synów,
to iest Mikołay*, ten pod Cecorą
życie swoie na placu, dla Oyczy-
zny położył, y Krzysztofa dziedzi-
ca na Czasnikach, iest iego nad-
grobek we Lwowie u O.O. Domini-
kanów, z Korabskiey herbu Ko-
rab, Stolnika Lwowskiego siostry,
dwie córki zostawił; iedna z nich
zmowiona z Mikołaiem Makowiec-

Stolnikiem Halickim, druga z
Aleksandrem Kumpatną, y sy-
na Jędrzeia Krysztofa Mieczni-
ka Ziemi Sanockiey, był to pa-
miętny żołnierz z Czarnieckim,
w Zaporowskiey y Szwedzkich
kampaniach, doświadczonego
męstwa; miał za sobą Katarzy-
nę Broniecką, Woyskiego Nowo-
mieyskiego corkę 1658, zeszedł sła-
powron. Krysztof czwarty syn Ję-
drzeia Podkomorzego, w Węgrzech
y w Oyczyźnie żołd woienny pro-
wadził, od niego dwoch się synow
zostało, Mikołay y Krysztof.
Mikołaj, piąty syn Jędrzeia,
w cudzoziemskich okazach polo-
wu Rycerskiego nabywszy, w Oy-
czyznie w okazyi życie stracił,
z Balowny dwie corki spłodził.

szy. Walentyn szasty zostawił
pięciu synow; Alexandra, Stefana,
Hieronima, Seweryna. Jędrzey
dziedzic na Snopkowy dwa razy
śluby małżeńskie ponawiał, pierw-
szy raz z Kuklinowską, drugi raz
z Paciejowną; synow iego trzech.
Pierwszy Abraham Podkomorzy
Litewski, mąż pobożności wiel-
kiey, z tey w Kisielinie kościoł
wystawił, y przy nim fundował
Karmelitow antiquae observantiae:
na kalekow y ubostwo miłosierny,
ktorych kilku zawsze w domu
swoim chował, żywił y odziewał.
Z pod Bukowiny powracaiących,
żołnierzy zchorzałych do Kisie-
lina kilku zaprosił, tam im
wszystkie potrzeby prowidował.
Sumnienie u niego delikatne;

dlatego, gdy pewnę summę dał na insze dobra, a postrzegł, że te dobra więcey nczynią, niż by się iego summie należało, nieukładł całey maiętności trzymać: Oyczyźnie służył w wielu okazyach, iuż na woynie, iuż w poselstwach, iuż w kommissyach rożnych, wszędzie względ maiąc na Boga, umarł 1693; żona iego primo voto Kopciowna, z ktorey (bo z drugą Maryanną Liniewską 7, żył bezpotomnie) było pięć corek, z tych Teofila Xienia, Panny Bryygitki w Lubli nie wydziała; Maryanna z Ledochowskim Sędzicem Krzemienieckim, Ludowika z Czaplicem, czwarta z Iędrzeiem Ciechanowickim zmowione: piąta Bryygitką

w Brzóścin. Tylez synów; to iest, Jan, ktorego z Słomczankii syn, Józef Kanonik Tucki. Michał żołnierska służąc umarł bezżenny. Józef w Litwie osiadł. Antoniego żona Damaszewska Maryanna. Dominik piąty, w Zakonie naszym stan sobie pokorny obrał. Siostra Abrahama Parkoszowego była za Jędrzejem Ossowskim Skarbnikiem Łomżyńskim. Kazimierz Starosta Radomski y Chęcmonogrodzki, syn Jędrzeja drugi, brat Abrahama Parkoszowego, Marszałkował w Trybunale Koronnym, trzech synów zostawił; z tych Józef umarł w Rzymie Jezuitą, Franciszek w obozie bezżenny. Dominika

tylko dwie corki zostały, iedna Swiatopolska, druga Zakonnica Brygitka.

Krom wzwyż wyrażonych, Krzysztofa Gołuchowskiego wspomina Konstytucya 1678, ktorego z Seymu 1678 deputowano, do lustracyi Starostw Chęcińskiego y Zarnowskiego, Constit: fol. 14. Jędrzeiowi Chorążemu Podolskiemu summę sześć tysięcy złotych, na dobrach Krolewskich Skalinski wietkie, przyznała Kommissya Lwowska 1662, co approbowała Konstytucya 1678: fol: 28. Aleksander towarzysz Usarski pod Wiedniem poległ, Dunin Kazan. Ktoryś z Gołuchowskich miał za sobą Ludowikę Bobrownicką. N. Gołuchowski Podstoli Sendomir-

ski, poseł na Seym 1724. Woyciech, Ks Margski Oświęcimski, Poseł na Seym 1708. Stanisław y Raphał w Krakowskim 1735. Dominik Chorąży Mielnicki 1675, y Maryanna Zakonnica S. Klary w S. Jędrzeja wpisani do Kongregacyi S. Kaetany. Piotr umarł 1618 ale kaznodzieyk, którego MS. in fol: widziałem w Bibliotece Krakowskiey w S. Barbary.

Nies:
"Jodłuchowski herbu Lis w Krakowskim województwie, z których Paweł Gołuchowski w Jędrzejowie z tym herbem pokazany.
Pres: Gołuchowski h. Biała w Podlaszu, od których poszli popławscy."

Herbarz Polski poczęty Niesieckiego przez K. Łodzia-Czarnieckiego - Gniezno 1875-1881:

„Gołuchowski h. Leliwa. Ciekawe materyały do monografji tej rodziny, posiadał w zbiorach swoich ś.p. Agenor hr. Gołuchowski, namiestnik Galicyi, od którego mieliśmy przyrzeczenie w r. 1876, że dostarczy takowe w odpisach do naszego użytku; ale wkrótce potem umarł, niespełniwszy swojej obietnicy. Nie mamy dziś zatem żadnych pewnych dat dla ustawienia genealogji tej licznie dziś rozrodzonej familii, a to co tu niżej podajemy, są luźne tylko wiadomości i przeważnie dotyczące tej tylko linji w Galicyi osiadłej, która zasługami i koligacją obok znacznej

fortuny – słusznie się liczyć może do pierwszorzędnych domów.

Józef Wincenty na Wielkim Gołuchowie Gołuchowski, cześnik chełmski, poseł z województwa sandomierskiego r. 1773, członek Stanów galic., do godności hrabiów austryackich wpisany r. 1783, miał syna Wojciecha Stanisława, którego czterech zostało synów: Artur, dziedzic dóbr Łosiacz, poseł do rady państwa, Mieczysław Jacek członek Stanów, Stanisław Ludwik członek Stanów, dziedzic dóbr Sinków, kawaler maltański i orderu Żelaznej Korony i Agenor Romuald Onufry, pierwszy ordynat na Skale (ur. 1813 † 1875) c. k. radca tajny, podkomorzy, prezes Stanów, minister austryjacki i trzykrotnie

namiestnik Galicyi, i kawaler wysokich orderów – którego piękny i pełen zasług żywot ściśle się łączy z historyą Galicyi lat ostatnich; ten miał za żonę Maryę hr. Baworowską, z której następujące zostało potomstwo: Agenor drugi ordynat na Skale, dziedziczny Członek Izby Panów, szambelan ces. austr., radca poselstwa w Paryżu – Adam kawaler maltański, Stanisław dziedzic dóbr Szupaska, Marya, dziedziczka dóbr Probużna i Zofja za Bronisławem hr. Łoś.

Do tychże należą także z innej linji i nie znamy bliższego połączenia: Stefan stolnik wiślicki x), Konstanty skarbnik wiślic-

---

x) Jest to właśnie ojciec Tekli Gołuchowskiej, zamężnej za Józefem Wysockim, herbu Lubicz – z nich rodzi się Teresa, moja babka

mirski i Celestyn podczaszy wiślic-
ki, których wymienia Krasicki, a
także Józef, Seweryn, Walenty,
synowie Jana, – Konstanty i Teo-
dor synowie – Józefa, Teodozja
córka Gabryela i Anna córka Ce-
lestyna zamężna Bogdańska,
którzy legitymowali się w Halicyi
Król. pat. przed r. 1851. Nadto Poczet
szl. gal. i bukow. z r. 1857 wymienia Jó-
zefa Konstantego i Ignacego z Go-
łuchowa Gołuchowskich x), członków
Stanów galic. z r. 1782, ale ich
herbu nie wykazuje. – Do linji galicyj-
skiej należą także, jak zdaje się:
Józef, znany nasz filozof, ur.
1797, + 1858 w Gorhaczu (w Sando-
mierskiem) "

Ten Józef, podpisał się na akcie ślubu między Józefem Malinowskim a Teresą Wysocką, córką Józefa z r. 1818: Józef z Wielkiego Gołuchowa Gołuchowski

x) Są to prawdopodobnie rodzeni bra-
cia Tekli z Gołuchowskich Józefowej Wysockiej:
Józef szambelan ur. 1758 r. i Ignacy ur. 1764 r.
W r. 1782 legitymuje się też w Wydz. Kraj. we
Lwowie Józef Wysocki – Członek Stanów.

Ten Józef podpisał się na akcie z r. 1818 (...) – Józef z Wielk. Gołuch.

Z małżeństwa Józefa-Erazma-Benedykta 3go im. Malinowskiego z Teresą Wysocką h. Leliwa, córką Józefa i Tekli z Gotuchowskich herbu Leliwa było 6cioro dzieci: Najstarszy syn Stanisław, potem Władysław i 4 córki: Emilja, ~~Tekla~~ za Wincentym Jazgowskim h. Rogala, Tekla za . . . Jagnińskim h. Tarnawa, Franciszka za Janem Nepom. Bańkowskim i Marja, zmarła panną.

Stanisław i Władysław Malinowscy, bracia rodzeni, byli żonaci pierwszy z Praksedą, drugi z Anielą z Schröttzów, rodzonemi siostrami, córkami Franciszka pułkownika wojsk polskich za Napoleona, kawalera orderów: Virtuti Militari, Legji Honorowej francuskiej i włoskiego orderu żelaznej korony,

Kamaltera cesarstwa francuskiego, — i żony jego Anny Teresy z Koehlerów.

Synowie Schützów Lucjan, Ludwik i Alfred. Dwaj pierwsi zmarli młodo, bezpotomnie. Alfred po roku 1863 wyemigrował, zabrawszy z sobą papiery rodzinne.

Stanisław Łoza, w książce swej, opartej na badaniach po archiwach str. p. tyt.: „Rodziny polskie ~~opart~~ pochodzenia cudzoziemskiego, osiadłe w Warszawie i okolicach" podaje, że pułkownik Franciszek Schütz był synem Jana-Fryderyka, urodzonego w zamku Benchtingen w Turyngji i Anny Antoniny z Stettingów."

Schützowie posiadali majątek ziemski Wólkę Zerzeńską nad Wisłą, pod Warszawą i pałac przy ulicy Senatorskiej (róg Daniłowiczowskiej). Wólka uległa zniszczeniu w czasie bombardowania Warszawy w r. 1831.

Pułkownik Schütz brał czynny udział w kampanjach napoleońskich we Włoszech, w Hiszpanji 1808-811, w Salicie 1807, w Rosyi 1812 i po wylądowaniu Napoleona z wyspy Elby we Francji 1815 r. Z wiosną 1816 r. przyprowadził resztki piechoty polskiej do Warszawy, gdzie po dokonanym przeglądzie przez W. Ks. Konstantego podał się do dymisyi. Umarł w Warszawie 1840 r.

Wdowa po nim Anna Teresa

z Köhlerów Schütz dekretem Heroldyi Królestwa Polskiego z 22/12 / 3/I 1845/6 zaliczona została wraz z dziećmi: Lucjanem, Ludwikiem, Alfredem, synami, oraz Emiliją, Praksedą i Anielą, córkami, w poczet szlachty Królestwa polskiego.

Emilja córka Józefa Malinowskiego i Teresy z Wysockich, była zamężna za Wincentym Targowskim h. Rogala:

„Korona Polska" K. Niesieckiego:

„Targowski herbu Rogala w Płockim województwie. Paweł Targowski, Podstarości Ciechanowski w tejże Ziemi Poborca 1619. Samuel z Kaczlina Targowski Sekretarz y Dworzanin Królewski, Matce swoiey Katarzynie z Wierzchaczewa, zmarłey w roku 1612, nadgrobek w Kościele Kra-

Konwskim S. Troycy wystawił:
Długo on na dworze Krolewskim
lata swoie pędził dla pięknego
rozsądku, niezanmłonego sum-
nienia we wszystkich funkcjach
Zygmuntowi III miły, dlatego też
w wielu go Kommissyach ten Krol
zażywał: wysłał go nawet w le-
gacyi do Cara Turrickiego do Gabry-
ela Gabora Xiążęcia Siedmiograd-
kiego w legacyi, kiedy on wszyst-
kie do gustu Krolewskiego i inte-
resa wlaciwił, mąż pobożny, y na
zakon nasz dobroczynny, dwie-
ma laty przed śmiercią dwor-
skie sobie życie zatrzymawszy,
obrał sobie życie prywatne
w stanie duchownym, wieś swoje
dziedziczną Nanawieś nazwa-
ną w Woiewodztwie Poznańskim

leżącą, na wstępno niewolni-
kom dał y zapisał, co approbowa-
ła Konstytucya Koronna 1629 fol: 12.
Tak tedy kanonikiem zostawszy
S. Michała w Krakowie na zamku,
y prymicye odprawiwszy, prze-
niosł się na drugie do nieba
w r. 1632. Jan w Łomżyńskim,
Alexander w Dobrzyńskim, Woy-
ciech w Czerskim 1697."
„Jagodzinski h. Lubicz w Ziemi Chełmskiey."

Tekla Malinowska, córka
Józefa i Teresy Wysockiej, była
zamężna za Jagnińskim
h. Tarnawa.

„Korona Polska - Niesieckiego:
„Jagniński - h. Tarnawa w Sendomir-
skim Województwie. Imienia tego na-

byli od wsi Jagnina w Woiewództwie Sendomirskim. Przedtym pisali się Broniewskiemi, gdy bowiem Felicjanowi Broniewskiemu, Cześnikowi Sendomirskiemu dostał się w dziedzictwo Jagnin, pierwszy ten nazwany od tego Jagnina Jagniński Acta Castren: Sandom: 1511. Paweł Jagniński dziedzic na Kurozwękach i Niedźwiedziu, Zygmuntowi III Krolowi wielce miły; złączył się był dożywotnie z Żurawską h. Leliwa. Kasper Podstoli Sendomirski, ten z Janowską zostawił synow Jana, Woyciecha, Seweryna, Remigiana, y corkę Katarzynę, ktora się w małżeństwo dostała N. Krzyckiemu h. Katwicz w Woiewodztwie Poznańskiem. Z tych Jan Woyski

Sendomirski sterilis umarł. Woyciech zostawił trzech synow Floryana, Stanisława Miecznika Sendomirskiego, y Jana. Seweryn Komornik Sendomirski, deputat na trybunał Kronny 1664. dwarazy małżeńskie-pamiął śluby. Imo voto z Mikułowską pr. hab. Katwicz, ktora mu powiła dwoch synow, Jozefa y Władysława y corkę Maryannę Cięlecką. 2do voto z Zofią Grabkowską herbu Jastrzębiec, z ktorą spłodził corkę Salomeę, ta w małżeńskie kontrakty weszła z Stanisławem Kaczkowskim Stolnikiem Brzeskim Kujawskim, y synow dwoch, Remigiana, ten teraz czasy w Zakonie Soc. IESU służy Bogu y Tomasza Vicesgerenta Stężyckiego, ten związał się dożywotnie z Barbarą Bedlowską herbu Jastrzębiec, ktora mu powiła synow

czterech: Stefana, Kazimierza, Remigiana y Franciszka ci ieszcze w szkołach naszych, y corkę Ludwinę. Ostatni syn Kaspra Remigian w Zakonie naszym umarł w Jarosławiu 1718."

Franciszka Malinowska, córka Józefa i Teresy z Wysockich była zamężna za Janem Nepom. Bańkowskim. - Ich syn Władysław był na naszym ślubie, zmarł bezpot.

„Korona Polska - K. Niesieckiego:

„Bankowski. O tych ani Paprocki, ani Okolski nie pisali ~~się znać w znajomości Ruskim~~, ~~z ktorey go Jan podpisał elekcyę Władysława IV~~ z Bańczyc Klemens Podstoli Łęczycki w r. 1436. podpisał pokoy Brzeski u Dług: u Łask: f. 141.

a w roku 1496 Piotr z Bończyc, Sędzia Sieradzki, Confirmat: Iurium Gent: Alexandra Kr.: Mikołay y Alexander Bankowski z Podlaskiego, Elekcyę Władysława IV podpisał." (Niewiadomo, czy Kamusi z tych pochodzą)

Z małżeństwa z Władysława Malinowskiego z Anielą z Schützów - troje dzieci:

1.) Zofja, ur. 25/4 ~~1767~~ 1867 w Warszawie, † 30/5 1933 w Lublinie, pochowana w Krynicach:
„Potęgą serca Bogu i ludziom miła - cała była oddana Bogu i rodzinie - przeszła, dobrze czyniąc w cichości i pokorze"

2.) Anna, za Grzegorzem Lipczyńskim z Krynic h. Korwin,

z którego małżeństwa, bciono potomstwa:

a) Stefan – słuchacz 3 roku Studyum rolniczego Uniwersytetu Jagiell., prezes Towarzystwa polskiej młodzieży akademickiej „Zjednoczenie", vice-prezes „Kółka rolników", poległ śmiercią walecznych w dniu 16 kwietnia 1919 r. w szarży przeciw bolszewikom pod Lidą, na Litwie, jako ułan-ochotnik 7. pułku ułanów wojsk polskich. Odznaczony orderem „Virtuti militari" Żył lat 20.

b.) Grzegórz – Inż. Roln. Podpor. rezerwy 3. pułku art. pol. Żonaty z Teresą Siemieńską z. Loszczyc.

c) Zofja, za Zygmuntem Lassotą, h. Rawicz, rotmistrzem 12. pułku ułanów W.P. – Dzieci ich: Marysia, Karol, Jacek.

d.) Elżbieta

e) Janina, za Stanisławem Zaleskim, h. .... synem Kazimierza i z Olszowskich h. Prus 2. Syn: Piotr.

f.) Michał, porpor. rez. 12. pułku ułanów. Urz. Tow. „Scantic-Line" w Gdyni.

3) Stefan Malinowski, ożeniony z Jadwigą Leszczyńską h. Abdank, córką Alexandra i Jadwigi z Chądzyńskich h. Ciołek – pułkownik ułanów W.P. w st. spocz.

„Korona Polska" - K. Niesieckiego:

„Lipczyński. Kazimierz Lipczyński Łowczy Przemyski z Seymu 1676 Kommissarz do uspokoienia granic Węgierskich Constit: fol: 31 y 1670 fol: 27. Tomasz Kommendant Zamku Nowogrodzkiego 1619. Paweł 1632 w Ziemi Przemyskiey. Łukasz y Hieronim w Brzescianskim 1648"

Szeliga-Żernicki - der polnische Adel - Hamburg 1900:

„Lipczyński Wappen Korwin - Land Przemyśl 1670.

Lipczyński Wappen Łabędź - Grosspolen 1550.

Lipczyński W. Ślepowron - Land Przemyśl 1600 - Litthauen 1619."

„Korona Polska" K. Niesieckiego i

„Siemieński h. Leszczyc w Sieradzkiem Województwie y na Rusi. Stefan Siemieński, wprawdzie już był na Opactwo Przemęckie od swoich w roku ~~1500~~ 1560 zgodnemi głosami obrany, atoli mu Królewska interpozycja do tego przeszkodziła Auctor 50 singul: Jan Pisarz Grodzki Piotrkowski 1618 Univ: Potor: potym Miecznik Sieradzki, y poseł na seym 1629, ztamtąd deputatem zapisany na Trybunał Radomski, Constit: fol: 12 y 1631 fol: 9 y 1635 fol: 18. Syn jego Stefan z Siemienic Siemieński, naprzód Podsędek y Sędzia Grodzki Sieradzki, potym Sędzia Ziemski Sieradzki, bywał posłem na Seymy, y deputatem

na Trybunał Koronny 1690, żona jego Zofia Mączyńska, Jana Podkomorzego Wieluńskiego córka, z którey Elżbieta wydana za Jana Alexandra Otwinowskiego Starostę Szczerczowskiego, drugą za Kaspra Otwinowskiego. ~~Starostę Szczerczo~~ N. była za Abrahamem Siemiatą. Maciey deputat na Trybunał Koronny z Sieradzkiego 1727. N. była za Alexandrem Rykowskim Podczaszym Sieradzkim. Woyciech Stolnik Nowogrodzki z Województwa Brzeskiego Kujawskiego przeniosł się na Ruś, y tam osiadłszy wszedł w ligę małżeńską, l^mo voto z Godlewską Chorążanką Czerniechowską; umarła, 1673 zostawi[wszy]-

szy mu żonie swemu corkę Krysty-
nę Wayszowną, y syna Jana, ten
naprzod był Podstolim, a daley
Podkomorzym Lwowskim, posłował
po kilka razy na Seym walny
warszawski, Marszałkował Woie-
wodztwu Ruskiemu na Seym Electio-
nis 1733. Za Augusta zaś III. Krola
Polskiego wziął Kasztelanią Lwow-
ską, ktore krzesło zasiadł ~~od~~ 1738
po śmierci Ustrzyckiego. Fundował
O.O. Reformatow w Wilni. Dwa razy
śluby małżeńskie powtarzał, pierw-
szy raz z Swirską, ktora mu po-
wiła, corki trzy, Helenę Wolską,
Kasztelanicową Przemyską, Mar-
janne, Zakonnicę S. Benedykta
we Lwowie u Wszystkich Swiętych,
y Judytę, ta ieszcze w Panieństwie
żyje: synow zaś dwoch, Woyciecha

Starostę Dębowieckiego, Pośrednika pod Warszawą Chorągwię Xcia Sanguszka Marszałka W. Litewskiego, Posła na Seym, ten życie w dożywotniey przyiazni z Borzęcką, Podkomorzanką Przemyską, z którey teraz czasy żyie w dzieciństwie synów dwoch. Jozef, drugi syn Kasztelana, ten powrociwszy z Cudzych Kraiow, zakontraktował dożywotnie z Mniszkowną Podczaszanką Przemyską. Drugi raz tenże Kasztelan ponowił śluby małżeńskie z Niemcewiczką pozostałą wdową po Walskim, ta mu tylko iedynaczką corkę Magdalenę powiła, ktora Woyciech Skalnik Nowogradzki, żył z Teresą Sokolnicką.

Chorążanką Lwowską, ta mu urodziła córkę Joannę Nakwieńską Podczaszynę Podolską, y syna Jędrzeia w Zakonie naszym Teatyna, który tymi czasy rządzi Collegium Lwowskie."

(Tylko tę jedną rodzinę Siem. podaje Nies.)

„Korona Polska" - K. Niesieckiego:

„Lasota herbu Rawicz w Lubelskim Woiewodztwie. Nic pewnieyszego że od Sworków swoię linię prowadzą; bo tako Paprocki świadczy, Sworzek Kasztelan Zawichoyski, miał syna Lassotę Kasztelana Sendomirskiego, pisze y o drugim Lassocie, Kasztelanie Lubelskim, rodu iednak ani temu, ani temu nie przydał. Tomasz za Jagełła króla czasów,

chorąży lubelski, iam go czytał
na liście Zygmunta I, danym
miastu lubelskiemu, Stolnikiem
lubelskim, kiedy się podpisał,
Jędrzey z Łopiennika Lassota,
a na drugim liście 1531 Podsęd-
kiem y Sędzią Grodzkim Lubel-
skim, w Lublinie nagrobek
iego, synów iego było siedmiu.
Pierwszy Stanisław Sekretarz
Królewski, Podkomorzy Lubelski
1560, ten w różnych legacyach
ieździł do postronnych Mo-
narchów, iako do Luzytańskie-
go, Angielskiego, Hiszpańskie-
go, Francuzkiego, y Cesarza, wszyst-
kich tych krain ięzyka się na-
uczył: a Król Luzytański, tak
sobie w nim ulubił, że mu w ko-
ło iego herbu Łańcuch z lilii spaia-

ny ~~wi~~dał [przy], u którego na spodkie róża wisi, w Lublinie przy Oycu pochowany. Drugi Jan, w xięgi ekziałem na Pakrzewi Sarnki y Lipiec, atoli zszedł bezpotomstwa. Trzeci Mikołay kanonik Poznański człowiek uczony. Czwarty Piotr miles auratus. Piąty Dawid Króla Augusta mąż godny. Szósty Krzysztof Podczaszy Lubelski, mąż wielkiey nauki, na dworze Cesarskim i Króla Augusta przepoważany, zostawił potomstwo syny y córki. Siódmy Jędrzey Łowczy Lubelski, zasłużony w różnych funkcyach Oyczyźnie, córka iego była za Janem Borkowskim herbu Nowina. Siostry tych siedmiu braci, cztery, Barbara Malicka, Beata Rachańska Chorążyna Bełzka,

Helena Łyszkowska Parkanowszczyna Nurska, Dorota za Krzysztofem Suchorzeskim. Stefan 1674 w Brzyńskim Województwie. Niewiem, czy tu należy Lasocianka Kanclerzanka Opaleńska, Jana Hermana Kochleckiego małżonka. N. była za Aleksandrem Mokasiciem Dewiską."

"Lasota herbu Jelita w Łęczyckim Województwie. Z tych Lassotę Miecznika Łęczyckiego wspomina Paprocki y z niego Okolski."

Po Stanisławie Malinowskim, synu Józefa-Erazma-Benedykta i Teresy Wysockiej h. Leliwa, córki Józefa i Tekli z Gonczarowskich h. Leliwa - przy którym zostały Niekisiałka, Żółczyce i Dzierzgowa (koło Opatowa w Sandomierskiem), ożenionym z Praksedą z Sobótków, rodzoną siostrą bratowej Wiargiłowej - pozostało następujące potomstwo:

1. Kazimierz, dziedzic po ojcu Niekisiałki etc., ożeniony z Aleksandrą z Wernerów, córką Antoniego i Cecylji z Lebrunów h. Zgoda, wnuczki Symeona i Katarzyny z Chawłowskich. Ich dzieci:

a) Stanisław, dziedzic Cebra (koło Iwanisk) w Sandomierskiem, ożeniony z . . . . . z Gawrońskich h. . . . . Ich córka: Marya

b.) Ks. Władysław, Proboszcz w Stawnie koło Opoczna.

c.) Jan, major rez. 2. p. strz. konn. W. P.
d.) Antoni, por. rez. 2. p. saper., urzędn. Banku Rolnego w Gdyni.
e) Zofja na Niekrasiatce.
f.) Helena, zmarła młodo.
g.) Wanda za Śmierskim z Malesnika. Ich dzieci: Grzegórz i Olenia, zamężna Rognska - Kurnice
h.) Jadwiga za Adamem Lipczyńskim, synem * Grzegorza z Krynic, z jego 1° małżeństwa. Łapigus
2. Jan, dziedzic Przybysławic (koło Klimontowa) w Sandomierskiem, ożeniony z Maryą Leszczyńską h. Abdank (gałąź sandomierska) 2° voto Russocką, córką Maxymiljana z Ruszczy i Karoliny z Russockich, po których syn Karol na Przybysławicach.
3. Jadwiga za Janem Kowerskim h. Białynia, synem Stefana

i Antoniny z Komerskich, pr któ

rych: a) Jan-Eustachy, ożeniony z

Jadwigą z Fudakowskich. Ich dzie-

ci: Marya za Zamadzkim i Wojciech

ożeniony z . . . . . Mazarakówną,

córką . . . i . . . . . .

b.) Antonina, za . Śnia-

deckim, synem i . . . . . ;

Ich dzieci: Izydor i Marysia

c) Jadwiga, za Maxymilianem

Walewskim, b. Kolumna synem i . . . .

Russockiej. Ich dzieci: Jadwiga za por.

14. p. ułan. Gwidonem Salomonem, i Janina

d.) Maryan, ożeniony z Maryą

Porkorską b. Bradie

„Korona Polska" – K. Niesieckiego:

„Łuniewski w Podlaskim województwie:

Grzegorz Plewa Łuniewski 1648, y Wa-

lentyn 1674. Jadwiga była za Ma-

teuszem Pepłowskim"

Malinowscy z linji bocznych:

Akt z roku 1681 podaje: Generosa Sophia*) a Malinowo Kalnica Malinowska olim Generosi Joannis Michaelis Malinowski, vicepalatini lublinensis filia, Generosi Georgii a Magna Szczawin Szczawiński, consors legitima . . . . .
. . . . (Sądząc z tegoż aktu bratem rodzonym tej Zofji jest Alexander Malinowski). (Patrz akta z r. 1648, 1649 i 1681)

„Korona Polska" - K. Niesieckiego:
„Szczawiński h. Prawdzic w Mazowszu y w Łęczyckim Województwie. Dom starożytny, z których jedni pisali się z starego Szczawina, drudzy z wielkiego, inni z Szczawina Nowego, których ~~Bobrow~~ ~~~~ .

*) Patrz Genealogja na str. 155, Spisu dokumentów Rodzinnych

~~Xiąże Mazowieckie~~ za czasów Okolskie-
go Borowa zwano. Jan z starego
Szczawina, któremu Bolesław kią-
że Mazowieckie, w r. 1298 w zasłu-
gach pusził wiecznym prawem Szcza-
win Wielki y Włoszczanów; kładzie
Okolski kopię tey donacyi, której
data w Troiczynie w dzień S. Warzyńca."
Itak dalej przez 5 stronnic dru-
giej monografji o Szczawińskich.
Pod koniec: .... „Woyciech
z Wielkiego Szczawina Szczawiński,
Łęczycki, Łowicki ~~Proboszcz~~, Kanonik,
Proboszcz Żychliński, świat pożeg-
nał 1686; co iego nagrobek w Łowi-
cm opowiada. Jan Sędzia Iwański
Radzieiowski 1670. Elżbieta Alec-
sandra Szczawińska, była za Hie-
ronimem Grochowskim, z którym fun-
dowała 1688 nasz Nowicjat w

w Nieświeżu. Konstancya za Bandkowskim. N. za Stanisławem Bradowskim. . . . . . #
Alexander pojął Konstancyę Choynacką, wdowę po Grabi; Józef Humnicką. Anna Szczawińska była za Stanisławem Garczyńskim kasztelanem Sierpeckim."

Żernicki: „Der Polnische Adel – Hamburg 1900.: „Szczawiński Wappen Prawdzic – Abrovien 1299, Wojew. Łęczyca. Sind ein Zweig der Dinheim, gleichen Ursprungs mit den Chotomski und Zgłobicki. Führten um 1825 in Posen den Adelsbeweis."

Anna Malinowska, córka Jana, (o którym akt z r. 1623 wspomina jako o nieboszczyku) zamężna za „Szlachetnym Conradem Tuszowickim. (Patrz akt łac. z r. 1623 i akt polski z dn. 9. maja 1923)
Tuszowickich, żaden herbarz nie wymienia.

Marcin Malinowski, syn Seweryna, rodzonego brata Baltazara (Patrz genealogja na str. 30 i 31), rotmistrz w Chorągwji Wężyka, wojewody sieradzkiego, był żonaty z Anną Kanigowską, córką Wojciecha Kanigowskiego (Patrz akta z lat 1660, 1661 i 1682).

„Korona Polska" - K. Niesieckiego:
„Kanigowski herbu Lis w Płockim Województwie. Jędrzej Kanigowski Starosta Płocki 1449, jednak ich dziedzica z Olszewskiemi. Bartłomiej Pisarz

Ciechanowski 1598. Constit: fol. 725.
Stanisław Sędzia Ziemski Płocki
1616. Univers: Pobor: Krzysztof Pisarz
Ziemski Płocki, z Seymu 1613 do
dislimitacyi między Prusami y
Koroną naznaczony, Constit: fol: 27,
a w roku 1627 postnięte na Seym,
deputatem stanął na Trybunał
Radomski Constit: fol. 5. Stanisław
1632. Jan miał za sobą Ewę Nisz-
czycką, z ktorey syn Stanisław,
spłodził Jana y Jakuba. Paweł
Kanonik Pułtuski, Pleban Pras-
nyski 1678. Piszą się z Kangora,
zkąd niektorzy zowią ich Kan-
gowski"

Stefan Malinowski, drugi syn
Seweryna, brata Baltazara,
był żonaty z Maryanną Kar-

wacką (Patrz akta z lat 1651, 1660, 1661).

„Korona Polska" K. Niesieckiego:
„Karwacki w ziemi Liechanowskiey. Kasper y Kazimierz, Maciey y Dominik: Jan zaś Karwacki w ziemi Nurskiey, podpisali Elekcyę Władysława IV Krola Polskiego" 1632

Żernicki – „der polnische Adel: „Karwacki – Masovien 1632, Preuszen. Wappen: in Blau ein nach oben gerichteter, senkrechter, im Gefieder gespaltener silberner Pfeil über einem goldenen Stern; Helmschmuck: 3 Strauszfedern, belegt mit 3 wagerechten, nach links gerichteten Pfeilen. Huldigten Preuszen 1772. Dienten in der preusz. Armee."

Oprócz tego wymienia Żernicki Karwackich h. Jastrzębiec i h. Lałęcz.

Anna Malinowska, córka Stefana i Marjanny z Karwackich, wnuczka Semeryna Malinowskiego, była zamężna za Kazimierzem Suchcickim (Patrz akt: Brańsk 1681)

„Korona Polska – K. Niesieckiego:
„Suchcicki h. Ostoja w Ziemi Łomżyńskiej. Potiekron Suchcicki, Łowczy Łomżyński 1674. Mikołay Łowczy y Horodniczy Miński, ten podczas rewolucyi Moskiewskiey, poddał się Moskwie, z Massalskii, synowie iego Jan y Kazimierz. Wacław Suchcicki y Hieronim Kolat: w Mś. Michał miał za sobą Alexandrę Miecowską, wdowę po Grabkowskim. N. Suchczycki Podoskię, Sędziankę Ziemską Ciechanowską, Walentyn, Adam, Zygmunt, Tomasz

y Kazimierz, w Ziemi Nurskiey 1697."

Wdowa po Krzysztofie Malinowskim (co do którego niewiadomo kto go rodzi) Zofja z Czerwonków, 2° voto Lipińska (Patrz akt z 2/2 1681 w Kalnicy)

„Korona Polska - K. Niesieckiego:
„Czerwonka. O tych ani Paprocki ani Okolski nie pisał. Jan Komornik ~~Wi~~ Wiski pisał się z tęż Ziemią na Elekcyę Jana III Krola."
1674

Szeliga - Żernicki - „der Polnische Adel:
„Czerwonka - W. Lubicz - Land Wizna 1673, - Wojew. Witebsk 1700 Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis."

„Korona Polska - K. Niesieckiego,
Tom I z r. 1728 str. 1.:

Abdank, albo Habdank.

Paprocki o herbach fol. 158, tak go opi-
suje. Są białe krokwy, w polu czerwo-
nym. Inni mó ią, że iest litera M.
przewrócona do o ry, y nieiako powtórzona.
Najlepiey go w zeć, kto z Kromerem

lib: 5 powie; że iest litera W., Polakom y wszystkim Słowakom zwyczayna, w polu czerwonym, nad hełmem Korona, w Koronie także danza litera. Okolski Tom 1. fol: I y Potocki poczet herbow. Bielski.

Kleynotni Herbu Abdank.

Długosz o nich powieda, że erant solertes, atque viri Magni.

Ankwicz
Bardziński
Beszewski
Białobrzeski
Białoskórski
Bieliński
Baynecki
Borowski
Borzykowski
Brzyniński
Bzam
Buczacki
Budziszewski
Bystrzeiowski
Choieński
Choryński
Cieklinski
Czarkowski
Czelatycki
Dąbrowski
Dłoto
Dunikowski
Gastold
Harabunda
Jazłowiecki
Jugoszewski
Kiełczowski
Klonowski
Kołaczkowski
Konarski
Kosowski
Kowalski
Koziatulski
Kozubski
Krobanowski
Kunicki
Leszczyński
Lewikowski
Lidzbiński
Magnuski
Malszewski
Miłochowski
Mikołaiewski
Mitkowski
Młynkowski
Obornicki
Oborski
Pękosławski
Piotraszewski
Przeborowski
Przeczwicki
Psarski
Radzanowski
Raymir
Rogowski
Rogoziński
Rogoski
Rudzki
Skarbek
Skoroszewski
Skuba
Słomowski
Starzki
Suchodolski
Swoszowski
Szczyciński
Trzcyański
Warszycki
Wałeński
Woiendowski
Woicewski
Wołczek
Wyhowski

„Korona Polska – K. Niesieckiego:

„Leszczyński herbu Abdank w Płockim y Podlaskim Woiewództwach, piszą się z większych Leszcz: był ieden z nich Pisarzem Ziemskim Płockim, brat iego rodzony Kanonikiem Płockim. Jan Leszczyński z Poniatowską herbu Junosza, zostawił syna nazwanego Jedko, ten dwa razy śluby swoie małżeńskie ponawiał, pierwszy raz z Moczylską, z ktorey był N. Pleban Sterdziński, Mikołay y Bartłomiey: drugi raz z Barbarą Woytkowską, z ktorey spłodził syna Woyciecha męża rycerskiego, ten naprzod żył z Elżbietą Słupecką, potym z Sciborowną herbu Ostoia, synowie iego, Alexander, Piotr zginął w Węgrzech na woynie. Jędrzey w obozie lata swoie strawił, żona iego Iwanowska, synowie Waleryan, Jan y Jakub. Magdalena z Leszcza Leszczyńska była za Kazimierzem Borkowskim h. Nowina.

Piotr Chorąży Płocki 1587 Constit: fol: 437.
Maciey 1648. N. Podczaszanka Liwska
była za Stanisławem Łuszczewskim."
Herbarz K. Łodzia-Czarnieckiego: Leszczyński h. Abdank: " Michał Skarbek Leszczyński i syn jego Józef w r. 1652 wieś Izyce, - Fabjan w r. 1744 dobra Leszczyno w wojew. płockiem, - Michał podczaszy sandomierski w r. 1769 dobra Piętkowice, Sandomierskie i Radomskie, Wolkę-Ptaszą i Michał w pow. sandomierskiem - dziedziczyli Józef cześnik rawski w r. 1788 poseł na sejm (Herb. rodz. szlach. z r. 1853). Rodzina ta kwitnie po dziś dzień w Królestwie Polskiem i w Galicyi. Z linji galicyjskiej Józef-Benedykt, podsędek bełzki, członek Stanów, otrzymał tytuł hrabiów austr. 1782 r., syn jego Antoni umarł, o ile nam wiadomo, bezpotomny. Obacz dodatek."

Niesiecki w „Koronie Polskiej" podaje oprócz Leszczyńskich h. Abdank - monografje Lesz-

czyńskich h. Belina, h. Jastrzębiec, h. Korczak, herbu Radwan i h. Wieniawa (Królewska)
Ta ostatnia obejmuje 16 stronnic i zaczyna się od tych słów: „Leszczyński h. Wieniawa.
O tych Balbinus historyk czeski Epitome Rerum Bohemic: lib: 2 c: 7. Qui Lesczynsciorum genus ignorat, Poloniam ignorat, Triumphalis familia, ex qua tot Duces, tot Senatus decora, tot Antistites, atque Archiepiscopos numerare licet."

Obszerną monografję rodu Leszczyńskich h. Abdank, podaje Herbarz A. Bonieckiego (Źródło 6. pewne). Według tegoż ród dzieli się na 3 główne odnogi: 1.) Odnoga w bełskiem i hrubieszowskiem: dziedziczyli na Komorowie, Woli Komorowej, Staniatynie, Szychowcach, Cichobużu, Szczepiatynie, Oszczowie, Ubrynowie. Z nich Józef-Benedykt Leszczyński, †1791 otrzymał 1782 r. od ces. Józefa II tytuł hrabiowski. Jego córka Aniela Leszczyńska, zaślubiona 1781 r. Leopoldowi Bohdanowi była babką, babki Anieli Hubickiej z Ożys-

dowa. Linja ta wygasła na Antonim hr. Leszczyńskim, dziedzicu Steniatyna i Szczepiatyna, bracie Anieli. /Z 8rga rodzeństwa nie pozostał nikt/

2.) Odnoga Sandomierska. Dziedziczy-

3.) ~~Odnoga wschodnia-galicyjska~~

li na Pętkowicach sandomierskich i radomskich, Woli Ptasiej, Michałowie, Kotliszyńcach, Buszkowicach, Linowie, Słupi, Dwranowie, Potoku, Ruszczy, Gołębiowie, Kaliszanach.

3.) Odnoga wschodnio galicyjska. Dziedziczyli na Djakowcach w latyczowskiem, na Wasylkowcach, Berezyńcach, Iwrkowcach, Czarnokońcach w Husiatyńskiem, na Zabłotcach, Wołkowatyczach, Stotyniu koło Brodów, na Kołodziejowie koło Halicza.

Genealogja odnogi wschodnio-galicyjskiej Leszczyń

Jan Leszczyński, ożeniony z Elżbietą Białokurówną, cór. Jerzego Djakowskiego. Wojciech, 1632 r. kupił część Wasylko- (Teka Rutikowskich). N. Leszczyński wziął w zastaw 1672 r. części Stanisława (Gród Kamień.) (Patrz mapkę na następnych stron.

Jakób syn Wawrzyńca i Zofji ur. 1715 r. (metryka w Husia 1738 r. Teofila podczaszanka z Wasylkowiec, zaślubiła 1741 r. Stanisła Agnieszka Leszczyńska zaślubiła w Husiatynie 1788 r. Andrzeja Czajkowskiego.

Tekla, zamężna Leszczyńska zmarła 1822 r. w Wasylkowcach (M. D. Wąs.)

Tomasz
Współdziedzic Wasylko-
z Heleny Rze-

Teofila
za Mikołajem Pokutyńskim

Konstancja
1° v. za Józefem Baltazarem Glinką, stolnikiem nurskim 1723 r., 2° v. za N., 3° v. za Antonim Klimowiczem, cześnikiem wiłkomierskim

Eljasz
Karmelita w Trembowli

Jan
Żona: Marjanna N.
Katarzyna ur. 1713 (metryka w Husiatynie)

Stefan
imieniem swojem i córki Anieli Kwitowal 1729 r. Podlesieckiego (Gr. Kamien.)

Małgorzata
ur. 1714 (metryka w Husiatynie)
ur. z 1. żony Antoniego

Józef
Sprzedał 1740 r. część swą Wasylkowiec bratu Franciszkowi, zwanemu podstolim nurskim.
(ur. z 2. żony)

Jan
tytułowany także podstolim nurskim. Kupił 1750 r. część Wasylkowiec od brata stryj. Antoniego i zeznał 1753 r. zapis dożywocia z żoną Zofję Karską (Gr. Trembo.)
(ur. z drug. żony Antoniego)

Franciszek
zwany podstolim nurskim. Sprzedał swoją część Wasylkowiec i część nabytą od brata Józefa - Łążyńskiemu 1744 r.

Metryki i sepultury wszystkie w Husiatynie

Piotr
Żona: 1° v. Tekla Ni- 2° v. Helena

z 1. żony — z 1. żony — z 1. żony

Anna
ur. 1804 r., wydana 1° v. 1820 r. za Antoniego Karczewskiego, 2° v. za Jana Szyckiego 1833 r.

Maryanna
Ur. 1793 r., zaślubiona 1811 r. Antoniemu Midrowskiemu w Białej

Domicella-Zofja
ur. 1795 r., zaślubiona 1820 r. Janowi Piotrowi Kuźmińskiemu (Boniecki)

Leon Koźmiński
Żona: Stanisława Lipińska

Walerja Leszcz.
† panna

Aleksan-
Wylegit. ze szl. dziedzic Załoście i Stokynia Koło
Żona: Jadwiga h. Ciołek, córka i Antoniny

Stanisław K.
ex minister
Żona Zawistowska

Stefanja K.
za Bogdanowiczem Kosówka to Czortk.
Michał — Jaś — Róża

Kamilla K.
za Olszewskim
Maryka — za pułk. art. Szalewiczem

Olga L.
za pułk. 4 p. ułan. austr. Józefem Zubrzyckim.

skich h. Abdank - zestawienie na podst. Herb. A. Bonieckiego

ko Stefana, kupił 1616 r. część Djakowiec w łatyczowskiem od wiec, Jurkowiec i Berezyniec od Adama Wasylkowskiego Czarnokowiec, z których spłacił Mierzejewski 1705 r. Wojciecha tynie). Wojciech z Szydłowiec zaślubił Annę Grosiowską, wdowę na Mikorzewskiego (metryka tamże).

Leszczyński
wiec, Berezyniec i Jurkowiec wuskiej miał 7mioro potomstwa:

Antoni
zwany podstolim nurskim. Pierwsza żona Magdalena, 2ga Katarzyna Poniatowska

Szymon
Żona: Agnieszka Wasylkowska
Zmarli z powietrza.

Rodzice i dzieci występują często w latach 1700-1717 w sprawach o Wasylkowce. W 1723 r. Helena Tomaszowa z Rzewuskich z synami, wraz z rodzicami po synie Janie i Stefanie, czyni obrazi superarbitrem w sprawie o te dobra Markowskiego, pisarza kamienieckiego.

Antoni (najmłodszy syn Szym.)
Wylegitymowany ze szlachectwa 1782 w sądzie ziemsk. lwow. zmarły 1790 r.
Ożeniony 1° v. 1748 r. z Anielą Swatkówną, 2° v. z Anielą Dominówną Wąsowiczówną, zmarłą 1791 r. Sprzedał 1750 r. swą część Wasylkowiec stryjecznemu bratu Janowi.

Kazimierz — **Andrzej**
Sprzedali 1740 r. swe części Wasylkowiec Klimowiczowi.

Kazimierz † 1790 (Sepultura w Husiatynie) Ż. Joanna Bronikowska

Andrzej zaślubił 1747 r. Agnieszkę Rosiecnicką (metr. w Husiaty)

z 1. żony — z 1. żony — z 2. żony

Piotr † 1831 r.
wicka † 1822 r. w Wasylkowcach (Boniecki)
Kilerówna

Jan

Mateusz

Jan od Krzyża
Wylegitymow. ze szl. w Wydz. Stan. Galic. w r. 1806. Żona Katarzyna Blicharska

z 1. żony — z 2giej ż.

Franciszek-Dezydery
ur. 1801. Adwokat lwowski. Wylegitymowany ze szlach. w Wydz. Stanów Galic. 1846 r. Właściciel Załościec z Wołkowatyczami i Stokynia w pow. brodzkim. Żona: Krystyna Domaradzka h. Ostoja, córka Jana i Konstancji z Korybut-Daszkiewiczów h. Korybut

Paulina
ur. z drugiej żony Piotra. † 1816 r.

Ludwika
1° v. Führichowa
2° v. Wojciechowa Lewicka (A. Lwow. For. Nobil.)

-der - Ludw.
w r. 1847 z Wołkow Brodów
Chąszyńska Klaudyusza-Tad. z Hubickich h. Sas.

Stanisław - Tom. - Ad.
Wylegit. ze szlach. 1847. Dr. praw. Kandyd. adw. † bezpot.

Ludwik - Jan Nep.
Wyleg. ze szlach. 1853. Dziedzic Kołodziejowa w pow. rohatyńskim.
Żona: Józefa Skrzyszowska

Jadwiga L.
za pułk. ułan W.P. Stefanem Malinowskim
Władzio — Jaś — Ewcia

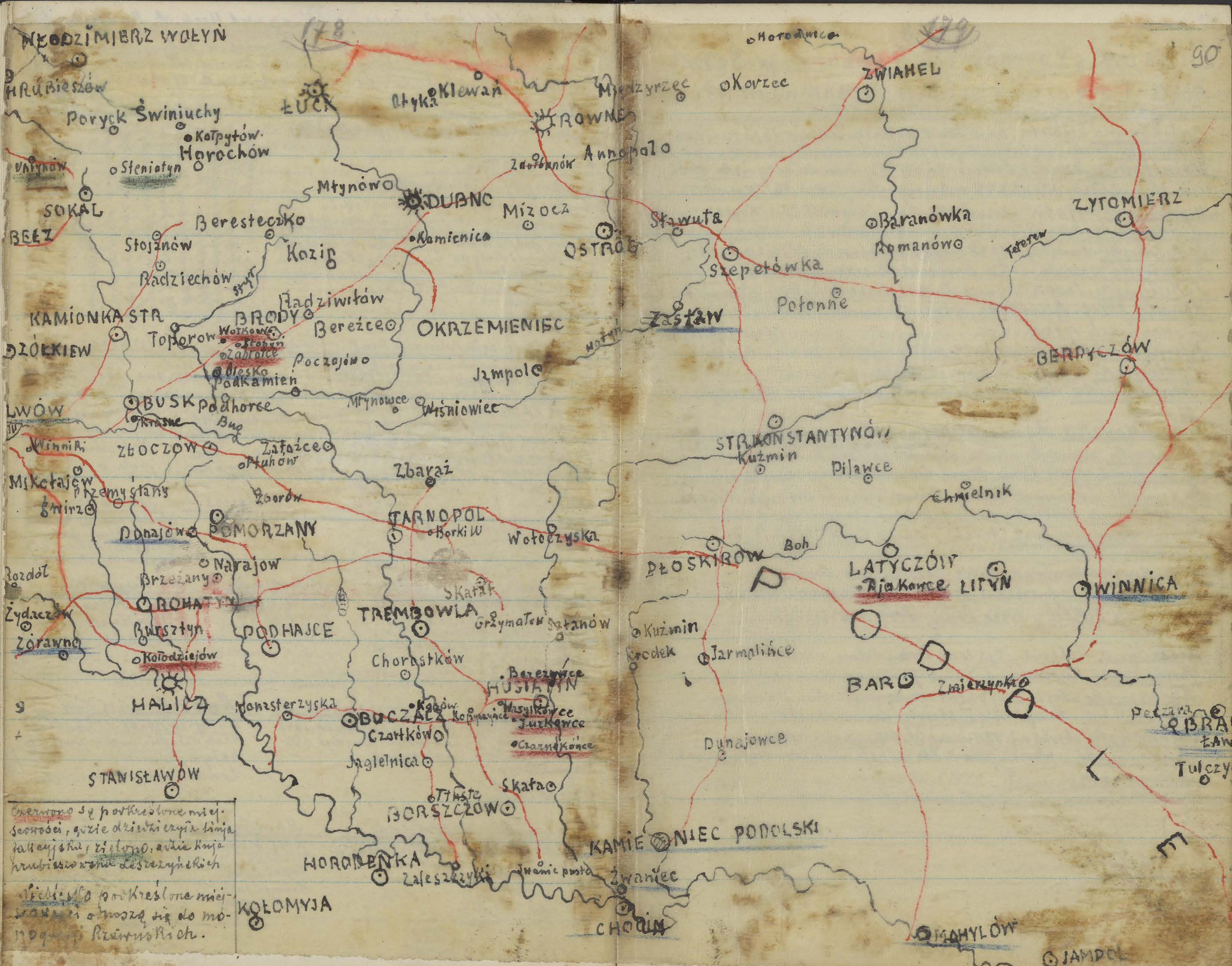
Witold L.
dziedzic Załościec. † bezp.

Roman L.
prof. Dr med. uczony.
Żona: Anna Younga de Lenie - Bezdz.

Zofja L.
za Harsdorfem

Ludwika L.
za Stef. Younga de Lenie ur. Nachaczowa w pow. jawor.
Marysia za ... Chełkowskim

Patrz mapkę na nast. stronie!!

WŁODZIMIERZ WOŁYŃ
HRUBIESZÓW
Poryck
Świniuchy
Kotpytów
Horochów
Steniatyn
Uhrynów
SOKAL
BEŁZ
ŁUCK
Ołyka
Klewań
Międzyrzec
Korzec
Horodnica
ZWIAHEL
RÓWNE
Annopol
Zdołbunów
Młynów
DUBNO
Mizocz
OSTRÓG
Sławuta
Baranówka
Romanów
ŻYTOMIERZ
Teterew
Beresteczko
Stojanów
Kozin
Kamienica
Szepetówka
Radziechów
Połonne
Radziwiłów
KAMIONKA STR.
BRODY
Bereżce
OKRZEMIENIEC
Zasław
Horyń
ŻÓŁKIEW
Toporów
Wołkowce
Stanin
Zabłotce
Olesko
Podkamień
Poczajów
Jampol
BERDYCZÓW
LWÓW
BUSK
Krasne
Podhorce
Bug
Mrynowce
Wiśniowiec
STR. KONSTANTYNÓW
Kuźmin
Pilawce
Winniki
ZŁOCZÓW
Załoźce
Ołuhów
Zbaraż
Mikołajów
Przemyślany
Świrz
Zborów
Chmielnik
Dunajów
POMORZANY
TARNOPOL
Borki W.
Wołoczyska
PŁOSKIRÓW
Boh
LATYCZÓW
Rozdół
Narajów
Brzeżany
Skałat
Bajakowce
LITYŃ
WINNICA
Żydaczów
ROHATYN
TREMBOWLA
Grzymałów
Satanów
Kuźmin
Żórawno
Bursztyn
PODHAJCE
Gródek
Jarmolińce
Kołodziejów
Chorostków
Berezowce
HUSIATYN
BAR
Żmierynka
HALICZ
Monasterzyska
Kopów
BUCZACZ
Kozłowce
Wasylkowce
Jurkowce
Czarnokońce
Czortków
Peczara
BRACŁAW
Tulczyn
Dunajowce
Jagielnica
STANISŁAWÓW
Tłuste
Skała
BORSZCZÓW
PODOLE
KAMIENIEC PODOLSKI
HORODENKA
Zaleszczyki
Żwaniec
Żwaniec Ostr.
KOŁOMYJA
CHOCIM
MOHYLÓW
JAMPOL
Czerwono są podkreślone miejscowości, gdzie dziedziczyła linja galicyjska, zielono, gdzie linja hrubieszowska Leszczyńskich
Niebiesko podkreślone miejscowości odnoszą się do monografii Rzewuskich.

Nazwiska osób wymienione w Genealogji Leszczyńskich h. Abdank na str. 176 i 177. podług Bonieckiego.

1 Białokurówna Elżbieta, żona Jana Leszczyńskiego 1616 r. [1616 r.
2 Djakowski Jerzy – od niego kupił Jan Leszcz. część Djakowiec w latycz.
3 Wasylkowski Adam – od niego kupił Wojciech Leszczyński 1632 r. część Wasylkowiec, Jurkowiec i Bezczyniec (Teka Rulikowskich)
4 Mierzejewski – 1705 r. spłacił Wojciecha i Stanisława Leszcz. [morzanki
5 Mikorzewski Stanisław, 1741 r. mąż Teofili Wasylkowskiej podko-
6 Czaykowski Andrzej, 1788 r. mąż Agnieszki Leszczyńskiej.
7 Rzewuska Helena, żona Tomasza Leszczyńskiego
8 Pokutyński Teofil – mąż Teofili Leszczyńskiej [~~Leszcz. 1723 r.~~
9 Glinka Józef-Baltazar, stolnik mirski, 1szy mąż Konstancyi Leszczyńskiej 1723 r. [Leszczyńskiej
10 Klimowicz Antoni, cześnik wiłkomierski, 3ci mąż Konstancyi
11 Podlesiecki – kwitowany przez Stefana Leszcz.
12 Poniatowska Katarzyna, żona Antoniego Leszczyńskiego.
13 Wasylkowska Agnieszka, żona Szymona Leszczyńskiego
[z Rzewuskich Leszczyńska 1723 r.
14 Markowski, pisarz kamieniec. obrany superarbitrem przez Helenę
15 Karska Zofja – żona Jana Leszczyńskiego, podstolego nurskiego
16 Łgżyński, – któremu Franc. Leszcz. sprzedał swą część Wasylkowiec
17 Swatkówna ~~Helena~~ Aniela, pierwsza żona Antoniego Leszcz.
18 Annin-Wąsowiczówna Aniela, druga żona Antoniego Leszcz.
19 Bronikowska Joanna, żona Kazimierza Leszcz.
20 Rosielnicka Agnieszka 1747 r. żona Andrzeja Leszcz.
21 Nowicka Tekla – 1sza żona Piotra Leszczyńskiego [+1816 r.
22 Kiterówna Helena, 2ga żona Piotra Leszcz. z której córka Paulina
23 Blicharska Katarzyna żona Jana od Krzyża
24 Karczewski Antoni, 1820 r. 1szy mąż Anny Leszcz.
25 Iżycki Jan, drugi mąż Anny Leszcz. 1833 r.
26 Mędrowski Antoni 1811 r. mąż Maryanny Leszcz.
27 Kuźmiński – (Bon) – Jan Piotr 1820 r. mąż Domicelli-Zofji Leszcz.
Koźmiński

Daty wyjęte z dzieła Żernickiego „Der Polnische Adel – Hamburg 1900" – odnośnie do nazwisk na poprzedniej stronie wymienionych:

1 Białokur – Podolien 1543 (Bork. Spis)
2 Djakowski z Djakowiec: x) Dyakowski – W. Trąby Podolien 1442.
3 Wasilkowski W. Korczak – Podolien 1584, Wolynien (Nsk. – Al. M. P.)
Wasilkowski W. Sas – Land Lwów 1782 (Bork. Spis)
4 Mierzejewski W. Szeliga – Land Łomża 1473. Podolien, Lithauen.
5 Mikoszewski W. Dąbrowa – Masovien 1550 (Nies. – Kras. – Bork.) x)
6 Czaykowski W. Dębno – Russ. Wojew. 1471. – W. Jastrzębiec Land Bielsk W. Ślepowron Land Bielsk 1424
7 Krzewuski W. Krzywda – Podlachien 1541. – Russ. Wojew. 1643
8 Pokutyński W. Brodzic – Lithauen 1705 (Nies.)
9 Glinka W. Biała – Masovien 1400. Pokutien 1578 (Nies.) – oprócz tego są herbu Glaubicz, Ślepowron i Trzaska
10 Klimowicz W. Roch 3. – Wojew. Kiew 1618 – W. Kościesza (Nies.) Woj. Nowogród. [1697
11 Podlesiecki – Russ. Wojew. 1697
12 Poniatowski W. Junosza – Podlachien 1580. – Wojew. Smoleńsk 1632, Płock 1674.
13 Wasilkowski: jak powyżej
14 Markowski W. Bończa – Podlachien ~~1580~~ 1444. Wolynien
15 Karscy są h. Abdank, Janina, Jastrzębiec, Korab i Radwan – ?
16 Łożyński W. Lubicz, Preussen 1632 – W. Nałęcz – Land. Dobrzyn, ~~Litha~~ [Lithauen 1650
17 Szkatek: ./.
Wąsowicz W. Łabędź – Wojew. Rawa 1354. – Sendomircz. Grossh. Posen.
18 Wąsowicz W. Ślepowron – Kr. Trembowla 1783 (Bor. Sp.) – Wąs. W. Sulima – Woj. Mińsk (Bork. Sp.)
19 Bronikowski W. Osęka – Groszpolen 1412 – Galizien ~~1782~~ 1782. Emgetr. in d. A. Gal.
20 Rosielnicki: ./.
21 Nowicki – W. Jastrzębiec – Russ. Wojew. 1700 (NsK.) xx) – N.) W. Osęki – Wojew. Witebsk 1450. mit Beinamen Czarny n. Siela. – Now. W. Poraj – Land Sanok 1692, Land Lida 1720.
22 Kilez: ./.
23 Blicharski: ./. [Wojew. 1690
24 Karczewski W. Jasieńczyk – Woj. Płock 1550, Lithauen 1648, Russ.
25 Izycki W. Bończa – Woj. Lublin, Russ. Woj. 1650 – J. W. Sas – Land Halicz 1782 (Br. Sp.)
26 Midrowski – Kr. Trembowla – Emgetr. 1782 in die A. Matr. v. Gal. (Bork. Spis)
27 Kuźmiński – Russ. Wojew. 1632 (Nies. Kros.)
Koźmiński – W. Lubicz – Wojew. Płock 1580 – Russ. Wojew.
" W. Poraj – Groszpolen 1500.

Tomasz Leszczyński (patrz genealogja na str. 176-177) był żonaty z Heleną Rzewuską. Kto był jej ojcem, kto matką, nie ma na to danych.

Rzewuscy byli osiedleni w województwie Podlaskiem i Ruskiem – podobnie jak gałąź galicyjska Leszczyńskich h. Abdank, którzy około r. 1600 przybyli z Podlasia na Ruś. Prócz Niesieckiego, brak szczegółowych dat co do rodziny Rzewuskich, zwłaszcza co do ostatnich czasów, gdyż herbarz Bonieckiego (najwiarygodniejsze źródło) przestał wychodzić z wybuchem wojny światowej z literą L., a Herbarz „Rodzina" Uruskiego (który zresztą roi się od błędów) – kończy zaledwie literę L. Wszystkie zresztą herbarze podają zgodnie tylko jedyną rodzinę Rzewuskich h. Krzywda.

Żerniki: „Rzewuski W. Krzywda –

Podstolcien 1541 r, Rus. Wojew. 1643..."

Tomasz Leszczyński mąż Heleny Rzewuskiej jest pierwszą wiadomą, głową gałęzi galicyjskiej Leszczyńskich h. Abdank, osiadłej na Rusi, a jego żona Helena pierwszą wiadomą matką rodu tej gałęzi. Z pośród podanych w Bonieckim przodków Tomasza, nie można znaleźć dokładnie kto jego rodzic. Od Tomasza w dół cała generacyja jest już wiadoma. Tomasz musiał się urodzić około r. 1650. W r. 1723 Helena Tomaszowa występuje już sama wraz z synami w sprawach majątkowych, skąd wniosek, że Tomasz już wtedy nie żyje.

Tom III z r. 1740

„Korona Polska" K. Niesieckiego:

„Rzewuski herbu Krzywda w województwie Ruskim. Dom starodawny. Stanisław Rzewuski Podstoli Bracławski, depu-

tat na Trybunał Koronny 1643 Janson: syn iego Wawrzyniec, także Podstoli Bracławski y Sędzia Grodzki Winnicki. — Piotr Komornik Bracławski. Stanisław Sędzia Ziemski Lwowski z Czerwiciowskiej Podkomorzanki Lwowskiey, zostawił dwie córki, iedna z nich Anna, wydana za Jżeckiego Podkomorzego Mozyrskiego, druga Katarzyna za Gumowskiego herbu Poray, synow zaś trzech, Jana Podczaszego Lwowskiego, ten z Jazłowskiej miał syna Jana, ale młodo we Francyi umarł. Franciszka Stolnika Liwskiego, temu Pogorzelska iedną tylko córkę powiła Ludowikę, która pierwszym związkiem żyła z Zbigniewem Oboeskim, Starostą Jołębskim, drugim, z Śniowskim. Michała Floryana, Podskarbiego Nadwornego Koronnego, Pisarzem był wprzód Ziemskim Lwowskim, y Podkomorzym Krzemienieckim 1674, wielkiego serca Kawaler.

Pierwsza iego Rycerska expedycya z Czarnieckim sławnym Woiownikiem, pod Gołębiem była, gdzie na Szwedów z niepomównaną rezolucyą nacierał, na innym zaś mieyscu, gdy z swoią chorągwią przecinał tymże Szwedom drogi, kulą w twarz zraniony, tym razem, nietylko serca do walecznych dzieł nie stracił, ale też tak zahartowany, silniey w każdey okazyi nieprzyiaciół Oyczyzny raził. Pod czas Chocimskiey drugiey, Turcy z obozu swego wypadszy, z impetem wielkim na niego uderzyli: stanął im w kroku Rzewuski, nieustraszony pułkownik y szczęśliwie pierwszy bitwę z Turczynem y zwycięstwo zaczął. Pod Zasławiem, Sułtana Muradyna, we 24 tysiącach na Oyczyste pola wyciekaiącego, Regimentarzem na ten czas zostawiony, zbił, plon y niewolnika odebrał. Pod Dunaiowcem trzy tysiące

Turków w pień wyciął, a na inszych miejscach, siedm razy z niemi się potykaiąc, fortunnie ich gromił. Mohilów, y nie dobywszy szabli, odebrał. W Raszkowie przesiedmin Tureckie wyciął, tak, że się Kommendant miasta, na wysoką skałę uszedłszy, salwować musiał. Kiedy brata pod Zorawnem Chan Tatarski tak ścisnął, że mu z woyskiem ruszyć się żadnego sposobu nie stawało, on, póki tymczasem liczniejsze chorągwie nie ściągnęły się, dziwnemi przemysłami Chana od oblężenia oderywał rozrywał, dzień y noc nie dosypiaiąc, a potym podczas oblężenia, przez szyldek nieprzyiaciół w nocy do obozu się Krolewskiego przebił, gdzie Gniñskiemu Woiewodzie Chełmińskiemu za Sekretarza tegoż przydany, pożądany pokoy zawarł. Pod Wiedniem

y Stryjoniem, nie mniejsze się iego mę stwo wydało, kędy męźnie Baszę Sylistryjskiego poimał. Po takich tedy w Oyczyźnie zasługach, Jan III Krol Polski, Podskarbim go Nadwornym Koronnym, Porkownikiem swoim uczynił, y do Włoch z władzą Regimentarską wysłał, tam pod Żwaneyą aż do Kamieńca, pięć tysięcy zaś Turkow, cztery tysiące Tatarow za granice wyperdził. Tatarow Wołyń naieżdżaiących ad fontem Danielis, albo pod Strutą, wyciął. Do oppugnacyi Kamieńca Podolskiego za ordynansem wokazany, w Żwańcu Tureckie przydiinm wybił, a Tatarow o milę sześć tysięcy teyoż dnia wytępił. Kamieniec pewnie by był Oyczyźnie odzyskał, gdyby była zazdrość inszych bieyu fortuny nie załamowała, iednakże pięć tysięcy z Kamieńca do boiu wyprowadzo-

nych Turków, trupem położył. W Budziackiej Kampanii y tu tryumfalny Regimentarz: bo pod Łopuszną, w dzień ś. Bartłomieja, nieprzyjaciół z obozu y z życia wyzuł, a pod Soczawą siedm tysięcy Tatarów wyciął. Z Budziackiey expedycyi powracając do obozu, do Kamieńca otsyłyi z Hetmanem Jabłonowskim, y z Jakubem Królewicem Polskim, którego Jan III na opiekę y dyrekcyę tak Jabłonowskiego, iako y iego, zpuścił, gdy z Hetmańskim szykiem wszystko do boiu, na polach Kamienieckich porażeniem ruszony, do Lwowa zawieziony, tamże mąż woienny na wieczny się pokoy przeniosł: miał za sobą 1mo voto Annę Dzierżkownę, Kasztelankę Rospierską, Starościankę Żydaczewską, z tey córka Elżbieta Febronia,

zaśtubiona Janowi Koniecpolskiemu Woiewodzie Sieradzkiemu. Pani z Bogiem złączona, na którego honor fundowała Missyę dla naszych v Koniecpolu, y Koźmiatowie, pogrzebiona v kościele naszym Lwowskim: druga zdami się z tey ie Dzierzkowny corka, Maryanna Zakonnica S. Benedykta v Trzyptkich S.S. we Lwowie, y synowie Stanisław Mateusz, Adam, Maurycy, y Jozef, 2do voto poięł Oborską Angelę, Woiewodziankę Podlaską, z tey tylko została Karczewska, Kasztelanowa Czerniechowska, 3tio voto Annę Potocką, Kasztelankę Kamieniecką, siostrę rodzoną Teodora niedawno zeszłego Prymasa Polskiego, z tey syn Franciszek, y corka Eleonora Anna Karola Krasickiego Kasztelana Chełmskiego małżonka.

Stanisław Mateusz na Rozdole y Rzeszowie Rzewuski, Woiewoda Bełzki, Hetman Wielki Koronny, syn naystarszy Michała Floryana Podczaszego, Starosta Chełmski, Nowosielecki, Lubomski, Drohowiski: był wprzód Krayczym Koronnym, potym Referendarzem Koronnym, Hetmanem Polnym, Woiewodą Podlaskim. W Litewskim woysku, pod Słuszką Hetmanem Polnym Litewskim, początki rycerskiey sławy zaczynał, w pieszych Regimentach Porucznik, pod Łopuszną z Oycem swoim na Turków nacieraiąc, w ramię postrzelony, ledwo śmierci uszedł, z tego razu wyszedszy, pod Kamieńcem y indziey z tąż serca żywością, osobliwie w Wołoszech, za Oyczyznę y zdrowia y życia swego nadstawiał, iuż na ten czas Generał woysk pieszych cudzoziemskich. Pod Kaliszem, War-

szamę, Piotrkowem, Szwedskich się do-
brze przysłużył, a że był Pan nie tylko
w ręce silny, ale y w radzie, dla tego po-
etra krać Oyczyzna do Porty go Otto-
mańskiey legatem swym wysyłała, który
swoim prezorem, z przeciwnymi roztrop-
nością siła na dobro iey wymógł. Pod
interregnum na konwokacyi prasowany
do laski Marszałkowskiey, wymawiał się.
Śmierć go zastała we Lwowie w roku
1728, do którey świętobliwie się go-
tował, ciało iego złożone w Rozdole
Pierwsza żona iego Dorota Cetnerowna,
Starościanka Lwowska, ale bezpotomna,
drugą Ludwika Kunicka, Podczaszanka
Czerniechowska, z tey córka Maryanna,
żyła z Stanisławem Potockim Wojewodą
Bełzkim, Sabina poszła za Leduchow-
skiego Michała, Skarbnika Krakowskiego, trze-
cia Anna Zakonnica S. Benedykta, w Wszyst-

kich S.S. we Lwowie, ziemią rządzące ten
Klasztor, pobożnie życie swoie zakoń-
czyła, y synami dwamy: Wacław, Pod-
czaszy Koronny, Starosta Chełmski y
Lubomlski, posłował na różne sejmy,
Marszałkował skonfederowaney Ziemi
Chełmskiey y w Trybunale Radomskim
1727, teraz Referendarz Koronny. Ży-
czył się był dożywotnie z Szembekow-
ną Stolnikowną Koronną, ale się to
małżeństwo rozeszło: po tey żyie w do-
żywotniey przyiaźni z Antoniną Potoc-
ką Strażnikowną Koronną. Ten w Oles-
ku Mieście swoim dziedzicznym, fun-
dował O.O. Kapucynów, Klasztor nie
wymurowawszy y przy nim Kościół.
W Łęczny także, Kościół dawno się
zepsowany, po większey części reparo-
wał y wewnątrz pięknie przyozdo-
bił w ołtarze y posadzki do ołtarza

dość kosztowne. Wacław, drugi syn Hetmana Wielkiego, Pisarz Polny Koronny, Starosta Nowosielecki, Stubiński, Chmielnicki, Ulanowski, Romanowski, wielkim nakładem fortuny swoiey, przez czas tych rewolucyi, Kamieniec Podolski ufortyfikował, y od impetu nieprzyiacielskiey uchronił, dwa tysiące ludzi, z swoiey szkatuły na obronę tey fortecy sustentuiąc, posłował na różne Seymy: bo y Marszałkował w Izbie Poselskiey na Seymie Pacificationis w roku 1736, z wszystkich ukontentowaniem, y w Trybunale Radomskim w roku 1736, y w Trybunale Koronnym 1737, posłował także do Króla dwa razy, z Trybunału Radomskiego. Dano mu Woiewodztwo Podolskie w Zasługach, po ześciu Humieckiego. Pan ten y na Boga szczodry, y o

wiarę prawowierną zelant wielki, z fundamentow wymurował Kościoł w Zelechowie dobrach swoich dziedzicznych pod Warszawą, wszedł w małżeństwo drugi z Anną Łukowińską Podkomorzanką Czerniechowską, z ktorą zostawił synow dwoch, Stanisława y Jozefa, tu bo jeszcze w młodych latach, ale wielkich nadziei potomkow, po ktorych jeszcze innych nadzieia Karmi:

Adam Kasztelan Podlaski, Starosta Wyszyński, drugi syn Podskarbiego Nadwornego Koronnego, żona iego Zbrożkowna, Strażnikowna Koronna, z tey corka Antonina, za Męczyńskiego Kasztelana Chełmskiego, dziedzica zagro Woiewodę Czerniechowskiego, wydana, y syn Michał, Kraycy Koronny, Starosta Wyszyński, Kamionacki, Drohowiski, Vice Marszałek Try-

bunatu Koronnego 1727, a teraz Pisarz Polny Koronny, Pułkownik Krolewski, żona iego pierwsza, Urszula Stanisławska, Starościanka Mostowska, ale sterilis. Druga, Franciszka Cetnerowna Woiewodzianka Smoleńska, z ktorey synowie, Franciszek, Adam y Jan, ieszcze w szkołach naszych, y corek trzy, Anna, Petronella, Katarzyna. Maurycy, Starosta Drohowiski trzeci syn Floryana Potockiego, śmierć prędka wzrostu dalszego zabroniła mu do honorow. Jozef Starosta Olchowiecki, czwartey syn, mąż waleczny, miał za sobą Maryannę Wyhowską, z ktorey syn Wincenty Starosta Olchowiecki. Franciszek Starosta Czułczycki, Pułkownik w Ordynansie Panu mey Ann, miał za sobą Annę Kunicką, a potem

nię, Annę Lutomierską, Starościankę Oświecimską. Krom tych, ci jeszcze kwitnęli: Paweł Beydo Rzerowski Pisarz Ziemski Łukowski 1674.
Jan Stanisław Kustosz y Kanonik Chełmski y Kamieniecki, Proboszcz Koniecpolski, Deputat Kielka razy na Trybunał Koronny.
Jakub Pisarz Grodzki Stobnicki, Woyciech Skarbnik Stobnicki, Bernard Cześnik Łukowski, Kazimierz, Krzysztof, Szymon, Marcyan, Stanisław y Jan w Podlaskim Woiewodztwie 1674. N. Cześnik Liwski miał za sobą Annę Brzezicką. Anna była z Kasprem Arciechowskim, Podsędkiem Liwskim"

W monografji Rzewuskich h. Krzywda przez Niesieckiego (patrz strona 183-196) jest podany rodowód tylko górnej linji hetmańskiej (patrz genealogję tej linji na str. 198 i 199). Co do bocznych linji, to podaje Niesiecki jedynie poszczególnych członków bez rodowodów. Są niemi wymienieni na wstępie monografji: Stanisław Rzewuski, Podstoli Bracławski, deputat na Trybunał Koronny 1643; syn jego Wawrzyniec, także Podstoli Bracławski y Sędzia Grodzki Winnicki, wreszcie Piotr Komornik Bracławski. Przy końcu zaś monografji o Rzewuskich wymienia Niesiecki: Franciszka Starostę Czuczyckiego, Pułkownika w cudzoziemskiem Polskiem wojsku, który miał za sobą Annę Kunicką[1], a przed nią Annę Lubowiecką[2]. I pisze dalej: „Krom tych ci jeszcze kwitnęli: Paweł Beydo Rzewuski, Pisarz Ziemski Łukowski 1674. Jakub Pisarz Grodzki Drohicki, Woyciech Skarbnik Drohicki, Bernard Cześnik Łukowski, Kazimierz, Krzysztof, Szymon, Marcyan, Stanisław y Jan w Podlaskiem województwie 1674. N. Cześnik Liwski, miał za sobą Brzezicką[3]. Anna była za Kasprem Rzeciechowskim[4], Podsędkiem Liwskim."

Z którymś z tych powyżej wymien. członków rodu Rzewuskich, powinna być bliżej spokrewniona Helena Rzewuska, żona Tomasza Leszczyńskiego, wydana około 1660 r.

Żernicki: 1) Kunicki, W. Bończa - Podlachien 1420 - woj. Lublin, Wolynien 1793 (Nek.)
" : 2) Lubowiecki, W. Szreniawa, Wolynien 1600 (Nek.)
" : 3) Brzezicki, W. Tępa podkowa - Wojew. Bełz 1648. eingetr. 1789 in die Adelsmatrik. v. Gal. (Nek.)
" : 4) Rzeciechowski W. Grabie, Masovien 1525, woj. Krakau, Sieradz 1697 - Grossh. Posen 1835 (Nek.)

Genealogja linji hetmańskiej Rzewuskich h. Krzywda według monografji Niesieckiego str. 183. z roku 1740

Stanisław Rzewuski
Sędzia ziemski
Żona: Czerniejowska, podkomorzanka lwowska x)

Anna
za Itzeckim 1), Podkomorzym Mozyrskim

Katarzyna
za Gumowskim h. Poraj 2)

Jan
Podczaszy lwowski
Żona: Jaztowska 3)
- Jan — † młodo we Francji

Franciszek
Stolnik Lwski
żona: Pogorzelska 4)
- Ludwika

Michał-Floryan
Podskarbi Nadworny Koronny. Pułkownik Królewski 1674 r. (Walczył z Czarnieckim pod Gołębiem przeciw Szwedom, pod Chocimem, Zastawiem, Dunajowem, Motylowem, Żórawnem, Wiedniem, Stryjowem, Żwańcem, Kamieńcem, Żwańcem, Budziakiem, Łopuszną, Szwedami.
Żona 1° v.: Anna Dzierżkówna kasztelanka rospierska
2° v. Oborska Angela
3° v. Potocka Anna

(Jego to wiesiniczka Helena Rzewuska urodzona około 1660 r. została ciotką Tomasza Leszcz.)

Dzieci Michała-Floryana (z 2ej, z 3ciej ż.):

Elżb. Febronia
w. z Elżbiety Dzierżkówny zaślubiona Janowi Koniecpolskiemu wojew. sieradzkiemu. Pochowana w Jezuitów we Lwowie

Maryanna
zakonnica urodzona z Dzierżkówny. Pochowana w Wsz. SS. we Lwowie

Stanisław-Mateusz
na Rozdole i Rajowcu. Wojewoda Bełzki. Hetman Wielki Koronny, wojewoda Podlaski (Łopuszna, Kamieniec, Wołoczy, Pod Kaliszem, Warszawą, Piotrkowem przeciw Szwedom. Legat do Porty Otom. † we Lwowie 1728 r. ciało złożone w Rozdole

Adam
Kasztelan Podlaski ż. Zbroi kówna

Maurycy
Starosta Drohowiski † bezp.

Józef
Starosta Olchowiecki Żona: Maryanna Wyhowska 5)

Karczewska
Kasztelanowa Czernichowska

Franciszek

Eleonora
za Kasztelanem Krasickim

Dzieci Stanisława-Mateusza:
Żonaty 1° v. z Dorotą Cetnerówną
2° v. z Ludwiką Kuniecką

Maryanna
za Stanisławem Potockim Wojewodą Bełzkim

Sabina
za Michałem Ledóchowskim

Anna
Zakonnica w Wsz. S.S. we Lwowie

Seweryn
Podczaszy Koronny 1727. Starosta Chełmski. Żona Antonina Potocka. Dziedzic Oleska. Fundował Kościół i Klasztor O.O. Kapucynów w Olesku.

Wacław
Pisarz Polny Koronny, Wojewoda Podolski. Ufortyfikował Kamieńce Podolski. Marszałkował na sejmie 1736. Dziedzic na Żelechowie pod Warszawą. Żona: Anna Lubomirska
- jeszcze w młodych latach: Stanisław, Józef

Antonina
za Mięczyńskim Kasztelanem Chełmskim

Michał
Krajczy Koronny. Marszałek Trybunału Kor. 1727. Pułkownik Królewski 1740. Ż. 1° v. Urszula 6) Stamirowska (Sterlis) 2° v. Franciszka Cetnerówna
- Franciszek, Adam, Jan, Trzy córki — jeszcze w szkołach naszych (Jez.)

Wincenty
Starosta Olchowiecki

Szeliga Żernicki, "Der polnische Adel – Hamburg 1900: x) Czerniejowski W. Korczak – Russ. Wojew. 1550 – Litthauen 1674 (NSR.)
1) Jetrecki auch Itzecki geschrieben – Litthauen 1700" (NSR.). 2) Gumowskich h. Poraj ani Niesiecki, ani Żernicki nie podaje. 3) Żdaztowski – Wojew. Lwów 1700 (NSR.) 4) Pogorzelski W. Krzywda – Masovien 1500 (NSR.). 5) Wyhowski W. Abdank – Wolynien 1600 (NSR.). 6) Stamirowski W. Półkozic – Land Sochaczew 1550. Russ. Wojew. 1650. Gleichen Ursprungs mit den Ligęza (NSR.)."
Jerzy-Seweryn hr. Dunin Borkowski – Genealogie żyjących utytułowanych rodów polskich – Lwów 1895: „Rzewuski h. Krzywda – Rodzina podlaska, pochodząca od Beydów, z Rzewusk w pow. bialskim tak zwana, rozrodzona."
Żernicki (jak wyżej): Rzewuski W. Krzywda – Podlachien 1541, Russische Wojew. 1643. Führen um 1825 in Polen den Adelsbeweis. Zweige erlangten 1773 und 1846 in Russland, 1841 und 1857 in Österreich den Grafentitel (NSR.)
Żernicki: Beydo – Podlachien 1697 (Konst – Bork. Sp.)

198

100

Szymon Leszczyński, syn Tomasza, współdziedzica Wasylkowiec, Jurkowiec i Berezyniec w Husiatyńskiem i Heleny z Rzewuskich, był żonaty z Agnieszką Wasylkowską (Patrz monografja Leszczyńskich przez Bonieckiego na str. 176 i 177.). W tejże monografji jest wymieniony Wasylkowski Adam, od którego w r. 1632 Wojciech Leszczyński kupił część Wasylkowiec, Jurkowiec i Berezyniec (w Husiatyńskiem)

Wasylkowce leżą 8 km. na zachód od Husiatyna, przy linji kolei żelaznej z Kopyczyniec do Husiatyna. Stacja kolejowa w miejscu. 2 kościoły. Cmentarz po stronie wschodniej – od strony Husiatyna

Kto był ojcem, kto matką Agnieszki Wasylkowskiej, żony Szymona Leszczyńskiego?

„Korona Polska” – K. Niesieckiego Tom. IV z r. 1743: Wasilkowski herbu Korczak

w Podolskim Woiewodztwie. Waśko Wasilkowski dziedzic na dobrach Tłuste nazwanych w r. 1584, syn iego Jędrzey Acta Castren. Camen:. N. poiął Kalinowską Woyskiego Halickiego Walentego corkę, z nię spłodził dwoch synow, Prokopa y Samuela, y corkę Annę Żyrawską. N. zięczył się dowtórnie z Jadwigą Strzemeską, Podsędkowną Halicką, ta mu powiła trzech synow, ludzi rycerskich, z ktorych był Jozef Cześnik Podolski, ten miał za sobą Humiecką z Kąckii siostry Marcina Kasztelana Krakowskiego rodzoną. N. Łowczy Podolski miał za sobą Wasilewską Teresę, Starościankę Narewską, sterilis. Jan w Kiiowskim woiewodztwie 1674. Michał, synowie iego Zacharyasz y Jędrzey. Acta Castren. Leop. 1626. Acta Camen. 1629."

Poczet Szlachty galicyjskiej i bukowińskiej – Lwów 1857 podaje następujących Wasilkowskich, którzy się legitymowali:

Wasilkowski h. Korczak Eljasz: ~~Brzeski sąd ziemski r. 1782~~ Wydział Stanów r. 1810

Wasilkowski h. Korczak Michał – Wydział Stanów 1809

Wasilkowski h. Sas Kazimierz i Karol – Lwow. Sąd ziem. r. 1782

Wasilkowski Andrzej i Mateusz Lwow. Sąd. ziem. r. 1782

Wasilkowski Ignacy " " " "

Wasilkowski Wawrzyniec Tremb. Sąd grod. 1782

Wasilkowski Jan Lwow. Sąd ziem. r. 1782

Wasilkowski Józef Lwow. Sąd ziem r. 1783

Żernicki-Szeliga „Der polnische Adel" – Hamburg 1900:

„Wasilkowski W. Korczak – Podolien 1584, Wolynien. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Nies. – Ad. M. P.).

Wasilkowski W. Sas – Land Lwów 1782 (Bork. Sp.)"

Daty wyjęte z monografji o Leszczyńskich przez Bonieckiego (patrz str. 176 i 177), dotyczą-

ce dóbr Wasylkowiec:

W latach 1700–1717 Tomasz Leszczyński i jego żona Helena z Rzewuskich wraz z dziećmi, występują często w sprawach o Wasylkowce.

W r. 1723 Helena Tomaszowa wraz z trzema synami, wnuczką po synu Janie i Gliszczynową (patrz geneal. na str. 176 i 177) obrali superarbitrem w sprawie o te dobra Markowskiego, pisarza Kamienieckiego.

1740 r. Józef Leszczyński (wnuk Tomasza) sprzedał swą część Wasylkowiec bratu rodzonemu Franciszkowi, zwanemu podstolim nur [z którym]

1744 r. Franciszek Leszcz. sprzedał swą część Wasylkowice i część nabytą od brata Józefa – Łęczyńskiemu

1750 r. Jan Leszczyński, trzeci z rodzonych braci, odkupił od stryjecznego ~~Br~~ brata Antoniego, jego część Wasylkowiec

Takie przebywały koleje Wasylkowce od r. 1632

---

‡ 1740 r. Kazimierz i Andrzej Leszczyńscy, rodzeni bracia Antoniego, synowie Szymona sprzedali swe części Wasylkowiec Klimowiczowi.

Antoni Leszczyński, najmłodszy z trzech synów Szymona i jego żony Agnieszki z Wasylkowskich był żonaty 1° v. 1748 r. z Anielą Swatkówną, 2° voto z Anielą Duninówną Wąsowiczówną, zmarł 1791 r.

Kto był ojcem? Jaka była matka z domu An. Swat.?

Kto był ojcem? Jaka była matka z domu Anieli Dun. Wąsow.?

„Korona Polska" - K. Niesieckiego: Tom III z r. 1743.

„Wąsowicz herbu Łabędź w Sendomirskim y Rawskim Województwach, od Przodka swego Wąs nazwanego, męża walecznego tak nazwani Wąsowiczami: gdzie nabywszy w Rawskim dobr Smogorzewa, z nich się y po dziś dzień piszą. Tak rozumiem, że do nich należy Ziemak z Smogorzewa Ciechanowski Sędzia, który w roku 1436 podpisał pokoy Brzeski U Lask. w Stat. fol. 140. Okolski powiada że z tego domu byli Starostowie Radomscy y Łomżyńscy.

Jarosław z Smogorzewa Starosta Radomski,
którego córka żyła z Piotrem Gomolińskim.
Balcer Wąsowicz z Seymu ~~1676~~ 1767, Poborca
w Radomskim, Stężyckim, Chęcińskim
y Opoczyńskim Constit. fol. 146. Wacław
Starosta Lenczewski, w r. 1587 podpisał usta-
wy ziazdu Pokrzywnickiego, Województwa
Sendomirskiego. Constit. fol. 426, y drugi Jan
z Woli fol. 427. Adam poborca w Sendomir-
skim 1618 Petric lib: 2. Histor: Moschov: pisze
o jednym z nich, że zginął na Stolicy w
Moskwie, z Dymitrem Carem Moskiewskim,
niewiem czy nie Mikołay, o którym Okolski na-
mienia, że się pisał de Bielejowice. Krzysztof
Rotmistrz, urodzony był z ~~Syna~~ Oyca Wac-
ława, Pułkownika pod Zamoyskim Hetma-
nem, Matki Drohojewskiej, w wielu w praw-
dzie batalijach męznego serca dał dowody,
ale osobliwie w okazyi z Nalewaykiem,
z Lisowczykami; deputatem zasiadał

na Trybunale Koronnym 1620, pos-
łem obrany na Seym, umarł w roku
1628. N. Cześnik Sendomirski z Archi-
iereskii urodzony. Wawrzyniec z Smogo-
rzewa Podsędek Sendomirski w Nakiel.
w Miechow. fol. 668, w roku 1561 Węgrzi-
czowna z Smogorzewa, żona Macieia Leś-
ka Rokickiego, Stolnika Sochaczewskie
go Paproc. o herb. fol. 429. Wacław Archi-
dyakon Poznański 1646, Proboszcz Nurski
y Łaskarzewski, deputat na Trybunał
Koronny, któremu synowiec iego Piotr
przypisał Florem pro rostris eloquentem,
Oyciec tego Wacława pod Moskiewską
woynę żołd w wojsku prowadząc, gdy
naszych w Stolicey Moskwa zamknęła oblę-
gła, on iednak przedarł się do nich
z prowiantem. Wacława synów zachn-
ie Okolski tych: Wacława, Jacka, Fran-
ciszka, y Zbigniewa. Felicyan Starosta

Narewski u Krola Michała w wielkich respektach drworzanin, z Seymu 1670 kommissarz do granic konstit: fol: 25. Zbigniew Cześnik Sendomirski zmarły przed rokiem 1689, syn iego Wacław. Baltez Konstantyn Podsędek Sendomirski, syn iego Kasper 1672. Ewa Mikołaia Bełzeckiego małżonka. Adam y Maciey Podczaszy Łukowski, Maxymilian Chorąży w woysku Cudzoziemskiem, Jan Podwoiewodzy Radomski, Piotr Poborca Radomski, Wacław Ignacy Mariacz w woysku J: K: Msci 1674, pisali się na elekcyą Jana III. Ludwik Stolnik Łomżyński Podwoiewodzy Krakowski, lampę srebrną na dwa łokcie wielką dał do obrazu Matki Boskiey w Studziannym 1674 r. Marcin Stolnik Sochaczewski fundował O.O. Piarow w Radomiu na dobrach Ziemskich, co approbowała Konstytucya 1690 fol: 15.

zda mi się syn iego Prowincyałem w tym że Zakonie temi czasy, mąż wielkiego przezorn y ludzkości. Karol naprzód Pisarz Ziemski Sendomirski, poseł z tym tytułem na Seym 1685, z tamtąd deputowany do remissyi skarbu Koronnego, Constit: fol: 8, w roku 1687 iuż Sędzia Ziemski, z Seymu 1690 deputat do boku królewskiego etta obrady, Constit: fol: 8, na koniec Podkomorzy Sendomirski 1700, deputat do seyie functiey: Constit: fol: 8, ~~na~~ miał za sobą Wąsowiczownę siostrę tey, co była za Kłopockim, drugą Łczyńską. Synowie iego trzeciech, a brdaymie syn Łowczego Sendomirskiego, życia nido dokonał w Zakonie naszym w Collegium Kaliskim 1706. Marcin temi czasy w tymże Zakonie, N Proboszcz Noromieyski S. T. D. Kościół w Dzierzaźnie wymurowawszy umarł 1678"

Żernicki „Der Polnische Adel" – Hamburg 1900:

„Wąsowicz H. Łabędź – Wojew. Rawa 1351, Sendomierz, Grosch. Posen, Steichen Ursprungs mit den Lipski. Huldigten Preussen 1798 im Kreis Rawa. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis.

Żernicki:
Wąsowicz H. Ślepowron – Kreis Trembowla 1783 (Bork. Sp.)

Wąsowicz H. Leliwa – Wojew. Mińsk (Bork. Sp)

Poczet szlachty galicyjskiej i bukowińskiej – Lwów 1857 podaje oprócz kilkunastu Wąsowiczów z Smogorzowa Duninów, które się legitymują – oprócz nich:

Wąsowicz Dunin h. Ślepowron Ignacy i Józef (syn Andrzeja) Tremb. Sąd Grodzki r. 1783

Wąsowicz Dunin Tymoteusz, Wojciech i Hermenegild (z nich Tymoteusz, Członek Stanów) bez podania herbu – Lwowski Sąd grodzki 1782

Wąsowicz Dunin Ignacy (syn Wojciecha) bez podania herbu – Lwow. Sąd Ziem. r. 1782

Piotr Leszczyński, syn Antoniego i Anieli i Szatkówny był ożeniony z Teklą Nowicką

Kto był ojcem Tekli Nowickiej, żony Piotra Leszczyńskiego. Jak była z domu jej matka?

Czytałem niegdyś w Żabiatcach, z pośród pliku listów, pisanych przez ś. p. Franciszka - drzyclerego Leszczyńskiego, syna Piotra i Tekli z Nowickich list, oznaczony Nr. 37, z daty 30/12 1854, który taką zawierał wzmiankę: „Matka moja Tekla ~~z~~ Nowicka ~~z~~ rodzona wnuczka jenerała Węzowicza, a rodzona siostra jenerała Nowickiego, który 7 razy przeszedł piechotą jako Legjonista Europę a zginął 29. listopada 1830 r. przez pomyłkę od swoich!"

Wynikałoby z tego, że N. Nowic=

ki, ojciec Tekli i generała Józefa N., był ożeniony z Węgrzewiczówną, córką jenerała Węgrzewicza.

Kto byli rodzice Tekli i generała Józefa Nowickich? Kto był ten jenerał Węgrzewicz? Kto byli jego rodzice?

Fakt zamordowania jenerała Józefa Nowickiego znajduje potwierdzenie w książce Wiktora Gomulickiego p.t. „Rewolucja 1830/31 r. – Warszawa 1908": „Na Przedmieściu Krakowskiem, naprzeciw Czystej, jenerał Nowicki, człowiek szlachetny i wielki patryota, został z karety wyciągnięty i okrutnie zamordowany, z tego jedynie powodu, że w tumulcie nie dość wyraźnie wygłosił swe nazwisko. Wzięto go za Lewickiego Rosjanina, nielubionego komendanta miasta."

Rocznik Wojskowy Królestwa Polskiego na rok 1824 – Warszawa:

„Nowicki Józef, Generał Brygady w służbie czynnej – Sekretarz Jeneralny w Kommissyi Wojny, Kawaler orderu Stanisława Augusta*) 2 Kl. z bryl. Urzędnik Legji Honor., Kawaler orderu Obojga Sycylji"

Do tego samego Józefa Nowickiego zdaje się odnosić wzmianka w Tomie XII tym wydawnictwa „Herbarz Szlachty Polskiej Rodzina" – Uruskiego – Warszawa 1915 – Po wyliczeniu 12 rodzin Nowickich o odmiennych herbach – w ostatnym ustępie p.t. Nowiccy (niewiadomego herbu) podaje autor: „Józef Nowicki ur. 1766 w Warszawie, wstąpił 1783 r. do Kawaleryi narodowej wojska

---

*) Żaden z obywateli Rzeczypospolitej nie mógł zostać kawalerem, dopóki nie wywiódł swojego szlachectwa czterema herbami z ojca i matki. (Patrz Żychlin – Czarniecki Herbarz Polski)

koronnego i w 1794 został vicebrygadyerem i wyszedł do dymisyi. Po powtórnem wstąpieniu 1806 r., jako półkownik inspektor popisów do legjonów, mianowany komendantem kwatery Naczelnego Wodza, a 1810 r. szefem sztabu 3go Okręgu wojska. W 1818 r. awansowany na generała brygady. Odbył kampanje: 1792 i 1794 w Polsce, 1809 przeciw Austryi, 1812 w Rosyi, 1813 przeciw Sprzymierzonym i za waleczność otrzymał Krzyż Kawalerski Legji Honorowej."

Autor nie podaje kto byli jego rodzice

Poczet szlachty galicyjskiej i bukowińskiej – Lwów 1857 r. podaje następujących Nowickich, którzy się wylegitymowali ze szlachectwa w Galicyi:

„ Nowicki Czarny Tomasz – Przem. Sąd grodzki r. 1782

Nowicki Sita Józef (syn Stanisława) - Pilzn. Sąd ziemski r. 1782
Nowicki Sita Józef (syn Antoniego) - Lwow. Sąd ziem. r. 1782
Nowicki Sita Andrzej i Karol (z nich Karol, Rejent Sądu grodz. buskiego) — Lwow. Sąd ziem. r. 1782
Nowicki Sita Edward Klemens Józef trz. im. syn Karola — Wydział Stanów r. 1828
Nowicki Sita Dominik i Michał - Tremb. Sąd grodz. r. 1782
Nowicki Sita Józef - geometra sądowy - - Tes. Franc. II r. 1800
Nowicki Sita Jan — Halicki Sąd grod. r. 1782
Nowicki h. Poraj Jan, Felix i Kajetan - Wydział Stanów r. 1809
Nowicki h. Poraj Justynian Kasper trz. im. (syn Kajetana) - Wydz. St. uznał udow. pochodz. r. 1840
Nowicki Grzegorz, Tomasz, Stanisław, Felix, Augustyn i Piotr — Tremb. Sąd grodzki r. 1783
Nowicki Józef Kasper trz. im., wnuk Grzegorza - Wydz. St. uzn. udow. poch. r. 1840

„Korona Polska - K. Niesieckiego Tom. III z r. 1740:
Nowicki herb: Powinny być trzy osęki, tak, że jeden z nich prosto na dół obrócony, drugie dwa, jeden w prawą tarczy, drugi w lewą; hakami obrócone, ostrzewcami i ednak

Miesięcznik Heraldyczny - Organ Towa-
rzystwa Heraldycznego we Lwowie r. 1908

Parafja Lubcza - poczta Jodłowa koło Pilzna
- Metryki chrztu św., ślubów i zejścia - Tomów
I-XII od r. 1655 do 1836. (Zestawił Dr. Mieczy-
sław Dunin-Wąsowicz):

„Nowicka Katarzyna, 1° voto Wąsowi-
czowa, od r. 1794, 2° voto żona Walentego
Służewskiego"

Jak powyżej - ale Rocznik 1909

Parafja Janów Trembowelski - Metryki
chrztu św., ślubów i zejścia od r. 1699 do
1783 r. (Zestawił Dr. Mieczysław Dunin Wąsowicz):

~~# Nowicki Józef nob. ślub z Anną z Ossa-
ny 11 stycznia 1664 r. Św. Jerzy Jaroszo-
wicz~~

Wymienieni są członkowie rodzin:
Czołowskich, Drozdowskich, Leszczyńskich
Sowińskich, Staniszewskich, Wasilkow-
skich i innych - ale Nowickich niema.

Jak wyżej - ale Rocznik 1910;

Z dawnych metryk Kościoła Maryackiego w Krakowie:

Metryki ślubów - Część I. 1586-1645

(Zestawienie przez Ks. Jana Sygańskiego T. J. (Krak.):

„Nowicki Józef nob. z Anną z Opany 11. stycznia 1684.x) Św. Jerzy Januszowski archipresbyter i Tobiasz Żaboklicki Kanon. Krak."

Część VII Metryki ślubów 1757-1782:

„Nowicki Wawrzyniec nob. z Teresą Kraczyńską 25. lutego 1764. Św. Kazimierz Kraczyński i Józef Nowicki."

Jak wyżej - ale rocznik 1912

Z dawnych metryk Katedry na Wawelu w Krakowie - 1. Metryki chrztu 1598-1699 (Zestawienie Ks. Jana Sygańskiego T. J.):

„Nowicki Józef gen., ż. Anna Negerówna, syn Józef Stanisław 28 Kwietnia 1685."

---

x) Sine bannis in lapidea nobilis Tucci

Moje zapytanie skierowane do Redakcji Miesięcznika Heraldycznego we Lwowie (Patrz Mies. Herald. Nr. 4 z roku 1908):

„Proszę o bliższe informacje co do pochodzenia i wzajemnego pokrewieństwa rodzin Nowickich i Wąsowiczów. Tekla z Nowickich była rodzoną ~~B~~ [illegible] generała Wąsowicza, a rodzoną siostrą generała Nowickiego, który zginął 29. listopada w Warszawie, na Krakowskiem Przedmieściu od swoich" S. M. (Zabłotce)"

Odpowiedź na to zapytanie (Patrz Mies. Herald. Nr. 7. z grudnia 1908):

O pokrewieństwie Nowickich z Dominami Wąsowiczami znane mi są następujące szczegóły: 1) Katarzyna z Nowickich, wdowa po Jakóbie Drozdowskim, jest r. 1775, 2° voto za Janem Dominem Wąsowiczem, cześnikiem dobrzyńskim, posiadaczem Krzaz i Kopania (Gr. Krak. Rel. Obl. 4 p. 144) a r. 1794 wychodzi po raz trzeci za Walentego Służewskiego, właściciela części Lutczy (Metr. tamże)

2) Mikołaj Nowicki, p. własn., syn niegdyś Jana i Konstancji z Sowińskich, wnuk Michała i Katarzyny z Staniszewskich, legitymował się w Trembowli r. 1783 wraz z synem Feliksem Józefem, zrodzonym z Wiktorji z Dominów Wąsowiczów (Gr. Tremb. Rel. 301, p. 97).

3.) W nieznanych dotychczas pamiętnikach Łosia z podróży po Europie są częste wzmianki o ks. Józefie Węgrowiczu, proboszczu w Radomiu (w latach 1770-1780) z którym Łoś w Rzymie się spotkał i zaprzyjaźnił a między innemi to, że siostra tego proboszcza jest za Nowickim! Będzie to zapewne wspomniana powyżej Wiktorja, rodzice tych dwóch osób jednak nie są mi znani!

Z domu [illegible] Węgrowiczów byli w XVIII wieku generałami: Aleksander, cześnik żytomierski i Karol, późniejszy sędzia ziemski radomski, kawaler orderów Orła Białego i św. Stanisława, obaj mianowani 1763. Generał-adjutantami królewskimi byli: Andrzej, cześnik radomski, starosta brzeziński, mianowany r. 1772 i Jan Kanty łowczy stężycki, kawaler orderu św. Stanisława, mianowany r. 1774 (Sig. tomy 29 i 32.) który z nich wnuczką była Tekla z Nowickich nie jest mi wiadomem. Wątpię, czy ów Feliks Józef Nowicki jest identycznym z Józefem N., generałem brygady Król. Kongresowego. Jest on raczej jedną osobą z Feliksem N., kapitanem 6. pułku piechoty liniowej (por. Gembarzewski, wojsko polskie, t. II. Lista oficerów wojska pol. 1817-1830)."

A. Dunin Węgrowicz (Lwów)

Moje uwagi do punktu 1)! Pierwszy mąż Katarzyny Nowickiej był Drozdowski. Nazwisko Drozdowski powtarza się 16 razy w metrykach [illegible] [illegible], co by rzucało pewne światło na to, że Katarzyna [illegible] była z tych okolic.

Drugi mąż Katarzyny od r. 1775 Jan [illegible] [illegible]. Czy Katarzyna nie jest może siostrą Feliksa ur. około 1770

wszystkie się z sobą zchadzą we środku tarczy, w polu błękitnym, na hełmie trzy pióra strusie, na nich takież trzy asę-ki iak na tarczy. - - - - - - - -

Nowiccy tedy w Województwie Wileńskim, tym się Kleynotem pieczętuią, luboć różny kwiatów: w Ms. (co na nadgrobku iednego z nich widział) powinny bydź trzy gwiazdy wieżky osękami. W Lidzkiey ziemi dobra Kuracy-szowczyzna od lat trzechset trzymali.

Z tych Bogdan Nowicki Czarnym nazwany, doświadczony żołnierz, częste w woyskach Kommendy miewał, Hieronim Sekretarz Zygmunta Augusta. Prokop za Zygmunta III przeciwko Maxymilianowi stawaiąc, wiele z nieprzyiaciół żywcem do Hetmana Zamoyskiego przyprowadzał, Rotmistrz sławny, wziął w zasługach Rozłucz wieś pod Samborem, syn iego z Cieszkowskiej Woyciech, w ślady

Oycowskie wstąpiwszy, woyskową długo
traktował, aż z Szmyszczewską, podob-
no z Szmyską, weszedszy w kontrakty
małżeńskie, spłodził syna Mikołaia,
ten z Eufrozyną Horodyiską żył bez-
potomnie. Michał Sieła Nowicki Ziemia-
nin Woiewodztwa Kiiowskiego, Sędzia Grodzki Kiiowski,
zostawił potomstwo. Zacharjasz do wie-
ku swego ośmdziesiątego żołnierz z Chod-
kiewiczem Karolem, osiadł na Żmudzi,
a poiąwszy corkę Bazylego Kałuszkow-
skiego miał z niey sukcessorow. Piotr
Nowicki stryieczny Prokopa, Sędzia Grod-
zki Lidzki, synowie iego, Krzysztof kto-
ry zginął pod Chocimem, y Jędrzey mąż
rycerski, ktorego syn Mikołay. Teo-
dor Cześnik Lidzki, Porucznik Cho-
rągwi Kozackiey Chaleckiego Strażnika
Litewskiego, miał za sobą w pierwszym
małżeństwie Tyszkiewiczowną, w dru-

gim Olszewską, z których miał sy-
nów: Tomasz Cześnik Lidzki, Kazi-
mierz Podczaszy Rzeczycki 1674, Jan
y Paweł w Trockim 1632. Justyna Za-
konnica S. Brygitty w Łucku 1702.
Michał Skarbnik Miński, którego syn
Jan Antoni Skarbnik Chełmski y Sędzia
kapturowy 1733, żona iego Wereszcza-
kówna. Eustachi y Władysław 1700
Nowicki herbu Poraj w Ziemi Sanockiey.
O tych ani Paprocki ani Okolski nie
pisał. Piotr Nowicki 1692. Jerzy
miał za sobą Helenę, Daniela Klecz-
kowskiego córkę."

Kto był ojcem jenerała Józefa No-
wickiego, zamordowanego 29/11 1830
— Kto jego matką?

W r. 1910 w Zborowie mówił pan Ignacy Kra-
sicki że syn (a może wnuk) jenerała Józefa Nowic-
kiego z 1830 r. był Oberpolicmajstrem w Kijowie a teraz
jest generał gubernatorem w Odessie

Franciszek-Przybysz Leszczyński,
ur. 12/2 1801 w Wasylkowcach, zmarły 2/6 1857 r. pochowany na cm. Łycz. we Lw.
syn Piotra i Tekli z Nowickich, właśc.
Zabłocice z wójtowstwem [illegible] i Stałyjnia
koło Brodów, dr. praw i adwokat lwowski,
były żonaty z Krystyną z Domaradzkich
herbu Ostoja, córką Jana (patrz portret) i Konstancyi z Korybut-Daszkiewiczów h. Korybut (patrz portret.)

Franc.-Przyb. [illegible] szlach. w Galicyi z r. 1817

„Korona Polska" K. Niesieckiego, Tom II z r. 1738:
„Domaradzki herbu Ostoja w Sendomirskim Województwie. Domaradzka była za Mikołajem dziedzicem na Borowie x) herbu Abdank. Antoni tych czasów kwitnie na Rusi, którego z Maryanny Leszczyńskiej obaczysz synów Józef i Piotr"

---

x) koło Chorzelowa

Adam Boniecki. Herbarz Polski – Wiadomości historyczno-genealog. o rodach polskich. Warszawa:

„Domaradzcy h. Ostoja i h. Jastrzębiec z Domaradzic w powiecie sandomierskim.

Dojść o nich trudno, którzy do jakiego herbu należą. Piotr, Franciszek i Jan x), udowodnili pochodzenie swoje szlacheckie w sądzie lwowskim ziemskim 1782 r.

Walerjan, Felix i Ludwik synowie Jana, zapisani zostali do ksiąg szlacheckich galicyjskich, w latach 1828–1852.

Michał, Felix, Wojciech i Zacharjasz synowie Franciszka 1832 r., a Michał syn Piotra 1837 roku.

Jan w sądzie pilźnieńskim a Bazyli i Jan, w sądzie sandomierskim, wylegitymowali się ze szlachectwa 1782 roku (Gal.)

x) Będzie zapewne ten z portretu urodzony 1757 r. – czyli że legitymując się miał 25 lat. Był ożeniony z Konstancją Wasilkiewicz – dziećmi jego byli (oprócz Walerjana i Felix.) Ludwik (z Krośnicy), i Justyna z Te-dec. K.

Adam Boniecki - Herbarz Polski - Wiadomości historyczno-genealogiczne o rodach polskich - Warszawa:

" Daszkiewiczowie herbu Korybut

Alexander Korybut Daszkiewicz, udowodnił w ziemstwie brawskiem pochodzenie swoje szlacheckie 1782 roku (Zof.) Tenże Alexander Walenty zostawił syna Jana 1797 r. i córki: Józefę Orańską
Zuzannę Sokulską
Eleonorę Krokowską
Rozalję Świeżawską
Konstancję Domaradzką
Maryannę Kłobukowską
i Wiktoryę Matawską

Jan, Józef, Adam, Karol, Augustyn i Zofi syn Wiktor Korybut Daszkiewiczowie h. Korybut, synowie Antoniego, wnukowie Jana, prawnukowie Kazimierza, a praprawnukowie Marcina, właściciela dóbr Rutka, legitymowali się ze szlachectwa w gub. wileńskiej 1800 r. "

Stopień powinowactwa między Leszczyńskimi a Mniszchami

Alexander Korybut Daszkiewicz h. Korybut
Żona: Teresa Koszutska h. Leszczyc (według P. Mniszka) i Wruskiego

Jan Kor. Daszkiewicz
h. Korybut

Konstancja D.
ur. 1777, † 1854
(daty z portretu)
za Janem Domaradzkim h. Ostoja
ur. 1757, † 1824
(daty z portretu)

Krystyna Domaradzka
za Franciszkiem-Dezyderym Leszczyńskim

Alexander Leszczyński
Żona: Jadwiga z Chądzyńskich

Jadwiga Leszczyńska
za Stefanem Matein

Józefa D.
za Woyna-Orańskim

Zuzanna D.
za Sokulskim

Eleonora D.
za Krakowskim h. Ślepowron

Alexander Krakowski h. Ślepowron
Żona: Anna z Markowskich h. Bończa

Ewelina Krakowska
ur. 1842 r., zaślubiła
1860 r. Zygmunta Kazimierza Mniszka, ur. 25/10 1834

Tytus Mniszek
ur. 31. 12. 1874

Rozalja D.
za Świeżawskim

Maryanna D.
za Kiobn-kowskim

Wiktorja D.
za Malarskim

(221)

113

Stopień powinowactwa między Leszczyńskimi a Uznańskimi

Franciszek-Dawyd Leszczyński
Żona: Krystyna z Domaradzkich h. Ostoja

rodzona siostry

. . . . . Uznański
Honorata z Domaradzkich h. Ostoja

Był u nas na Zielonej depeszowali na nasz ślub

222

Dzieci Leszczyńskich:
- Stanisław L. – † bezp.
- Ludwik L.
- Aleksander L.
- Walerja L. – † panną

Dzieci Uznańskich:
- Eustachy Uzn. – ż. Żychlińska, Dziedzic dóbr Szafary, Poronina etc. koło Zakopanego
- Olimpja – za br. Steckim
- Laura – za Dobrzyckim
- N. – za bar. Lipowskim

Wnuki:
- Roman L.
- Zofja L.
- Ludwika L.
- Olga L.
- Jadwiga L.
- Witold L. – † bezp.
- Eustachy Uzn.
- Adam U.
- Marya – za kr. Sur. Kowalskim
- Alfred U.

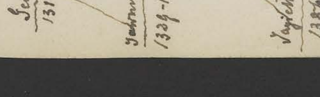
Kunaszowski Hieronim – Lwów 1880 – Życiorysy uczestników powstania listopadowego: „Daszkiewicz Marcin, rodem z Kurlandyi, przez stosunki familijne, wychowany na dworze petersburskim, umknął stamtąd w r. 1812 i zaciągnął się do kosynierów polskich; w roku 1831 walczył w szeregach ojczystych; po upadku sprawy emigrował do Węgier, w r. 1848–1849 służył pod Bemem i Dembińskim. Umarł w Wielkim Waradynie, licząc lat 86, dnia 15 września 1879. Miewał stosunki z Deakiem, Garibaldim, Mazzinim"

Żernicki – „Der Polnische Adel" – Hamburg 1900:

„Korybut Wappen"x) – In Roth eingestürzter silberner Halbmond, oben besetzt mit einem silbernen Kreuze, unter dem Monde ein goldener sechseckiger Stern. Über dem Schilde die Fürstenkrone. Es wird von 10 Familien geführt, die sich von Korybut xx), dem Sohne des Litth. Groszfürst Olgierd, ableiten"

---

xx)

Żernicki x): „Es führen dasselbe: Daszko, Daszkiewicz, Łatiszyński, Porycki, Sołtan, Wiśniowiecki, Woronicki, Zbaraski, Zdanowicz, Żernicki.

Jan Domaradzki (ten z portretu), ożenił się z Konstancyą z Korybut Daszkiewiczów h. Korybut (tę z portretu) – był synem Józefa i Maryanny Szeliskiej, (ślub w Lubiczy koło Rzesna 21/6 1742) a wnukiem Antoniego i Marjanny Leszczyńskiej (Nies.)

Żernicki; der Polnische Adel – 1900:

Szeliski W. Szeliga – Schlesien, Galizien. Sind ein Zweig der Szeliga. (Pawłowski Poczet szl. gal. i buk. [z r. 1857]

Aleksander Leszczyński, dziedzic Zabłociec z Wólkomatyczami i Stołyniem koło Brodów ur. 1844 r., † 1893 r. i pochowany w Zabłotcach (wszystkie posiadł 1863 r.), zaślubił 10/6 1871 r. w parafji Św. Mikołaja we Lwowie Jadwigę z Chądzyńskich h. Listek, urodzoną 1848 r., zmarłą 1882 r. w Zabłotcach i tamże pochowaną córkę Klaudyusza – Tadeusza i Antoniny z Antkiewiczów h. Sas.

Tom I z r. 1728

„Korona Polska" – K. Niesieckiego:

Chądzyński h. Ciołek w Woiewodztwie Podlaskim. Maciey Chądzyński, Zakroczimski y Błoński Starosta, Poseł na Seym w roku 1564, z tamtąd elepantowany Kommissarz do lustracyi dobr Krolewskich w Mazowszu Constit: f. 40, y w roku 1567 do zapłaty woysku Constit: f. 147. Był y Podkomorzym Drohickim. Paproc: o herb: f: 825 Piotr Zakroczimski Starosta, a podobno syn Macieja, naznaczony do rewizyi Ksiąg Grodzkich Zakroczimskich Constit: 1593, f. 648. Jędrzey Starosta Nurski Podkomorza Tanowego w tych Ziemi Constit: 1609 f. 905: tenże to zdami się Jędrzey Woiewodą był Podlaskim, umarł w roku 1631. Żona iego Zofia z Krzniewa. Stoł Bialotow. Sarzynski Opisanie wydrzany. Jan z Chądzyna Starosta Nurski w roku

1633, podpisał Pacta Conventa Władysława IV. Antoni Chądzyński Woiewoda Podlaski w roku 1643. Stanisław Podstoli Drohicki w roku 1632. Jan Człowiek Bielski z Seymu w roku 1676 Kommisarz do rewizyi Przywileiow Rusi nadanych w Ziemi Drohickiey Constit: f. 23. Walenty brat Macieia Podkomorzego Drohickiego Kanonik Płocki y Pułtuski. Kazimierz z Podlaskim podpisał się na Elekcyą Jana III. Okolski t. 2. f. 591 pisze że Chądzyński Starosta Nurski miał za sobą Corkę Stanisława Dębińskiego Kanicza, Starosty Chęcińskiego.

Herbarz Bonieckiego - Tom IIgi - Warszawa:

1, Chądzyńscy vel Chądzeńscy ~~h.~~ ~~Ciołek~~ vel Chondzyńscy h. Ciołek z Chądzyna w wojew. Podlaskiem

Bernard z Chądzyma, podkomorzy Ks. Janusza płockiego 1478, wojski płocki 1482 r., starosta pułtuski 1488 r., ~~starosta~~ chorąży ciechanowski 1493 r. Andrzej starosta pułtuski, nabył Zalesie 1490 r. (M. 64. 238) . . . .

W Galicyi wywiedli się ze szlachectwa: Antoni, pułkownik byłych wojsk polskich, dwóch Ignacych, Józef, Tadeusz i Michał 1782 r. w sądzie ziemskim lwowskim, Ksiądz Wojciech Augustyn w sądzie grodzkim lwowskim a Michał i Wincenty w sądzie ziemskim przemyskim 1782 r., Walenty, Leon, i Antoni, synowie Ignacego w r. 1834, Medard, Marcelina, Adam i Floryan dzieci Walentego, w 1848 r., Józef i Klaudyusz Tadeusz synowie i Jan Maryan, wnuk Ignacego w 1847 r. w Wydziale Stanów we Lwowie (Sot.)."

Genealogja Chądzyńskich herbu Ciołek

zestawiona według Certyfikatu Szlachectwa dla Klaudyusza Tadeusza, syna Ignacego Chądzyńskiego, wydanego pod Nr. 739 przez Wydział Stanów Król. Gal. i Lodom. 15/7 1847 r. (Patrz Zapys Kr. Rodz. I. str. 383)

Wojciech Chądzyński h. Ciołek.
Żona: Barbara z Łążyńskich

Ignacy Chądz. + 22/X 1824 r.
Właściciel dóbr Helenkowa
w Cyrkule Brzeżańskim
żona: Tekla z Żurakowskich
+ 22/2 1827

Antoni Ch.
pułkownik b. W. P.
wylegitymowany ze szlachts. w Lwowsk. sądzie ziem. 1782 r.

Walenty Ch. — **Leon Ch.** — **Antoni Ch.**
Wpisani do metryk szlach. gal. 1834 r.

Antoni Ch.: ur. 1792, + 1877, żył lat 85, major W. P., Kaw. o. W. Virtuti Militari i Legji Hon.

Dzieci Walentego: Medard Ch., Teodor Ch., Marcelina Ch., Adam Ch., Florjan Ch.

Józef-Tad. Ch.
Żona: Henryka z Żurakowskich
— **Jan Ch.**

Klaudjusz-Tad. Ch. ur. 30/10 1802, + Helenkowie
Żona: Antonina z Hubickich
pochowany na cmentarzu w Komarnie
— **Jadwiga Chądzyńska**, za Aleksandrem Leszczyńskim z Łabiszyna

---

Napisy z grobowca Chądzyńskich na cmentarzu w Kozowej x), które, będąc na manewrach kawaleryjskich przed wojną światową, w okolicy Kozowy, wynotowałem:

Grobowiec Rodu Chądzyńskich h. Ciołek
†

Ignacy Chądzyński
+ 22/X 1824.

Józefa z Karskich Jeleńska
+ 11/XII 1832

Tekla z Żurakowskich
Chądzyńska + 22/II 1827.

Katarzyna z Jeleńskich
Chądzyńska, + 7/XII 1828.

Roman Chądzyński
+ 1830 r.

---

x) Kozowa leży 15 km. na wschód od Brzeżan, Helenków zaś 4 km. na północ od Kozowy.

Życiorysy uczestników Powstania listopadowego, przez Hieronima Kunaszowskiego – Lwów 1880:

„Chądzyński Antoni, ur. 1792 r., oficer W. P. z czasów Napoleońskich, później major w r. 1831., Kawaler orderu Legji Honorowej, Krzyża Wojskowego Virtuti Militari i Medalu Św. Heleny; przy końcu Kampanji 1831 r. odznaczył się podczas obrony Zamościa. Opuściwszy dziedziczny majątek w Galicyi, przebywał długi czas we Francyi jako emigrant, poświęcając się staraniemu wykształceniu synów i córek. Zamieszkawszy później we Lwowie, umarł dnia 3. czerwca 1877 r., spoczywa na cmentarzu stryjskim."

W powyższym życiorysie wymieniony Antoni Chądzyński, major W. P. z 31 r. jest identycznym z Antonim synem Ignacego i Tekli z Żurakowskich, właściciela Helenkowa koło Kozowy. (Patrz Genealogja na str. 228). Jest zatem stryjecznym bratem Jadwigi Chądzyńskiej, zamężnej za Aleksandrem Leszcz. z Łabłoc.

W liście pisanym do mnie z Kozowy przez Księdza Kanonika Konarskiego, pod datą 3/12 1910 była taka wzmianka: „W r. 1831 w Księgach Kościelnych jest wpisany akt chrztu dziecka Antoniego Chądzyńskiego (syna Ignacego), które urodziło się w Woli pod Warszawą. Ten Antoni Chądzyński był kapitanem wojsk polskich"

Wojciech Chądzyński h. Ciołek (patrz genealogja na str. 228) był ożeniony z Barbarą z Łężyńskich: „Korona Polska" – K. Niesieckiego:

„Łężyński h. Lubicz. Ms. o Famil: Pruskich o nich świadczy, że dziedziczyli na Szewie w Pensiech; z tych Łukasz Łężyński 1632. N. Chorąży Chełmiński, żona jego Maryanna Rudnicka. Kazanie X. Mleczka."

Herbarz Lodzia-Czarnieckiego: „Kazimierz, Józef, Alojzy, Jan, Feliks i Aleksander udowodnili szlachectwo w sądzie ziem. Lwowskim, 1782 r., nie wiadomo nam jednak, czy do herbu Lubicz należą. Niewiadomo nam również do jakiego domu należy Kornelli, nauczyciel gimn. we Lwowie, autor Wypisów 1852."

„Korona Polska" – K. Niesieckiego:

„Łężyński h. Nałęcz. Kojałowicz w Ms. świadczy, że z Dobrzyńskiej ziemi, niektórzy z nich wynieśli się do Litwy, to jest Baltas Łężyński, synowie jego Stanisław mąż

żołnierski, Grzegorz Mieczniczy Ośmiański, ten spłodził Jerzego y Hieronima, y Maciey od którego syn był Kazimierz. Paweł Wy-ski dobrzyński, z Seymu 1628 deputat na Trybunał Radomski. Constit: fol: 4."

Ignacy Chędzyński syn Wojciecha, właściciel Helenkowa w Brzeżańskiem miał za żonę Teklę z Żurakowskich, córkę Michała, a jego syn Józef-Tadeusz był żonaty z Henryką Żurakowską.

„Korona Polska" K. Niesieckiego:

„Żurakowski herbu Sas - w Woiewodztwie Ruskim, Kazimierz Żurakowski Łowczy Żytomirski, Sędzia Kapturowy Lwowski 1733. N. Żurakowska Lechnowiczowna była za Pawłem Szumlańskim Rotmistrzem Krolewskim. Teodor Bilicz-ko Żurakowski miał za sobą Annę Szumlańską, z ktorey był syn Stanisław, a w zakonie Euzebiusz."

N. Cześnik Żydaczewski, żona iego Dziedoszycka, z tey corka iedna za Xiążęciem Czetwertyńskim, druga Mniszką Sakramentką."

Szeliga-Żernicki, Der Polnische Adel - 1900:

„Żurakowski W. Sas. - Russ. Wojew. 1600.
Führen die Beinamen Biliczka, Filowicz, Firtowicz, Hołubowicz, Huk, Zatworny, Zechnowicz, Żuczek. (Nies., Geneal. der Krechowiecki, Bobrowicz, Bork. - Bork. Sp., Liske 1, Zr. Ks. 5)

Żurakowski W. Prus I. - Land Halicz 1633.
Führten 1782 in Polen den Adelsbeweis (Ad. M. Gal.)"

Spis Szlachty galic. i bukow. z r. 1857 podaje Żurakowskich tak h. Sas jak i Lubicz

Klaudyusz-Tadeusz Chądzyński h. Ciołek, ojciec Jadwigi, zamężnej za Alexandrem Leszczyńskim, dziedzicem Żabłocic - był żonaty z Antoniną Hubicką h. Sas.

„Korona Polska" Niesieckiego Hubickich nie podaje.

Antoni Boniecki - Herbarz Tom VII:

„Hubiccy h. Sas: Alexander Rybotycki zabezpieczył 1446 r. posag żony swej Katarzyny Herburtówny, Tworzańki przemyskiej, na sumach swoich zapisanych na wsiach królewskich Hubiczsioło i Stanile w Drohobyckiem, a 1461 r. ponawia to zabezpieczenie na połowie wsi swoich Hubicach i Hruszowie. Od wsi tej, której część była jego dziedziczną własnością a z której poszli i Korczakowie Hubiccy, pisał się także często Hubickim i od niego prawdopodobnie

pochodzą Sasowie Hubiccy.

Michał, syn Bazylego 1787 r. posesor Chartanowic, pozostawił z żony Anny synów: Bazylego, Jerzego i Dyonizego, którzy legitymowali się ze szlachectwa 1803 r. przed deputacją wywodową podolską. Na postawie tego Dyonizy 1815 roku, a Bazyli i Jerzy 1821 r. w Wydziale Stanów galicyjskich uznani za szlachtę.

Dyonizy miał syna Henryka 1840 r., Jerzy z Anny Macielińskiej córki: Magdalenę i Teklę, a Bazyli z Anastazyi Dmitkowskiej synów: Jana, Eustachego i Ludwika, wylegitymowanych ze szlachectwa 1850 r. w Wydziale Stanów we Lwowie i Michała, Mikołaja i Sylwestra. Z nich Ludwik, z Antoniny Stögerówny pozostawił syna Emila, którego z Anieli Boberówny syn Stanisław Emil

nr. 1877, wylegitymowany ze szlachectwa 1885 r. w Wydziale Krajowym we Lwowie"

Genealogja Hubickich h. Sas według Bonieckiego:

Bazyli Hubicki

Michał Hubicki
1787 r., posesor Chartanowic
Żona: Anna

- **Bazyli H.** — Żona: Anastazya Dunikowska
  - Jan
  - Eustachy
  - Ludwik
    - **Emil H.** — Żona Aniela Boberówna
      - **Stanisł.-Emil H.** — ur. 1877, wyleg. ze szl. w r. 1885 w Wydz. Kr. we Lwowie
  - Michał
  - Mikołaj
  - Sylwester
- **Jerzy H.** — Żona: Anna Maciejewska
  - Magdalena
  - Tekla
- **Dyonizy H.**
  - Henryk (1840)
  - Karol ż. z Stanisławą
  - Zygmunt ż. z Grabowską
  - Antonina za Chęł...
  - Ludwika - panna
  - Justyna za Grabowskim
  - H. ~~[illegible]~~
  - Aleksandra za Hudak

Potomstwo po Dyonizym Hubickim h. Sas, dziedzicu Nakwaszy koło Podkamienia, podług notatek rodzinnych.

Dyonizy Hubicki h. Sas.

Dziedzic Nakwaszy koło Podkamienia w pow. brodzkim
Żona: Julijana Garwolińska (wedle powiedzenia Feliksa Gniewosza)

Henryk H.
† Umarł na Spielbergu, pod Brnem na Morawach za udział w powstaniu 46 roku

Karol H. ur. 1814 r.
Dziedzic Nakwaszy. Brał czynny udział w powstaniu listopad. 30/31. Poseł na sejm gal. i do Rady Państwa we Wiedniu 1861 r. Uczestnik powstania 1863 r.
Żona: Aniela z Sierakowskich (Jej babka Leszczyńska h. Abdank)
Pochowany w Ożydo[illegible] we przykościele.

Zygmunt H.
ożeniony z Grafówną

Antonina H.
za Klaudjuszem Tadeuszem Chędzyńskim, ojcem Jadwigi, za mąż za Aleksandra Leszczyńskiej z Łabłocic

Ludwika H.
zmarła panną, pochowana na cmen. Łyczak. we Lwowie

Felicya H.
za ... Grafem, dziedzicem Tatar pod Lublinem.

N. H.
za Staniewiczem h. Lelіwa, profesorem

Aleksandra H.
za ... Kossakowskim

Aniela Hub.
za Władysławem Gniewoszem, dziedzicem Kątów etc. w pow. brodzkim

Karolina Hub.
za Oskarem Schmittem, dziedzicem Fiziejowki etc. w pow. złoczow.

N. H. — N. H. — N. H. — N. H. — N. H.

Jadwiga Chędzyńska
za Aleksandrem Leszczyńskim, dziedzicem Łabłocic etc.

Karol Graf
dziedzic Tatar pod Lublinem
Żona: ... Rojowska

Karol Staniewicz
h. Leliwa, profesor
Żona: ... z Csillagów

Stanisława K.
za Liberatem Zajączkowskim, dziennikarzem

Henryk K.
† w Kufstein więzieniu za udział w powstaniu 46 r.

Wincenty K.
ożeniony z Węglewską.

Felix Gniewosz
Żona: Maja z hr. Zamoyskich z linii węgierskiej

Olga Leszcz.
za prof. [illegible] Józefem Lubrzyckim

Jadwiga Leszcz.
za prof. U. P. Stefanem [illegible]

Witold L.
Uniwersytetu Spółki [illegible] etc.

Antonina
za ... Miecz. Kowskim, dziedzicem ... na Pomorzu

N. — N.

Aleksander
Zmarł tragicznie od ukąszenia muchy. Pełen nadziei młodzieniec † bezdz.

Adam
mag. praw. wyższ. urz. Min. Spr. Zagr. w Warsz. Żona z Mieczkowskich

Jerzy
dr praw rejent (notar.) w Zaczerniu w Pozn. Ż. z Łuka-siewiczów

Anna
za inż. Harlendem † bezp.

Stanisław
za Karlińskim. Rozwie-dzeni

Liberat
inż. [illegible] Radca magistratu † bezdz.

Wies. — Jaś — Zosia

Karol Hubicki i Władysław Gniewosz są podpisani jako świadkowie w metryce ślubu między Jadwigą Chędzyńską a Alex. Leszcz., którzy się odbył w Kość. św. Mikołaja we Lwowie 20/8 1871

Życiorysy uczestników Powstania Listopadowego przez Hieronima Kunaszowskiego. Lwów 1880.

„Hubicki Karol, ur. 1814. Skończywszy kurs nauk filozofji na uniwersytecie lwowskim, wszedł w styczniu 1831 roku do wojska polskiego, służył w 4 pułku ułanów w Korpusie Dwernickiego, biorąc udział we wszystkich bitwach tego walecznego korpusu. Pod Boremlem w czasie szarży na dragonów moskiewskich został okropnie porąbany w głowę, z placu boju do niewoli wzięty; po wyleczeniu z ran w Dubnie, był oddany w sołdaty do piechoty kaukaskiej; za wstawieniem się rządu austryjackiego uwolniony, wrócił do kraju 1834 r. Osiadłszy na własnej grzędzie w Ożydowie, poświęca się usługom obywatelskim i społecznym z wzorową gorliwością."

Nekrolog z gazety:

„Ś. p. Anielę z Sierakowskich Hubicką odprowadzili dn. 4. 6. m. licznie zebrani krewni, sąsiedzi i włościanie do ostatniego na tej ziemi przybytku. Żal powszechny a nieutulony słabym tylko wyrazem tych uczuć, które szerokiem kręgiem uznania i czci dla cnót zmarłej otaczały ją już za życia. Ś.p. zmarła łączyła cnoty i zalety prababek naszych, słodycz, spokój, rozwagę, niestrudzoną pracowitość z rozumem trafnym, głębokim i ukochaniem najwznioślejszych ideałów. Ośmdziesiąt osiem lat przeżytych w majątku rodzinnym w Oiydowie było pasmem wzorowego życia. Jako córka, potem żona i matka spełniała swe obowiązki z zaparciem się, cicho, pracowicie, wytrwale. Uczynna dla otaczających, dobroczynna dla włościan,

pomogła niejednemu w potrzebie, a dając rozważnie, majątku nie strwoniła. Co mogła zrobić Polka, kraj swój kochająca dała dowód w r. 1863. Dzielnie wspomagała pracą męża swego ś. p. Karola Hubickiego. Oszydłów był przystanią, tam kryli się powstańcy, skąd wychodzili na duchu i ciele pokrzepieni. Tam przechowywano broń, dokumenty. Po rozbiciu pod Radziwiłłowem przyjmowała rannych i matczyną opieką ich otoczyła. Do ostatniej chwili życia, miłość ojczyzny, umiłowanie pracy i oszczędności były przez nią w czyn wprowadzane, a że czytała i umiała wiele, rozmowa z nią była pouczająca i dziwnie miła; zdawało się zawsze, że podsuwa do wykonania myśl dobrą. Bolała ją każda zmarnowana piędź ziemi, martwiła się brakiem osz=

czułości, lekkomyślnym trwonieniem majątku, chciwych otaczających jej ludzi. Gospodarowała wzorowo na ojczystym zagonie, niestrudzona wyjeżdżała w pole, aby każdej czynności doglądnąć osobiście. Zimą i latem można ją było spotkać w oborze, na toku, lub w ogrodzie – zawsze spokojna, czynna, łagodna. Przeszła dobrze czyniąc – wdzięczni jej sercem, wstępujcie w jej ślady.

„Korona Polska" – K. Niesieckiego:

„Gniewosz herbu Rawicz. Ci się piszą z Olexowa. Stanisław Gniewosz, z Ma-gierowny herbu Szeliga, spłodził synów trzech. Z tych pierwszy Cherubin, w Wołoszech pod Bukowiną 1497 poległ, o czym Biel: fol: 486, ale y potomstwo iego ustało. Daniel drugi, zostawił syna Stanisława, ktorego z trzech żon, liczne potomstwo zostało. Gabryel

trzeci, ten się z Olexowa pisał, pojął w małżenstwo Tarłowną, Stanisława Tarły Ochmistrza Krolowy Elżbiety corkę; ktora mu powiła czterech synow; z tych Iędrzej pierwszy, dziedzic na Sarnowic, w rożnych expedycyach męstwem wsławiony, osobliwie pod Obertynem z Mieleckim, z Falęcką dwoch synow zostawił, Stanisława, ktory na dworze Krolowy Katarzyny drugi czas strawiwszy, tamże życia tego dokonał; y Adryana, ktory młodo świat ten pożegnał, w Lisieckowic pogrzebiony, Siostry ich, Barbara Kochanowska, y Anna Lasocka. Jan drugi syn Gabryela, dziedzic na Smogorzewic, Rotmistrz Krola Stefana, tego za swoie krwawe w Moskwie y pod Gdańskiem expedycye, iest wysługa w tym domu od Krolow nadana, iego z Czerny synow dwuch było, Paweł y Jan, również rycerscy. Mikołay trzeci syn Gabryela, Lisieńska herbu Ciołek

dwoch mu synow powiła, Balcera dworza-
y Sekretarza Krolewskiego, męża walecznego,
ktory własnym kosztem obłayke na ty wy-
stawił, na nieprzyjacioł tej Oyczyzny,
miał za sobą Księżniczkę Czartoryiską,
przedtem wdowę po Kniaziu Semeniekim,
iako pisze Okol: ale z nią żył bezpotomnie,
y Jana Starostę Latowickiego, i cało o nim
wzmianka w Konstytucjach 1591 fol: 633. y 1595
fol. 677. kiedy go do zapłaty woysku Kwar-
cianemu deputowano: był to wielki
swoiego wieku Kawaler, tak dalece,
że o nim wspomniał Stefan Batory, Krol
Polski, gdyby mi poiedynkiem przyszło cze-
tować o Krolestwo, nie kogo inszego
bym na tę funkcyę zażył, tylko Jana
Zborowsca, y nie dziw: bo go był doznał
Stefan, y iego męstwa, kiedy ieszcze młod-
szym będąc, na dworze Jana Węgierskie-
go Krola, iak z Turkami na harcu mężnie

sobie poczynał, y zwyciężące z tamtąd zawsze odchodził, dlatego też na tronie Polskim osiadszy, Rotmistrzem go swoim uczynił, y Podkomorzym, pod Mielnikiem swą expedycyą: kiedy mu mówiono, aby był na syna Starostwo Latowic-kie wyjednał u Króla; rzekł: Dobra Rze-czypospolitej są dla dobrze zasłużonych Oyczyźnie, nie dla żaków, ani dla białych głów, dla tego, miałbym w tym sumnienie, gdybym to uczynił. Z Żony Branickiey zostawił córkę swą, Kniemrlinę Pod-laską, z drugiej żony Drohojewskiey córek dwie, Męcińską y Łibiętę trzy wszystkie, y synów trzech: Tomasza który młodo umarł, Krysz-tofa który pod Oryninem mężnie stawał, a potym pod Chocimem życie swoie ze krwią oraz dla Oyczyzny wylał, y Mikołaia Starostę Radom.

skiego, Nadworney Krolewskiey Chorągwi Porucznika, potem tak wszędzie i Rotmistrzował w rożnych okazyach, pod Chocimiem szczęśliwie, dotknął się tak był wysprawił, że Władysław Krolewic przystoyniejszego pod swoię Chorągiew nie widząc towarzystwa, o niego, iżby mu swoich ustąpił, uprosił; atoli on Czarnieckiey swey nieodstąpiwszy chorągwi, na Kozakach się w samym ciągnieniu zdobył. Na Czarnieckiej także tylko w podeszłym wieku, tak się jednak mężnie stawił; że go Krol Jan Kazimierz Salwatorem Ojczyzny swego nazywał; co mu y sejmik Opatowski, dziękując mu za iego odwagi, przyznał, umarł 1650. N. Gniewosz, bodaj nie ten Krzysztof, co pod Chocimem zginął, miał za sobą Annę Ossolińską; z ktorey synowie Mikołay y Jan. Z tych Jan Gniewosz Chorąży

Lubelski, miał za żonę Maryę Bro-
niewską herbu Lewart, córka jego jed-
na Zofja, zmówiona z Piotrem Brzech-
ffą: a potym z Marcinem Ossolickim,
Podkomorzym Sendomirskim, brat jey
rodzony Mikołay, w Zakonie naszym
życie swoie zakończył w Łucku 1711.
lat pięćdziesiąt y jeden, w nim świąto-
bliwie przeżywszy: napisał był ten
drugi, kommentarz na librum Machabae-
orum, także gdy Rezydencya Krasno-
stawska zgorzała, y ten w ogniu zgi-
nął, trzydzieści tysięcy Collegio Kra-
kowskiemu u S. Piotra zapisał, na Mis-
syach wszystkich y kaznodziejstwie,
sił y zdrowia przytarszy. Mikołay Al-
brycht Gniewosz, Biskup Kujawski,
drugi syn z Ossolińskiey, z Opactwa
Pokrzywnickiego, y Kanonii Krakow-
skiey, na tę Katedrę wstąpił, na

ktorey umarł 1654, praełem i cztkri w różnych tczarzyach. Jan Kaszte-lan Czechanawski, podpisał elekcyę Jana III, teraz, czy wasy Kasztelan Zawichostski, miał za żonę Antoninę, córkę Stanisława Fredra, Kasztelana Czerniechowskiego. Ewiewoszewna była za Fedrem Tęchrzaciem, Starostą Krośnieńskim. Jędrzey Gnieniewicz miał za żonę Podlodowską, pozosta-łą wdowę po Odrzywolskim Papr. o herb: fol: 125. Piotr Podwoiewsky Ka-liski 1618 Constit: Katarzyna była za Potockim. N. Podkomorzy San-domirski, Marszałkował w Trybunale Koronnym, za Króla Jana, córka iego była za Morsztynem Wojewodą Inflantskim."

"Korona Polska" _ K. Niesieckiego!

"Strzyszowski herb Gryff. Stanisław Strzyszowski, pierwszy z tego domu od Zygmunta I. Króla Polskiego na Seymie Krakowskim, do wszystkich szlacheckich przywilejów przypuszczony w r. 1546, y z swoiemi potomkami: pomogli mu do tego, Jan Mielecki Kasztelan Wiślicki na ten czas, y Mikołay Ławczowski, który go do herbu swego Gryff przyięli. Pomagał Jan Amora Tarnowski, Kasztelan Krakowski y Hetman Wielki Koronny, ale go naywięcey zalecały iego expedycje woienne, kędy nierzadko odwagi rycerskiey nie mało dał dowodu; wspomina ich z chwałą przywiley nobilitacyi iego od tegoż Króla, u Paprocz. pod herbem Gryff fol. 84, cały położony,

do którego cię odsyłam: każe ich zwać tamże Skrzyszowskiemi, syn iego także Stanisław Pisarz Komisaryi Koronney, mąż w prawie Pospolitym biegły; z tey racyi Zygmunt III deputował go był do cenzury Statutu Herburta, iż to zdaie editionis, aby go konfrontował, z którym exemplarzem. O czym iest list tego Króla w Herburcie, zaraz na początku. Maryanna była za Klemensem Ustrzyckim Kasztelanem Sanockim."

"Skrzyszowski herbu Jastrzębiec na Śląsku; Paprocki Stron: pomiarkę, że ich wspomina list Bolkowa Xiążęcia Śląskiego. Barbara Skrzyszowska, Zakonnica Sądecka."

Żernicki: „Skrzyszowski W. Gryf = Wo-
iew. Lublin. Nobilitiert vom Reichs-
tage 1546. Ein Sprosse erhielt 1817
den galizischen Adel. Führten um
1825 in Polen den Adelsnachweis.

„Skrzyszowski V. Jastrzębiec –
Sekretär 1500 – auch Skrzyszewski ge-
schrieben. Dienten 1806 in der Preuss.
Armee."

„Korona Polska K. Niesieckiego: –
Kuźmicki herbu Jastrzębiec, Kuź-
miński Jan w Województwie Rus-
kim 1632. Kuźmicki Władysław
w Województwie Trockim 1700.

Koźmiński herbu Lubicz w Pło-
ckim Województwie y na Rusi, Paproc-
ki. Okolski zaś opisuje. Anna Koźmiń-
ska była za Chrościchowskim, druga

za Kazimierzem Bradowskim h. Lada

Koźmiński h. Poraj w Wielkiej-polszcze. - - - - - - - - - - -
monografja na 1/2 strony. Przy końcu: Są y pod Ostrogiem Koźmińscy tegoż herbu, to jest róży białey o pięciu listkach, z tych był Stefan, przez lat 26 żołnierzka służył, syn iego Konstantyn 1696."

Żernicki: „Kuźmiński - Russ. Woiewodschaft 1632.

Koźmiński W. Lubicz - Wojew. Płock 1580, Russische Wojew. Auch Kosmiński geschrieben.

Koźmiński W. Poraj. - Grosspolen 1500. Sind ein Zweig der Gorzczyński. Von ihnen Zweigen sich die Chołeccki ab. Früheten von 1825 in

Potem dam Adelsbeweis.

Spis Szl. Galic. i bukow. z r. 1857.:
„Koźmiński Michał - wylegitymował się ze szlacht. w Lwowskim Sądzie Ziemskim r. 1783."

„Korona Polska" K. Niesieckiego:

Bogdanowicz h. Łada. O tych ani Paprocki, ani Okolski nie pisał. Jerzy Łowczy Inflantski, pisał się w Żmudzkim na Elekcyą Jana III. Melchior Antoni Bogdanowicz z Uznwędzia Miecznik Żmudzki, Sędzia fiskalny y deputat do Konfederacyi Sendomirskiey roku 1704. Łukasz Pisarz y Miecznik Kiiowski, związał się z Pstroconą herbu Lubicz.

Żernicki:

„Bogdanowicz W. Łada. – Litthauen, Wojew. Brześć 1673, Kiew 1764, Galizien 1880.

Bogdanowicz – Galizien. Erhielten 1784 den Galizischen Adel. Führten den Beinamen Rosko. Eingetragen auch 1820 und 1851 in die Adelsmatrikel von Galizien. (Ad. M. Gal.)

Bogdanowicz – Galizien. Armenischen Ursprungs. Erhielten 1809 den Galizischen Adel. (Ad. M. Gal.)“

Tom. III str. 455

Korona Polska. K. Niesieckiego:

Olszewski h. Prus 2do w Województwie Sieradzkiem: długa genealogja tej rodziny na 3 stronnice, w ciągu której Niesiecki zowie ich Olszowskimi, z przydomkiem Czechodorff.

Żernicki: „Olszowski W. Pers 2. – Woj. Sieradz 1435, Groszepolen 1707. ~~Sind ein Zweig der Olschitzer~~. Auch Olszewski genannt. Führten zeitweise die Beinamen Nieczek, Czochodorff und Zawisza Unbedingten Pruszew 1798 im Kr. Brzezin. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis.

Korona Polska – K. Niesieckiego:
Zubrzycki: Jan Zubrzycki dla nerasiczmych dzieł w rożnych kampaniach na Seymie 1662 nobilitowany o czym Konstytucya fol: 40.

Żernicki: „Zubrzycki W. Wieniawa – Nobilitiert am Reichstage 1662. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis"

Zubrzycki W. Sas. – Russ. Wojew. 1710."

Szatewiczów Niesiecki nie podaje
Żernicki: Szatewicz – Wojew. wilno 1648.

„Korona Polska" – K. Niesieckiego:
„Chełkowski herbu Węzeł. Papròcki w Gniaździe tak ich położył, w Herbach jednak Chwałkowski napisał: za nim poszedł Okolski, atoli że Chełkowscy są herbu Węzeł, z tego dochodzę, żem widział dedykacyę Książki Jackowi Chełkowskiemu, Kanonikowi Poznańskiegomu, Czerskiemu y Oleśnickiemu Proboszczowi, deputatowi na Trybunał Koronny w r. 1670 przypisana, z tym herbem."

Żernicki: „Chełkowski W. Węzeł – Graszpolen 1390. Auch wohl Hel=

kowski genannt. Hieszen ursprünglich Kemblan. Sind gleichen Stammes mit den Szołowski alias Wszołowski und mit den Karmiński (N.K. – Zt. Ks. 7 – Liste 10)

wieś Samica w pow. bielskim

nowy szczegół że Stanisław, mąż Zofii urodził się w r. 1627 i że pochowany u Bernard. w Opatowie

przy Karolu Malcz. opuszczone że umarł w r. 1806 i że pochowany u Bernard. w Opatowie

Nowy szczegół że Marcin był w l. 1682 – 1687 sędzią grodzkim i podstar. radomskim

Monografja pisana przez Dr. Włodzimierza Dworzaczka

Malinowscy h. Pobóg z Malinowa Kalnicy w ziemi bielskiej. Król Zygmunt potwierdził 1507 r. Stanisławowi Malinowskiemu podsędkowi bielskiemu przywilej Aleksandra Jagiellończyka na wieś Sannicę w pow. bielskim (MK 194 f. 249). Mikołaj Malinowski dostał od Pawła Holszańskiego biskupa wileńskiego wieś Mikowskaje z dóbr Lebiedziewa. Król Zygmunt potwierdził mu to nadanie 1540 r (M.L. 39 f. 153). Andrzej, syn niegdyś Mikołaja, procesował się 1541 r. z współdziedzicami tej włości (M.L. 42)

Jerzy, surrogator podsędka ziemi bielskiej, pisał się 1544 r.

w sądzie grodzkim brańskim, jako dziedzic Kalnicy. Jego syn Jerzy wykonał 1569 r. przysięgę wierności po przyłączeniu Podlasia do Korony (Mil.).

Mikołaj Janowicz, Jan Oleksowicz i Jerzy Malinowscy występują w Aktach ziemskich bielskich położonych, jako dziedzice części w Malinowie Kalnicy w r. 1581, przyczem Jerzy pieczętuje się Ślepowronem, coby wskazywało, iż dziedzice Malinowa Kalnicy pierwotnie tym się herbem pieczętowali (Wittyg nieznSzl.). Konrad, Mikołaj, Jan, Jerzy i Anna w r. 1593 (Zapiski ziem. 53 f. 133; 76 f 31), a Jan, syn Jerzego z żoną Zofią 1598 r., dziedziczyli w Kalnicy. Jerzy zapewne identyczny z poprzednim, przysięgającym 1569 r., z żo-

Elżbietą vel Halszką z Grodziska, dziedziczyli 1595 r. w Kalnicy. W r. 1623 w Kalnicy spisano ugodę dotyczącą tego majątku, między Baltazarem i Sewerynem Malinowskimi, matką ich Halszką z Grodziska, wdową, a Anną z Malinowskich wdową po Konradzie Tuszewickim i synem jej Janem (Zs. Brańskie z 1631 r.)

Po Sewerynie pozostali synowie: Marcin i Stefan, którym stryj Baltazar wypuścił 1651 ~~1631~~ r. w trzyletni zarząd część swą w Malinowie Kalnicy przypadłą mu z podziału dokonanego 1623 z bratem Sewerynem (Gr. Brańskie). Od innych swych braci, których imion nie znamy, dostał Stefan w r. 1660 części w Kalnicy, które scedował bratu Marcinowi 1661 r. Żoną jego była Mar-

jarna Karwacka, z której córka jedyna Marja Anna, 1681 r. wdowa po Kazimierzu Suchcicdim (Zł.).

Marcin wicerotmistrz chorągwi Starosty Wężyka, dziedzic Malinowa Katwicy, ustąpił 1681 r. te dobra Kazimierzowi Malinowskiemu (patrz niżej) (Zap. Lubel. 59 f. 624). Był on w l. 1682–1687 [1684] sędzią grodzkim i podstarościm ~~lubelskim~~ radomskim, za żonę miał Annę Kanigowską, której jej ojciec Wojciech Kanigowski przyznał 1666 r. dług 2000 fl. (Gr. Brzez.)

Balcer przeniósł się w Sandomierskie, gdzie piastował urząd komornika ziemskiego pilzneńskiego i nie żył już w r. 1563 [1553], pozostawiwszy synów: Stanisława i Jana z których pierwszy ur. 1627 r., zeznał 1563 r. [1553] zapis do

[illegible]

żymacia z żoną Ewą z Dymitrowskich, córką Zygmunta z Dymitrowa, która mu wniosła 4000 fl. posagu (Gr. Nowokorcz.); części w Mitkowie Kalnicy po ojcu i kupioną od brata Jana oddał 1680 r. synowi swemu Kazimierzowi, skarbnikowi drohickiemu (Gr. Sandom.) a w r. 1682 wyznaczył córkom swym Annie, Justynie, naprzód żonie Franciszka Łakińskiego zmarłej przed r. 1715 i Aleksandrze, wydanej później za Strzeszyńskiego też już nieżyjącej w r. 1715 po 1000 fl. posagu (Gr. sand.). Stanisław, mianowany 1682 r. podwojewodzim sandomierskim, po rezygnacji swego syna Kazimierza, zmarł 1684 r. (pochowany u Bernardynów w Opatowie) wdowa po nim mianowała 1717 r. opiekunów dla córek swych

Skąd ta wiadomość?

Anny i Aleksandry i wnuków Floryana i Ewy i nie żyła już w r. 1717 r. (Gr. Sandom.). W r. 1710 owa nazwana jest stryjną Tomasza Malinowskiego, towarzysza roty pancernej. Prócz Kazimierza pozostawił jeszcze Stanisław troch synów; Zygmunta i Sebastjana, zmarłych bezdzietnie i Wojciecha, który wspólnie z matką wydzierżawił 1696 r. fragment w zastawie Drzewkowice Jaskmanickiemu (Gr. Sandom.)

Kazimierz, najstarszy rodzeństwa, mianowany 1680 r. skarbnikiem drohickim, 1682 r. skarbnikiem przasnyskim i sędzią grodzkim radomskim wspólnie z ojcem podpisał 1674 r. elekcję Jana III. Następnie łowczy drohicki i deputat na Trybunał Koronny z województwa sandomierskiego, umarł 1684 r. w Białobr.

[illegible] w czasie sprawowania funkcji deputackiej, nie pozostawiwszy potomstwa z żony Heleny z Przytyka, 2° v. żony Franciszka Szembeka Kasztelana Wiślickiego. Byli wprawdzie synowie Adam zm. 1683 r. w rok po ślubie i Pantaleon Adam, zm. w Ćmielowie 1684, ale pomarli oni dziećmi (Gr. Sandom.; Gr. Radom. z r. 1686; Zap. Lub. 59 f. 686; 60 f. 6; 63 f. 1017)

Wojciech, brat powyższego Kazimierza, zmarły między r. 1705 a 1706, z Katarzyny Chrzanowskiej 2° v. Stanisławowej Oczemińskiej, pozostawił córkę Ewę, zmarłą dzieckiem i syna Floriana, którym opiekował się zrazu wyznaczony przez babkę stryjeczny brat ojca Józef Malinowski, odsunięty potem od tej opieki, wrócił do niej 1714 r.

Florjan, porucznik wojsk Królewskich 1740 r., zastawny posiadacz Niekisiałki w woj. sandom. 1734 r., w tymże r. żonaty z Rozalję Kozarowską, umarł skarbnikiem podlaskim po r. 1745, pozostawia jej synów Mikołaja i Jana (Gr. Sandom. z r. 1722, 1724, 1734, 1749)

I. Mikołaj, nazywany skarbnikiem podlaskim, skąd widać, że ojcu ten urząd piastował, zrobił 1755 r. zapis wzajemnego dożywocia z żoną Teodorą Tokarzewską. Pani Teodora, owdowiawszy, obrała 1760 r. szwagra na opiekuna córki swej Joanny. Już w r. następnym poślubiła 2° v. Ludwika Mikułowskiego, stolnika rzeczyckiego a Joanna w r 1773 była żoną Józefa Lewickiego

II Jan w sprawie wytoczonej

mu przez instygatora grodu san-
domierskiego w r. 1775 pozywany
jest jako syn Florjana, wnuk Wojcie-
cha i Katarzyny Chrzanowskiej, prawnuk
Stanisława i Ewy Dymitrowskiej.
W lipcu 1775 r. nazwany skarbnikiem
podlaskim (Gr. Sandom. z 23/V 1775 r.)
W r. 1777 r. kupił od Zagnińskiego
części Niekisiałki, Żółczyc i Dzierzążn
w powiecie sandomierskim, w których
dziedziczył jeszcze [1800] 1783 r. Żonaty był
3 krotnie: 1° v. z Krystyną Piasecką,
córką [chorążego nowogrodzkiego i Barbary z Radziewiczów] Marcina 1754 r.; 2° v. z Marją
Łędzką Dąbrowską, skarbnikówną
rożańską, której w r. 1767 przed ślu-
bem zapisał wiano. (D.K. 99 f. 1227.)
wreszcie 3° v. z Katarzyną [Heleną] Chamętow-
ską [która w r. 1791 już nie żyła]. Z pierwszej żony synowie:
Karol Szymon i Wojciech, oraz córka
Antonina, z trzeciej córka Zofja, żona

Dominika Ordowskiego, łowczego Dobrzyńskiego 1780 r. (D. W. 964 f. 939)

Karol Szymon, ur. 1754 r. (m. w Pniewie), wylegitymowany ze szlachectwa 1804 r. w Galicji Zachodniej, nabył 1799 r. od ojca Niekisiałkę, Żółtańce i Dzierzązną, z których został wyprowadzony
Umarł w r. 1806. Pochowany u Bernardynów w Opatowie
1809 r. Z Franciszki Mazarakówny miał syna Józefa-Erazma-Benedykta

Józef Erazm Benedykt, ur. 1784 r. (m. w Jankowicach Kościelnych), właściciel po ojcu Niekisiałki, wylegitymowany w Królestwie 1840 r., zmarły w Niekisiałce 1852 r., pochowany w Malicach, rozwiedziony z pierwszą żoną Marjanną Madejską, ożenił się 2° v. 1818 r. w Mominie z Teresą Wysocką, córką Józefa i Tekli z Gołuchowskich. Jego cór-

ki Franciszka, żona Jana Nepomu-
cena Szaniawskiego, Marja Panna,
Tekla za Wincentym Zagnińskim
i Emilja za Stanisławem Targowskim.
Synów dwu: Stanisław i Władysław.

1. Stanisław, właściciel Niekra-
siałki, żonaty z Praksedą z Schröderów,
zmarły 1884 r., pochowany w Mści-
cach, pozostawił córkę Jadwigę za i
Janem Kunerskim w Kazanowie i sy-
nów Kazimierza i Jana.

1) Kazimierz, z Aleksandry z Wie-
rzejów pozostawił synów: Stanisła-
wa, właściciela dóbr Lekarz, męża
Marji Gawrońskiej - ich córka Marja,
Jana, Ks. Władysława, Antoniego
oraz córki: Zofję na Niekisiałce, He-
lenę zmarłą młodo, Hannę Tadeuszo-
wą Łuniewską i Jadwigę Adamową
Lipczyńską.

2) Jan, właściciel Przybysławic w sandomierskiem, z Marji Leszczyńskiej, córki Maksymiljana i Rozaliny z Ruszczyckich, syn Karol właściciel Przybysławic.

2. Władysław Grzegorz Konstanty ur. w Niekisiałce 1725 r. (m. w Malicach) zmarły w Chmielowie w Galicji 1891 r., właść. Kołpytowa na Wołyniu a potem Okszowa w pow. chełmskim, zaślubił 1866 w kościele Św. Jana w Warszawie Amelję z Schröterów, córkę Franciszka pułkownika wojsk polskich za Nap. I i Anny z Köhlerów i z niej pozostawił córki: Annę, żonę Grzegorza Lipczyńskiego właść. Krynic (pow. Tomasz. Lub.), i Zofję zmarłą panną 30/5 1933 r. w Lublinie i pochowaną w Krynicach oraz syna Stefana Piotra Józefa.

Stefan Piotr Józef, ur. w Okszo-

wie 1870 r. (m. w Horochowie) b. pod-
pułkownik b. 13. pułku ułanów
austryjackich, pułkownik 14. p.
ułan. Jazłowieckich W.P., zaślubił
1901 r. Oleśko Jadwigę Ludwikę
Skarbek Leszczyńską, córkę Ale
xandra i Jadwigi z Chądzyńskich,
byłych właścicieli Łabiowiec z wat-
Kawatyczami i Skahynia w pow.
brodzkim w Małopolsce; z niej
synowie: Krystyan Jerzy Alexan
der Antoni, ur. 1902 (m. w Kościele
Św. Antoniego we Lwowie), Jan Bap-
tysta - Baltazar, ur. ~~1904 r.~~ w Żółkwi
żonaty z Zofją [illegible] córką [illegible] ~~[illegible]~~
1904 r. (metryka w Żółkwi), zięciem [illegible] i córka Ana
Marja Aniela ur. w Żółkwi (metry-
ka w Żółkwi)